Ὀρθόδοξος Τύπος

ἑβδομαδιαία ἔκδοσις τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Αδείας 3645
ΚΩΔΙΚΟΣ 013053

PRESS POST X+7

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος | 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2014 Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου, Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ Ὑδραίου, Ἁγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ | ΕΤΟΣ ΝΔ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2045

Ἐν ὀνόματι τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καὶ τῆς «Νέας Τάξεως Πραγμάτων»

Τοῦ ***Σεβ. Πειραιῶς κ. Σεραφείμ***

ΠΑΡΑΘΕΤΟΜΕΝ κατωτέρω τὴν πολὺ ἐνδιαφέρουσαν ὁμιλίαν τοῦ Σεβ. Πειραιῶς κ. Σεραφεὶμ εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον Γεωπολιτικῶν Μελετῶν «Ἐθνικὴ Ἀναδημιουργία», κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνέλυσε τοὺς στόχους τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καὶ τῆς «Νέας Τάξεως Πραγμάτων» ἐναντίον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἐναντὶον τῆς Χριστιανικῆς Εὐρώπης. Ἀνέδειξε παραλλήλως τὸν ρόλον τῆς Μασονίας, τῆς Μπίλντερμπεργκ, τῆς Νεοειδωλολατρίας, τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τῆς Οἰκολογίας, τοῦ Παπισμοῦ, τῶν Προτεσταντῶν καὶ τοῦ Ἰσλαμικοῦ φονταμενταλισμοῦ καὶ τὸν ρόλον τοῦ Ἰσλὰμ εἰς τὴν Θράκην.

Τὸ πλῆρες κείμενον τῆς ὁμιλίας ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Α) Η «ΝΕΑ ΤΑΞΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ»

Τίς τελευταῖες δεκαετίες ὅλο καί περισσότερο γίνεται λόγος γιά «Νέα Ἐποχή», γιά «Νέα Τάξη Πραγμάτων» καί γιά «Παγκοσμιοποίηση». Ὁ ὅρος «Νέα Ἐποχή» χρησιομοποιεῖται πλέον εὐρέως σέ κάθε φάσμα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἀκόμη καί τῆς θρησκείας. Ὅλοι μας ἔχουμε ἀκούσει, μέσῳ τῶν Μ.Μ.Ε., συνθήματα, ὅπως «Νέα Ἐποχή» στήν πολιτική, «Νέα Ἐποχή» στήν παιδεία, «Νέα Ἐποχή» στήν ὑγεία, «Νέα Ἐποχή» στά φάρμακα, «Νέα Ἐποχή» στά τρόφιμα, «Νέα Ἐποχή» στήν ἱστορία, «Νέα Ἐποχή» στίς σχέσεις μεταξύ τῶν κρατῶν, «Νέα Ἐποχή» στίς σχέσεις μεταξύ τῶν «Ἐκκλησιῶν» καί τῶν θρησκειῶν κ.ο.κ. Ἔχουμε, ὅμως, ἀναρωτηθεῖ ποτέ τί εἶναι αὐτή ἡ «Νέα Ἐποχή» ἤ δεχόμαστε ἀκρίτως ὅ,τι μᾶς πλασάρουν οἱ νεοεποχίτες καί νεοταξίτες διατάκτες τῶν Μ.Μ.Ε.;

Ἡ λεγομένη «Νέα Ἐποχή», βασίζεται σέ μιά παλαιά σκέψη, πού συναντᾶται σέ ἐξωχριστιανικές θρησκεῖες. Πρόκειται γιά μιά ἄποψη τῆς ἀστρολογίας, ὅτι δῆθεν κάθε 2.000 περίπου χρόνια εἰσέρχεται ἡ ἀνθρωπότητα σέ μιά «Νέα Ἐποχή». Ἡ προηγούμενη ἦταν, λένε, ἡ Ἐποχή τῶν Ἰχθύων, ἡ ἐποχή τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τώρα εἰσερχόμαστε στή «Νέα Ἐποχή», στήν «Ἐποχή τοῦ Ὑδροχόου», μιά δῆθεν χρυσή ἐποχή γιά τήν ἀνθρωπότητα. Ὁ Χριστιανισμός θά τεθεῖ στό περιθώριο τῆς Ἱστορίας. Θά ἔρθουν νέες ἀλήθειες. Θά τίς φέρει ὁ «μεσσίας» ἤ Χριστός τῆς Νέας Ἐποχῆς. Ἡ Ἁγία Γραφή, ὅμως, μᾶς προειδοποιεῖ ὅτι ὁποιος ἔρθει μετά τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό μέ τήν ἀξίωση νά λατρευτεῖ ὡς Χριστός, θά εἶναι ψεύτικος Χριστός, δηλαδή, Ἀντίχριστος. Καί μόνον αὐτά, βέβαια, ἀρκοῦν, γιά νά καταλάβει κανείς ὅτι ἡ λεγομένη «Νέα Ἐποχή» εἶναι ἀντίθετη καί ἀσυμβίβαστη μέ τήν Ὀρθόδοξη πίστη μας.

Αὐτοί πού κατευθύνουν τό ἀντίχριστο, ἄθεο καί ἐκκλησιομάχο κίνημα τῆς λεγομένης «Νέας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Οὐσιαστικῶς διακηρύσσει ὅτι δὲν προτίθεται νὰ παραιτηθῆ ἀπὸ τὰς αἱρέσεις τοῦ Πρωτείου καὶ τοῦ Ἀλαθήτου

ΝΕΑ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΙΡΕΣΙΑΡΧΟΥ ΠΑΠΑ: «ΑΣΘΕΝΗΣ Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

Ἀπόλυτος σιωπὴ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν περὶ αὐτὸ οἰκουμενιστῶν Ἀρχιερέων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐξισώσει τὴν Ὀρθοδοξίαν μὲ τὰς Αἱρετικάς «Ἐκκλησίας» καὶ ἔχουν ἀναγνωρίσει τὰ μυστήρια καὶ τὴν ἱερωσύνην των, ὅταν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐτόνιζον ὅτι δὲν εἶναι «Ἐκκλησίαι» καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἔχουν μυστήρια καὶ ἱερωσύνην. Χρησιμοποιεῖται ὁ Παπισμὸς διά τὴν ἀλλοίωσιν τοῦ Συνοδικοῦ πολιτεύματος τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὡς Πάπα τῆς Ἀνατολῆς. Νὰ διακοποῦν ἀμέσως αἱ διαλογικαὶ ἐπαφαί.

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Κρατιδίου τοῦ Βατικανοῦ, αἱρεσιάρχης Πάπας, προκαλεῖ ὁλόκληρον τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὅταν δηλώνη ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἀσθενὴς Ἐκκλησία, ἐνῶ προφανῶς ἡ ἰδικὴ του εἶναι ὑγιής. Κατὰ τὸ μακρινὸν παρελθὸν οἱ Ὀρθόδοξοι εἴχομεν χαρακτηρισθῆ ὑπὸ τῶν Παπικῶν ὡς αἱρετικοί. Ἀπό τὴν Β΄ Βατικανὴν Σύνοδον καὶ ἐντεῦθεν ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐχαρακτηρίζετο «ἑλλειματικὴ» καὶ ὅτι ἡ πραγματικὴ Ἐκκλησία εἶναι αὐτὴ τοῦ Βατικανοῦ. Ἀνεμένομεν τὴν ἀντίδρασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν Οἰκουμενιστῶν Ἀρχιερέων του. Δυστυχῶς ἐσιώπησαν ἀποδεχόμενοι διά τῆς σιωπῆς των τήν πρόκλησιν τοῦ Πάπα, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀμετανόητος εἰς τὰς κακοδοξίας του καὶ εἰς τὰς αἱρέσεις του.

Ὁ Πάπας διά τῶν δηλώσεών του διεκήρυξεν ὅτι δὲν ὑφίσταται Συνοδικὸν πολίτευμα, ἀλλὰ «Ἐπίσκοποι», εἰς τοὺς ὁποίους συσπειρώνεται ὁ παπικὸς «κλῆρος» καὶ ὁ λαός, ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς τὴν παπικὴν αἵρεσιν καὶ ὅτι οἱ δύο αὐτοὶ παράγοντες ὑπακούουν εἰς τὰς ἐντολάς καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Πρώτου, ἤτοι τοῦ Πάπα. Οὐσιαστικῶς ὁ Πάπας διακηρύσσει, διά μίαν εἰσέτι φοράν, ὅτι δὲν προτίθεται νὰ παραιτηθῆ ἀπὸ τὸ Πρωτεῖον του καὶ κατ' ἐπέκτασιν καὶ ἀπὸ τὸ ἀλάθητον, τὸ ὁποῖον τὸν καθιστᾶ ἡμίθεον (ἀφοῦ μόνον ὁ Θεὸς εἶναι ἀλάνθαστος).

Δὲν γνωρίζομεν πλέον ποίαν σημασίαν ἔχουν οἱ θεολογικοὶ διάλογοι καὶ αἱ ἐπαφαὶ Ὀρθοδόξων - Παπικῶν, ὅταν οἱ Παπικοὶ διακηρύσσουν ὅτι δὲν ὑποχωροῦν ἀπὸ τὰς κακοδοξίας καὶ τὰς αἱρέσεις των. Ἡ δέσις τοῦ «Ο.Τ.» εἶναι ὅτι πρέπει νὰ διακοποῦν οἱ διάλογοι μετὰ τῶν Παπικῶν, ἀφοῦ αὐτοὶ εἶναι ἀμετανόητοι. Ἐκτὸς κι ἐὰν οἱ διάλογοι χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν συγγραφὴν διακηρύξεων τύπου Ραβέννης, τὰς ὁποίας ἀμφισβητοῦν αἱ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι τῆς Ρωσίας, τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, ἀλλὰ ἐπιτρέπουν εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν Ἀρχιερεῖς νὰ ἀλλοιώσουν τὸ Συνοδικὸν Πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ τὸν ἀνακηρύξουν εἰς Πάπαν τῆς Ἀνατολῆς. Ἤδη οἱ διάλογοι μετὰ τῶν Αἱρετικῶν Παπικῶν ἔχουν προκαλέσει μεγάλας ἀντιδράσεις εἰς τὸν ἔντιμον κλῆρον καὶ τὸν πιστὸν λαὸν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπικρατῆ «ἐκρηκτικὴ» ἀτμόσφαιρα εἰς τούς κόλπους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Εἶναι «φοβερὸν» ὅμως ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ἐκφράζει τὴν Ἀλήθειαν τῆς Πίστεώς μας, νὰ χαρακτηρίζεται ὑπὸ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι διακρίνονται διά τὰς αἱρέσεις καὶ τὰς κακοδοξίας των καὶ ἀποτελοῦν τὴν πηγὴν ὅλων τῶν αἱρετικῶν καὶ ἀθεϊστικῶν κινημάτων, ὡς ἀσθενὴς Ἐκκλησία. Αὐτὰ ὅμως συμβαίνουν, διότι πολλοί, κατ' ὄνομα Ὀρθόδοξοι Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι συμμετέχουν εἰς τοὺς διαλόγους ὡς καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, χαρακτηρίζουν ὅλας τὰς αἱρετικάς «Ἐκκλησίας», ὡς κανονικάς καὶ σωζούσας, ἤτοι ἐξισώνουν: τὴν Ἀλήθειαν τῆς Πίστεως μὲ τὸ Σκότος τῆς Αἱρέσεως. Ἔφθασαν ἕως τοῦ σημείου νὰ ἀναγνωρίζουν τὰ μυστήριά των καὶ τὴν Ἱερωσύνην των, τὰ ὁποῖα δὲν ἀνεγνώριζον οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ στόχοι τῶν δηλώσεων

Σχετικῶς μὲ τὴν νέαν προκλητικὴν δήλωσιν τοῦ Πάπα, ὁ ἔγκριτος δημοσιογράφος κ. Γεώργιος Παπαθανασόπουλος (στενὸς συνεργάτης τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Χριστοδούλου), γράφει σχετικῶς:

«Λίγες ἡμέρες πρὸ τῆς ἐπίσκεψής του στὸ Φανάρι ὁ Πάπας προέβη σὲ προκλητικὴ δήλωση σὲ βάρος τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἐνωμένη ὑπὸ τὸ ὑπόδημά του, τὴν χαρακτήρισε «ἄρρωστη»! Μητροπολίτης τῆς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Εἰς τήν Κύπρον Ἀττίλας, εἰς τήν Θεσσαλονίκην Ἰσλαμικαί Σπουδαί!

Τοῦ ***κ. Γεωργίου Κούβελα,*** *Νομικοῦ-Ἐπιτίμου Προέδρου τῆς Ἐθνικῆς Φοιτητικῆς Ἑνώσεως Κυπρίων*

ΕΓΚΡΙΝΟΥΜΕ, ἐπαυξάνουμε καὶ συμφωνοῦμε μὲ ὅλες τὶς θέσεις τοῦ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ, τῆς μαχητικῆς ἐφημερίδας ὅλων ἡμῶν ποὺ ἀγωνιζόμαστε τὸν Καλὸν Ἀγῶνα γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν Πίστη τὴν Ἁγία καὶ τῆς Πατρίδας τὴν Ἐλευθερία. Σήμερα μετὰ ἀπὸ τόσους Ἀγῶνες, τόσες Θυσίες, τόσες Μάχες καὶ τόσες Νίκες γιὰ τὰ μεγάλα Ἰδανικὰ τῆς Πατρίδας, τῆς Πίστης καὶ τῆς Δημοκρατίας ναί, σήμερα ὑπάρχουν κάποιοι, εὐτυχῶς λίγοι, ποὺ θέλουν ἡ Ἑλλάδα νὰ γίνει πολυπολιτισμική, πολυεπίπεδη καὶ παγκοσμιοποιημένη. Ὅλοι αὐτοὶ ἀπεχθάνονται κάθε τί Ἑλληνικὸ καὶ Ὀρθόδοξο καὶ ὑμνοῦν κάθε ξένο, ξενόφερτο καὶ ξενοκίνητο. Καὶ κάθε τί ποὺ προέρχεται ἀπὸ ξένα συμφέροντα, ξένες ἐπιδιώξεις καὶ ξένες πατρίδες. Δὲν τοὺς ἀρέσουν οἱ Ἀγῶνες τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ τοὺς ἀρέσουν οἱ ἀγῶνες ἐκείνων ποὺ μισοῦν τοὺς Ἕλληνες. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θέλουν νὰ «χαμηλώσουν» καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ὀρθόδοξη Πίστη τῶν Ἑλλήνων! Καὶ ἄρχισαν μὲ τὴ μέθοδο τοῦ σαλαμιοῦ: Τὸν Ἐθνικοαπελευθερωτικὸ Ἀγώνα τῶν Κυπρίων ἀδελφῶν μας τοῦ 55-59 τὸν ἀποκαλοῦν …ἐθνικισμό, τοὺς Θρυλικοὺς Μαχητὲς τῆς ΕΟΚΑ τὸν Ἀρχηγὸ Διγενῆ, τὸν Ἐθνάρχη Μακάριο τούς ὀνομάζουν … τρομοκράτες. Τὴν Εἰσβολὴ καὶ Κατοχὴ τῆς Κύπρου ἀπὸ τὸν Ἀττίλα τὴν λένε … νόμιμη ἐνέργεια γιὰ ὑποστήριξη τῶν δικαιωμάτων τῶν Τουρκοκυπρίων. Τὶς θηριωδίες τῶν Τούρκων στὴ Σμύρνη τὶς ὀνομάζουν … Συνωστισμό. Καὶ βέβαια ὅλοι αὐτοὶ ἦταν καὶ εἶναι ὑπὲρ τῆς κατάπτυστης Πλεκτάνης τοῦ Σχεδίου Ἀνάν. Καὶ συνεχίζουν: Οἱ Ἕλληνες εἶναι … ρατσιστές! Εἶναι … ρατσιστικὸ νὰ δηλώνουμε ὅτι εἴμαστε Ἕλληνες! Μᾶς ἔκαναν … Ἕλληνες, ἐνῶ δὲν ἤμασταν! Εἶναι … ρατσισμὸς νὰ ἰσχυριζόμαστε ὅτι εἴμαστε οἱ συνεχιστὲς τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ! Ὅσοι ἐπιζητοῦν νὰ διδάσκεται ἡ Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γλώσσα εἶναι …ρατσιστές. Ὁ Χορὸς τοῦ Ζαλόγγου καὶ τὸ Κρυφὸ Σχολειὸ εἶναι … ψευτοσύμβολα. Ἡ Τουρκοκρατία εἶναι … μύθος. Τὰ 400 ὁλόκληρα χρόνια –ὅπου ὅλα τάσκιαζε ἡ Φοβέρα καὶ τὰ πλάκωνε ἡ Σκλαβιὰ- εἶναι … ψέμα. Ὅλοι αὐτοὶ εἶναι ὑπὲρ τοῦ πνεύματος τῆς πανθρησκείας καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ «ἀχταρμά», ὅπως ἔλεγε ὁ Μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος. Ἔτσι φτάσαμε στὴν ἀπόφαση τοῦ Τμήματος Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης γιὰ τὴ δημιουργία ἰδιαιτέρου Τμήματος Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν. Αὐτὴ ἡ ἀπόφαση **προ-**

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΥΠΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΕΛΛΗΣ ΚΑΙ ΑΛΜΩΠΙΑΣ

Ἀπάντησις εἰς τὰς φαιδράς θεωρίας «ἐπιστημόνων» ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Πίστεώς μας ἦτο νυμφευμένος μὲ τὴν Ἁγίαν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνήν

ΕΝΩ προετοιμαζόμεθα πνευματικῶς διά τὴν μεγάλην ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων, αἱ γνωσταὶ δυνάμεις τῶν «ὑπογείων ρευμάτων» τῆς Ἀμερικῆς, ἤρχισαν, ὅπως τὸ πράττουν παραμονὰς μεγάλων Χριστιανικῶν Ἑορτῶν, τὸν σκανδαλισμὸν τῶν πιστῶν μὲ θεωρίας τοῦ τύπου ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Πίστεώς μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἦτο νυμφευμένος μὲ τὴν Ἁγίαν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνήν. Εἰς τὴν νέαν ἐπίδεσιν ἐναντίον τῆς Πίστεώς μας ἀπήντησεν ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Ἐδέσσης μὲ εἰδικὸν ἄρθρον εἰς τὸ ἱστολόγιόν της. Τοῦτο ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Ὅπως γίνεται πλέον συστηματικὰ πρὶν τὰ Χριστούγεννα καὶ τὸ Πάσχα, πολλὰ «ἀνεξάρτητα» διεθνῆ καὶ δικά μας ΜΜΕ ἀναπαράγουν μὲ ζῆλο ἕνα ἀκόμη φαιδρὸ μύθευμα γνωστῶν (ἤ κάποιων ποὺ ἐλπίζουν νὰ γίνουν γνωστοί) μυθιστοριογράφων ἢ νεοφανῶν «ἐρευνητῶν». Αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ «ἀνακάλυψη» ἔχει νὰ κάνει -καὶ πάλι- μὲ τὸ πρόσωπο τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

ΠΟΙΑ ΗΤΑΝ, ΣΤ' ΑΛΗΘΕΙΑ, Η ΜΑΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΓΔΑΛΑ;

(Ἁγία Μαρία ἡ Μαγδαληνή, ἡ 'Ισαπόστολος)

Ἀνῆκε στὸν κύκλο τῶν γυναικῶν ἐκείνων ποὺ ἀκολουθοῦσαν τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς ἀποστόλους Του, βοηθώντας μὲ πολλοὺς τρόπους τὴν σωτηριολογικὴ τους ἀποστολή. Ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς διασώζει τὴν πληροφορία ὅτι πολλὲς ἀπὸ ἐκεῖνες τὶς μαθήτριες τοῦ Κυρίου συντηροῦσαν οἰκονομικὰ μεγάλο μέρος τοῦ ἱεραποστολικοῦ του ἔργου καὶ συνεισέφεραν στὴ συντήρηση, μετακίνηση καὶ διαμονὴ τῆς συνοδείας τοῦ Ἰησοῦ (Λκ. 8,3) (1). Ἡ συγκεκριμένη Μαρία καταγόταν ἀπὸ τὰ Μάγδαλα, παραλιακὴ πόλη τῆς Γαλιλαίας. Γι' αὐτὸ καὶ ὀνομάζεται Μαγδαληνή. Ἡ ἐπισήμανση τῆς καταγωγῆς της μᾶς ἐνημερώνει ἀφενὸς γιὰ τὸ ὅτι δὲν ταυτίζεται μὲ τὶς ὑπόλοιπες Μαρίες ποὺ ἀκολουθοῦσαν τὸν Ἰησοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀφετέρου μᾶς πληροφορεῖ ὅτι δὲν εἶχε σύζυγο, ἀφοῦ διαφορετικὰ θὰ ἀναφερόταν μὲ τὸ ὄνομα τοῦ συζύγου της (πχ. ἡ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ).

Α. Στὴ Δύση, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ταυτίστηκε μὲ τὴν μετανοημένη ἱερόδουλη τοῦ Εὐαγγελίου ποὺ ἄλειψε μὲ ἀκριβὸ μύρο τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὰ σκούπισε μὲ τὰ μαλλιὰ της (Λουκ. 7, 36-50 & Ματθ. 26,6-16), στὸ σπίτι τοῦ Σίμωνα τοῦ φαρισαίου.

Β. Στὴ σύγχρονη ἐποχή, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔγινε πρωταγωνίστρια σὲ εὐφάνταστα κινηματογραφικὰ ἔργα καὶ ἀνιστόρητα μυθιστορήματα, ποὺ τὴν συνδέουν μὲ τὴν δῆθεν ἐρωτικὴ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ, ἐνῶ τὴν παρουσιάζουν νεότατη καὶ προκλητικὴ (7).

Γ. Στὸν Κώδικα Da Vinci παρουσιάζονται οἱ ὑποτιθέμενες ἀλήθειες: (α) πὼς ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ δὲν ἦσαν μόνο παντρεμένοι, ἀλλὰ ὅτι εἶχαν ἀποκτήσει καὶ παιδιά, (β) ὅτι ἡ «ἀλήθεια» αὐτὴ ἐκδιώχθηκε ἀπὸ τὰ εὐαγγέλια, ἀργότερα, ἀπὸ τὸν Μ. Κωνσταντῖνο, καὶ (γ) ὅτι οἱ «ἀλήθειες» αὐτὲς τοῦ Dan Brown διασώζονται στὰ «γνωστικὰ εὐαγγέλια» καὶ στὰ χειρόγραφα τῆς Νεκρᾶς Θάλασσας(3).

Τί ἰσχύει ὅμως ἱστορικὰ καὶ θεολογικὰ ἀπὸ τὰ ἀμέσως προηγούμενα; Τίποτε ἀπολύτως!

Α. Ἡ παρεξήγηση ὅτι ἡ Μαγδαληνὴ ὑπῆρξε ἱερόδουλη, προέκυψε γιατί συνδέθηκαν ὁρισμένα παρόμοια περιστατικὰ μὲ διαφορετικοὺς ὅμως πρωταγωνιστές, ὅπως φαίνεται καθαρὰ στὰ Εὐαγγέλια: Εἶναι γεγονὸς ὅτι ὄχι μόνο ἡ προαναφερθεῖσα μετανοημένη ἱερόδουλη, ἀλλὰ καὶ ἡ Μαρία, ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου, μετὰ τὴν ἀνάστασή του ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ, ἄλειψε ἀπὸ τὴ χαρά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Περιμένοντες τήν Ἁγιοκατάταξιν

Τοῦ ***πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση***

ΠΟΛΛΟΙ χριστιανοί ἀναρωτιοῦνται γιατί καθυστερεῖ ἤ ἀναβάλλεται ἐπ' ἀόριστον ἡ ἐπίσημη ἁγιοκατάταξη συγκεκριμένων Γερόντων, οἱ ὁποῖοι στή συνείδηση τοῦ πιστοῦ λαοῦ εἶναι ἅγιοι. Ποιός εἶναι ὁ λόγος πού ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου δέν ἀνταποκρίνεται στό αἴτημά τους, ἀφοῦ στούς φακέλους ὑπάρχουν ὅλα τά ἀπαραίτητα στοιχεῖα γιά τή λήψη τῆς σχετικῆς ἀπόφασης; Δέν εἶναι εὔκολο νά γνωρίζει κανείς πῶς σκέφτονται καί πῶς ἀποφασίζουν τά μέλη τῆς Συνόδου. Εἶναι ὅμως βέβαιο, ὅτι λαμβάνουν πολύ σοβαρά ὑπόψη τους, ἐάν οἱ ὑπό ἁγιοκατάταξη Γέροντες ἦταν δεδηλωμένοι ἀντιοικουμενιστές. Δέν θέλουν νά δώσουν ἰδιαίτερη βαρύτητα στά ὅσα ἔλεγαν καί ἔγραφαν, γιατί κάτι τέτοιο θά μειώσει τήν ὅποια ἀξία ἔχουν οἱ οἰκουμενιστικές δραστηριότητες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί ἰδιαίτερα τοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος ἔχει ξεπεράσει ὅλους τούς οἰκουμενιστές σέ ἀνίερη τόλμη καί ἀδίστακτη περιφρόνηση τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

Ἡ ἀδικαιολόγητη καθυστέρηση στήν ἁγιοκατάταξη τῶν ἐναρέτων Γερόντων δέν πρέπει νά μᾶς ἀνησυχεῖ πολύ, γιατί δέν μᾶς ἐμποδίζει νά τούς τιμοῦμε, νά ζητοῦμε τίς πρεσβεῖες τους καί νά τούς ἔχουμε φωτεινά παραδείγματα πνευματικῆς ζωῆς καί ὁμολογιακοῦ φρονήματος. Εἶναι γνωστό ὅτι στίς περιπτώσεις αὐτές ὁ λαός προηγεῖται καί τό Πατριαρχεῖο ἀκολουθεῖ. Ἐάν τό Πατριαρχεῖο βραδυπορεῖ, εἶναι δική του ὑπόθεση. Ἴσως εἶναι καί εὐκαιρία νά παραδειγματιστεῖ καί αὐτό ἀπό τούς ἁγίους Γέροντες καί νά σταματήσει τίς ἀπερίσκεπτες οἰκουμενιστικές δραστηριότητες, οἱ ὁποῖες μόνο πληγές ἀνοίγουν στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Πρέπει νά τονίσουμε μέ δυνατή φωνή καί γιά πολλοστή φορά, ὅτι ὅσο καί νά ψάξουν οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ Φαναρίου δέν πρόκειται νά βροῦν οὔτε ἕνα οἰκουμενιστή Γέροντα. Ὅλοι, χωρίς κανένα δισταγμό, ἦταν ἀντιοικουμενιστές καί θεωροῦσαν μεγάλο σφάλμα -προδοσία πίστεως- τό συγχρωτισμό καί τίς συμπροσευχές μέ τούς αἱρετικούς.

Γιά τούς πιστούς οἱ Γέροντες ἀποτελοῦν τούς ὁδηγούς στήν κατά Χριστόν πορεία τους. Δυστυχῶς, αὐτό δέν συμβαίνει καί μέ τούς Πατριάρχες, Ἀρχιεπισκόπους καί Μητροπολίτες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν μολυνθεῖ ἀπό τό μικρόβιο τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Οἱ καιροί εἶναι δύσκολοι καί οἱ πιστοί ἀνησυχοῦν. Μέ σβησμένο τό Φανάρι καί νυσταγμένους τούςΜητροπολίτες εἶναι πολύ δύσκολο νά αἰσιοδοξεῖς καί νά ἐλπίζεις γιά κάτι καλύτερο. Μόνο ὁ Θεός μπορεῖ νά ἀνατρέψει τά πράγματα καί νά ματαιώσει τά φοβερά σχέδια τῆς παναιρέσεως τοῦ οἰκουμενισμοῦ.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «Ο.Τ.»

- **Ἀσυμβίβαστοι μὲ τὴν Εὐαγγελικὴν μαρτυρίαν καὶ τὸ Ὀρθόδοξον φρόνημα αἱ ἀποκρυφιστικαί, συγκρητιστικαὶ καὶ νεοεποχίτικαι δοξασίαι.** Σελ. 8
- **Αἱ θέσεις τοῦ Σεβ. Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου διά κρίσιμα ζητήματα.** Σελ. 8
- **Ἡ Ἐκκλησία φυλάσσει ἀκεραίαν καὶ ἀλώβητον τὴν παράδοσιν, τασσομένη ἐναντίον τῆς ἀποτεφρώσεως τῶν νεκρῶν. Τονίζει εἰς δηλώσεις του ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Γ. Μεταλληνός.** Σελ. 8
- **«Ο ΣΩΤΗΡ»: Πρὸς τί ἡ ἐπιμονὴ εἰς ἕνα ἀδιέξοδον διάλογον μετὰ τῶν Παπικῶν;** Σελ. 8
- **Ἡ Παιδεία τῆς Κύπρου νὰ ἔχη τὰς ρίζας της εἰς τὸν κλασσικὸν πολιτισμὸν καὶ εἰς τὴν ἑλληνοχριστιανικὴν ἀγωγήν. Ἐπεσήμανεν εἰς ὁμιλίαν του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος.** Σελ. 5
- **Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐθνοπατέρων καὶ ἡ στάσις τῶν Ἐπισκόπων. Τοῦ κ. Λυκούργου Νάνη.** Σελ. 5
- **«Ὅ,τι κάμομε θὰ τὸ κάμωμε μοναχοὶ καὶ δὲν ἔχουμε καμμιὰ ἐλπίδα ἀπὸ τοὺς ξένους».** *Τοῦ κ. Δημητρίου Νατσιοῦ.* Σελ. 4

«Ἀπόλυτον» εὑρίσκει τὴν ἀπόφασιν τῆς ΔΙΣ διὰ τὴν καῦσιν τῶν νεκρῶν ὁ Σεβ. Ἀλεξανδρουπόλεως

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως Ἄνθιμος, ὁ ὁποῖος ἔχει πρωταγωνιστήσει εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ τμήματος Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ εἶναι ἐκ τῶν ὀπαδῶν τῆς καταργήσεως τοῦ σημερινοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν καὶ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ μαθήματος τῆς θρησκειολογίας, ἐδιαφοροποιήθη ἀπὸ τὴν ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ ὀρθόδοξος, ὁ ὁποῖος θὰ δηλώση ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν ἀποτέφρωσίν του τίθεται ἐκτὸς Ἐκκλησίας. Εἰς δηλώσεις του εἰς τὸν ραδιοφωνικὸν σταθμὸν MAXIMUM 93.6 ἐκφράζει τὴν ἀντίθεσίν του εἰς τὴν ἀπόφασιν τ

Γεγονότα καὶ σχόλια

Μήπως ἔχουν κάμνει τὴν ἕνωσιν μὲ τοὺς παπικοὺς καὶ δὲν τὸ γνωρίζομεν;

ΔΙΑΒΑΣΑΜΕ τὸ ἄκρως διαφωτιστικὸ ἄρθρο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου κ. Ἱεροθέου μὲ τίτλο: «Διάλογος Ὀρθοδόξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν» καὶ δὲν πιστεύαμε στὰ μάτια μας γιὰ μία πελωρίων διαστάσεων «λεπτομέρεια», τὴν ὁποία μᾶς κρύβανε ἐπιμελῶς οἱ οἰκουμενιστὲς ἐδῶ καὶ σαράντα χρόνια. Ὁ Σεβασμιώτατος παραθέτει ἀπόσπασμα ἀπὸ σύγγραμμα τοῦ καθηγητῆ κ. Α. Παπαδόπουλου, ὁ ὁποῖος ἀπέδειξε πῶς, ὅταν ἔγινε ἡ ἄρση τῶν ἀναθεμάτων μεταξὺ Ἀθηναγόρα καὶ Πάπα τὸ 1965, χρησιμοποιήθηκε διαφορετικὴ ὁρολογία στὴν ἑλληνικὴ μετάφραση ἀπὸ ἐκείνη τοῦ πρωτοτύπου, ποὺ προορίζονταν γιὰ τοὺς παπικούς. «Τὸ κείμενο τῆς ἄρσεως τῶν ἀναθεμάτων ἔχει τὸν ὅρο excommunication, ὁ ὁποῖος στὴν ἐπίσημη μετάφραση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μεταφράζεται ὡς "ἀναθέματα". Τὸ κείμενο, δηλαδή, μιλοῦσε γιὰ "ἄρση τῆς ἀκοινωνησίας". Οἱ New York Times μετέδωσαν τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀγγελία τοῦ Βατικανοῦ καὶ τοῦ Φαναρίου τῆς 7ης Δεκεμβρίου 1965 διὰ τὴν ἄρση τοῦ excommunication (τῆς ἀκοινωνησίας τοῦ Λατινικοῦ κειμένου) εἰς τὴν πρώτη σελίδα, ὡς τὸ τέλος τοῦ σχίσματος τοῦ 1054 καὶ ὡς τὴν ἐπανάληψη τῆς μυστηριακῆς κοινωνίας, ποὺ εἶχε τότε διακοπεῖ. Φαίνεται πλέον σαφῶς ὅτι τὸ Ἑλληνικὸ κείμενο, ποὺ ἀναγγέλλει τὴν "ἄρση τῶν ἀναθεμάτων" ἦτο τεχνηέντως παραπλανητικόν. Φαίνεται ὅτι εἶχε σκοπὸν νὰ ἀμβλύνη ἐνδεχομένας ἀρνητικὰς ἀντιδράσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας"» (Ἱστολ. Δόγμα). Μὲ ἄλλα λόγια, ἐνῶ οἱ δύο πλευρὲς συνυπέγραψαν τὴν ἄρση τῆς ἀκοινωνησίας, ἤτοι: ἀποκατέστησαν τὴν μυστηριακὴ ἕνωση καὶ σὲ μᾶς «πλάσαραν» τὴν δῆθεν ἄρση τῶν ἀναθεμάτων! Ἂν ἔτσι ἔχουν τὰ πράγματα τότε ἔχουν κάνει τὴν ἕνωση μὲ τοὺς παπικοὺς καὶ μᾶς «δουλεύουν ψιλὸ γαζί» οἱ «δικοί» μας οἰκουμενιστές!

Ἀπαιτεῖται ἄμεσος διαλεύκανσις τῆς ὑποθέσεως τῆς «λάθος» μεταφράσεως!

ΑΝ ΟΝΤΩΣ ἰσχύει ἡ ἀποκάλυψη τοῦ καθηγητοῦ κ. Α. Παπαδόπουλου, τὴν ὁποία δημοσιοποίησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου, γιὰ τὴν ἠθελημένη παραποίηση τοῦ κειμένου ἄρσεως τῶν ἀναθεμάτων μεταξὺ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ παπισμοῦ, θεωροῦμε ὅτι τὰ πράγματα εἶναι ἐξαιρετικὰ σοβαρά! Καὶ λέμε ὅτι εἶναι σοβαρά, διότι ἐδῶ καὶ σαράντα χρόνια δὲν εἶδαν οἱ «δικοί» μας τὸ «λάθος», γιὰ νὰ τὸ «διορθώσουν»; Γιατί δὲν ζήτησαν ἀπὸ τοὺς παπικοὺς νὰ διορθωθεῖ τὸ κείμενο ἀπὸ «ἄρση τῆς ἀκοινωνησίας», σὲ «ἄρση ἀναθεμάτων»; Μποροῦν νὰ διανοηθοῦν ὅτι μία τέτοια «ἀμέλεια» ἐνέχει τεραστίων διαστάσεων εὐθύνες, ἀφοῦ κατὰ τὸν καθηγητὴ κ. Ἀ. Παπαδόπουλο τὸ ἑλληνικὸ κείμενο «ἦτο τεχνηέντως παραπλανητικόν. Φαίνεται ὅτι εἶχε σκοπὸν νὰ ἀμβλύνη ἐνδεχομένας ἀρνητικὰς ἀντιδράσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας»! Ἐπειδὴ θεωροῦμε τὸ γεγονὸς μείζονος σημασίας, καλοῦμε τὸν Σεβασμιώτατο ἅγιο Ναυπάκτου νὰ πάρει πρωτοβουλία καὶ νὰ φέρει τὴν ὑπόθεση στὴν Ἱερὰ Σύνοδο, ὥστε νὰ διαλευκανθεῖ πλήρως κάθε πτυχὴ καὶ νὰ ζητηθοῦν εὐθύνες ἀπὸ ὅσους εἴτε ἀμέλησαν, εἴτε ἀποσιώπησαν τὴν ἠθελημένη καὶ παραπλανητικὴ μετάφραση. Ὁ καθηγητὴς κ. Παπαδόπουλος τονίζει: «Τὸ θέμα εἶναι σοβαρό, γιατί ἄλλο εἶναι τὰ ἀναθέματα τοῦ 1054 καὶ ἄλλο εἶναι ἡ ἀκοινωνησία τοῦ 1009. Ὑφίσταται ἕνα πρόβλημα, ἐπειδὴ στὸ πρωτότυπο γαλλικὸ κείμενο ποὺ διάβασε ὁ πάπας Παῦλος στὴν τελευταία δημόσια συνεδρίαση τῆς Β΄ Βατικάνεια Συνόδου (7-12-1965) καὶ στὸ ἀγγλικὸ κείμενο, ποὺ ἔχω στὴν διάθεσή μου, γίνεται λόγος γιὰ ἄρση ἀκοινωνησίας καὶ ὄχι ἄρση ἀναθεμάτων»!

Ὁ παπισμὸς λέει ναὶ εἰς τὰ δικαιώματα τῶν ὁμοφυλοφίλων!

ΤΟ «ΑΝΟΙΓΜΑ» τοῦ «ἀλάθητου» πρὸς τοὺς σοδομιστὲς ἄρχισε νὰ «καρποφορεῖ». Ἁπλὰ θυμίζουμε ὅτι ὁ κ. Φραγκίσκος δήλωσε ἀπροκάλυπτα: «ποιὸς εἶμαι ἐγὼ ποὺ θὰ κρίνω τοὺς ὁμοφυλόφιλους» κι' αὐτὸ ἦταν ἡ ἀρχή, γιὰ νὰ φτάσει τὸ «Κράτος τοῦ Θεοῦ», νὰ συζητᾶ τὴν νομικὴ ἰσχὺ τοῦ «γάμου» τῶν ὁμοφυλοφίλων! Δεῖτε τὴν εἴδηση καὶ φρίξτε: «Μία ἀσυνήθιστα "ἀνοικτὴ" τοποθέτηση σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ στὰ δικαιώματα τῶν ὁμοφυλόφιλων ἔκανε στέλεχος τοῦ Βατικανοῦ, τασσόμενο ὑπὲρ τῆς νομικῆς ἀναγνώρισης τῶν σχέσεων ζευγαριῶν προσώπων τοῦ ἰδίου φύλου, ὑπὸ τὸν ὅρο ὅτι θὰ διαχωρίζονται σαφῶς ἀπὸ τοὺς ἑτεροφυλοφιλικοὺς γάμους»! Δεῖτε γιὰ ποιὸ πρᾶγμα διαφωνεῖ: «"Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἐναντίον τῆς χρήσης τῆς ἴδιας ὁρολογίας" ὅσον ἀφορᾶ στὶς ἑνώσεις τῶν ὁμοφυλόφιλων καὶ τῶν ἑτεροφυλόφιλων, ἀνέφερε ὁ Μονσινιόρος Μπροῦνο Φόρτε. "Τούτου λεχθέντος, μοῦ φαίνεται ξεκάθαρο ὅτι τὰ ἀνθρώπινα ὄντα τὰ ὁποῖα συμμετέχουν σὲ διάφορες ἐμπειρίες καὶ σχέσεις ἔχουν δικαιώματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προστατεύονται", πρόσθεσε ἀναφερόμενος στὴν ἕνωση προσώπων τοῦ ἰδίου φύλου! […] Ὁ καθολικὸς ἱερωμένος χαρακτήρισε τὸ ζήτημα τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν "θέμα εὐπρέπειας καὶ σεβασμοῦ τῆς ἀξιοπρέπειας τῶν ἀνθρώπων". Ἕτερος καρδινάλιος ὁ Ἄντζελο Σκόλα δήλωσε: "ὅτι ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία πρέπει νὰ ἐπανεξετάσει τὴ στάση της ἔναντι τῶν ὁμοφυλόφιλων. "Εἶναι ἀναμφισβήτητο ὅτι ἔχουμε καθυστερήσει στὴν υἱοθέτηση μίας στάσης ἀπόλυτου σεβασμοῦ τῆς ἀξιοπρέπειας καὶ τῆς ἰσότητας τῶν ὁμοφυλόφιλων"» (Πηγή: Τμῆμα εἰδήσεων defencenet.gr)! Μέσα στὴν ἀνατριχίλα μας, ἀναρωτιόμαστε: ὑπάρχει ἄραγε κάτι στὸν παπισμὸ ποὺ νὰ θυμίζει Ἐκκλησία; Δυστυχῶς ὄχι!

Σατανικὸς «θεραπευτὴς» περιοδεύει καὶ παγιδεύει ὅλον τὸν κόσμον!

ΤΑ ΙΕΡΑ κείμενά μας προφητεύουν πῶς στοὺς τραγικοὺς ἔσχατους καιροὺς θὰ προηγηθοῦν τοῦ Ἀντιχρίστου οἱ «πρόδρομοί» του, γιὰ νὰ ἀνοίξουν τὸ δρόμο καὶ νὰ προετοιμάσουν τὴν ἀνθρωπότητα γιὰ τὴν ἐμφάνισή του. Δὲν χρειάζεται νὰ ἀποδείξουμε ὅτι ἡ ἐποχή μας εἶναι ἐσχατολογική, προδρομική τοῦ μεγάλου ἄνομου καὶ γι' αὐτὸ ἔχουν «πυκνώσει» οἱ διάφοροι «κράχτες» του. Ὁ διακεκριμένος δημοσιογράφος κ. Ν. Χειλαδάκης ἀποκάλυψε ἕνα ἀπὸ αὐτούς. Πρόκειται γιὰ τὸν Braco τὸν Κροάτη «ἅγιο θεραπευτή», ὁ ὁποῖος περιοδεύει ἀνὰ τὸν κόσμο καὶ «θεραπεύει» μὲ τὸ … βλέμμα του! Μάλιστα μεγάλο τηλεοπτικὸ κανάλι τῆς Γερμανίας τοῦ ἀφιέρωσε ἐκπομπὴ στὶς 13-10-2014! Προβάλλεται καὶ διαφημίζεται ὡς ὁ «νέος σωτήρας» τῶν πασχόντων καὶ τῶν ἀπελπισμένων! «Ἡ προβολή του μεγάλη ἀπὸ τὰ ἀμερικανικὰ ΜΜΕ. Ἀκόμα καὶ ἡ New York Times ἀσχολήθηκε μὲ τὸ φαινόμενο τοῦ «μεγάλου θεραπευτῆ» ποὺ μόνο μὲ ἕνα βλέμμα εἶναι ἱκανὸς νά… χαρίσει ὑγεία στοὺς ἑκατοντάδες ἀρρώστους, ποὺ τρέχουν νὰ συρθοῦν πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη του, γιὰ νὰ τὸν ἱκετεύσουν μόνο νὰ τοὺς κοιτάξει»! Ὁ κ. Χειλαδάκης χαρακτηρίζει τὸν ἐν λόγῳ νεοεποχίτη «θεραπευτὴ» ὡς «διαβολικὸ κακέκτυπο τοῦ "Ἰδιου, τοῦ Μόνου Μεγάλου Θεραπευτῆ τῆς Βίβλου» καὶ ὡς «ἄλλο ἕνα φαινόμενο τῶν καιρῶν τοῦ Ἀντίχριστου». Συμφωνοῦμε καὶ συμπληρώνουμε: Γι' αὐτὸ καὶ τὸν προβάλλουν μὲ αὐτὸν τὸν προκλητικὸ τρόπο τὰ παγκόσμια Μέσα Μαζικῆς Ἀποβλάκωσης!

Ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶναι παναίρεσις!

Ο ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ ἐπίσκοπος Μητροπολίτης Γόρτυνος κ. Ἱερεμίας ἐπικοινωνεῖ καὶ ἐνημερώνει ἀδιάκοπα τὸ ποίμνιό του μὲ βαρυσήμαντες ἀνακοινώσεις. Παραθέτουμε ἕνα ἀπόσπασμα ἀπὸ πρόσφατη ἀνακοίνωσή του γιὰ τὴν παναίρεση τοῦ οἰκουμενισμοῦ: «Ἀγαπητέ μου, μὴ ξεχνᾶς ὅτι εἶσαι βαπτισμένος στὴν Ἅγια Κολυμπήθρα καὶ εἶσαι Ὀρθόδοξος Χριστιανός. Ἀνήκεις στὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ἔχει τὴν ἀληθινὴ πίστη. Ρώτα, διάβασε καὶ θὰ δεῖς μόνος σου ὅτι ἡ Ὀρθόδοξη Πίστη μας εἶναι ἡ μόνη ἀληθινή. Ὑπάρχει ἕνα κίνημα ποὺ λέγεται "Οἰκουμενισμός". Πρόσεχε μὴ σὲ πλανήσει τὸ δόλιο αὐτὸ κίνημα. Εἶναι μιὰ μεγάλη αἵρεση, εἶναι "παναίρεση". Ἡ αἵρεση αὐτὴ θέλει νὰ ἑνώσει τὴν ἀλήθεια τῆς πίστης μας μὲ τὰ ψέματα τῶν ἄλλων θρησκειῶν, γιὰ ἀγάπη τάχα, γιὰ ἑνότητα τάχα. Ἀλλά, ὅπως τὸ καταλαβαίνεις, δὲν μπορεῖ τὸ ψέμα νὰ ἑνωθεῖ μὲ τὴν ἀλήθεια, οὔτε τὸ φῶς νὰ ἑνωθεῖ μὲ τὸ σκοτάδι. Ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι μὲ τὸ βάπτισμά μας ὀρκιστήκαμε ὅτι θὰ κρατήσουμε τὴν πίστη μας, ὅπως μᾶς τὴν παρέδωσαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀκόμη, ἀγαπητέ μου, καὶ ἂν ἔρθουν χρόνια, ποὺ μᾶς βάλουν τὸ μαχαίρι στὸν λαιμὸ γιὰ τὴν πίστη μας, ἐμεῖς νὰ ποῦμε αὐτὸ ποὺ ἔλεγαν οἱ ἅγιοι μάρτυρες: "Πιὸ βαθιὰ τὸ μαχαίρι· δὲν ἀρνοῦμαι τὴν ἀγάπη μου στὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ὀρθόδοξη Πίστη μου"»! Ἐκφράζουμε τὴν εὐαρέσκειά μας στὸν Σεβασμιώτατο, διότι «λέει τὰ πράγματα μὲ τὸ ὄνομά τους»! Εἴθε νὰ βρεῖ καὶ ἄλλους ἐπισκόπους μιμητές του!

> **Αἱ ἀπειλαὶ τῶν τζιχαντιστῶν: πέραν ἀπὸ κάθε ἀρρωστημένην φαντασίαν!**
>
> **ΠΡΙΝ λίγα χρόνια ἂν διαβάζαμε εἴδηση σὰν καὶ τὴν ἀκόλουθη θὰ γελούσαμε. Τώρα μᾶς καταλαμβάνει τρόμος καὶ φρίκη. Ὁ λόγος γιὰ τὶς πέρα ἀπὸ κάθε ἀρρωστημένη φαντασία ἀνακοινώσεις τῶν τζιχαντιστῶν τρομοκρατῶν τοῦ «Ἰσλαμικοῦ Κράτους». Δεῖτε μία πρόσφατη ἀνακοίνωσή τους: «Μία ἔντυπη ἔκδοση ποὺ ἐκδόθηκε ἀπὸ τοὺς τζιχαντιστὲς τῆς ISIS φιλοξενεῖ μία δήλωση τοῦ Μοχάμεντ ἀλ-Ἀντνάνι, ἐκπροσώπου τοῦ ISIS: "Θὰ κατακτήσουμε τὴ Ρώμη σας, θὰ σπάσουμε τοὺς σταυροὺς σας καὶ θὰ αἰχμαλωτίσουμε τὶς γυναῖκες σας", ποὺ ἀπευθύνεται σὲ αὐτοὺς ποὺ δὲν ἀσπάζονται τὸ Ἰσλάμ. Ἀλλοῦ, στὸ τεύχος τοῦ περιοδικοῦ Dabiq ἀναφέρεται πῶς: "Οἱ αἰχμάλωτες οἰκογένειες Γιαζίντι, πωλοῦνται πλέον ὡς σκλάβοι ἀπὸ στρατιῶτες τοῦ Ἰσλαμικοῦ Κράτους" συμπληρώνοντας πῶς: "οἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιὰ μοιράζονται σύμφωνα μὲ τὴ Σαρία (ἰσλαμικὸ νόμο) μεταξὺ τῶν πολεμιστῶν, ποὺ ἔλαβαν μέρος στὶς ἐπιχειρήσεις στὰ βουνὰ Σιντζάρ". Ὅλα αὐτὰ ἔρχονται νὰ ἐπιβεβαιώσουν δηλώσεις γυναικῶν τῆς φυλῆς τῶν Γιαζίντι, ποὺ δραπέτευσαν, οἱ ὁποῖες ἰσχυρίζονται πῶς ἀναγκάστηκαν νὰ παντρευτοῦν στρατιῶτες τοῦ ISIS στὸ Ἰράκ καὶ τὴ Συρία, ἀφοῦ πρῶτα κρατοῦνταν σὲ πρόχειρες φυλακὲς μαζὶ μὲ παιδιὰ στὶς παραπάνω περιοχές. Ἕνα ἐφηβο κορίτσι ἀνέφερε στὸ Παρατηρητήριο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, πῶς ἕνας τζιχαντιστὴς τὴν ἀγόρασε γιὰ 1.000 δολλάρια» (Ἱστολ. Ξυπνῆστε Ρέ)! Εἴμαστε ἄραγε σὲ θέση νὰ στοχαστοῦμε μήπως ἡ φρίκη τῶν τζιχαντιστῶν εἶναι φαινόμενο καὶ ἀποτέλεσμα τῆς σύγχρονης ἀποστασίας μας; Προφανῶς τὸ μόνο ποὺ ἔχουμε νὰ κάνουμε εἶναι νὰ μετανοήσουμε!**

Οἱ παπικοὶ πιστοὶ πληρώνουν τὴν «κουλτούρα σιωπῆς» τῆς «Ἐκκλησίας» των!

ΔΕΙΤΕ, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, ποῦ πηγαίνουν τὰ χρήματα τῶν ὅπου γῆς πιστῶν τῆς «ἐκκλησίας» τοῦ «ἀλάθητου»: στὴν ἀποζημίωση τῶν θυμάτων τῶν παιδοφίλων φραγκοπαπάδων! «Ἀποζημιώσεις, συνολικοῦ ὕψους 17 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, σὲ περίπου 300 ἄτομα ποὺ ἔπεσαν θύματα παιδοφίλων κληρικῶν της κατέβαλε ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία μόνο στὴ Μελβούρνη. Αὐτὸ ἀναφέρθηκε στὴν ἔρευνα γιὰ τὰ σκάνδαλα παιδεραστίας δεκαετιῶν, ποὺ τελέστηκαν ἀπὸ κληρικοὺς τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας στὴν Αὐστραλία. Στὴν ἔρευνα αὐτὴ θὰ καταθέσει καὶ ὁ Καρδινάλιος Τζὸρτζ Πέλ, ὁ ὁποῖος ἦταν Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας στὴ Μελβούρνη στὴ δεκαετία τοῦ '90 καὶ ὁ ὁποῖος εἶχε καταθέσει σὲ προηγούμενη ἔρευνα, ποὺ διενήργησε κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ πῶς ἐπικρατοῦσε μία "κουλτούρα σιωπῆς" στοὺς κόλπους τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς ἐκκλησίας, γιὰ τὴν ὁποία εὐθύνεται ἡ "ἴδια» (Ἱστολ.Τὰ Νέα)! Μὲ ἄλλα λόγια: «στύβοντας» οἱ ἄτυχοι πιστοί τοῦ παπισμοῦ, γιὰ νὰ ἀνάψουν τὰ κεράκια τους καὶ νὰ γεμίσουν τὰ παγκάρια τῆς «ἐκκλησίας» τους καὶ ἐκεῖνα τὰ ξοδεύει γιὰ τὰ ὄργια τῶν παπάδων της! Πληρώνουν τὴν «κουλτούρα σιωπῆς» τῆς «ἐκκλησίας» τους!

Ἡ δέουσα προετοιμασία μας διὰ τὰ Χριστούγεννα

Η ΑΓΙΑ μας Ἐκκλησία καθόρισε ὡς πιστοὶ νὰ ἀκολουθοῦμε μία τεσσαρακονθήμερη πνευματικὴ προετοιμασία πρὶν τὴ μεγάλη δεσποτικὴ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων. Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν 15η Νοεμβρίου καὶ λήγει τὸ βράδυ τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων. Καλούμαστε ὡς πιστοὶ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ νὰ τηρήσουμε τὴν καθορισμένη νηστεία, νὰ ἐκκλησιαζόμαστε τακτικά, νὰ μετανοήσουμε καὶ νὰ ἐξομολογηθοῦμε εἰλικρινά, νὰ κοινωνοῦμε τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων, νὰ διαβάζουμε ψυχωφελῆ βιβλία καὶ ἰδιαίτερα τὴν Ἁγία Γραφή, νὰ κάνουμε ἀγαθοεργίες. Παράλληλα νὰ κηρύξουμε τὸν πόλεμο ἐναντίον τῶν ψυχοφθόρων παθῶν μας καὶ γενικὰ κατὰ τοῦ κακοῦ ἑαυτοῦ μας, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ χειρότερος ἐχθρός μας καὶ ὁ ὁποῖος μᾶς ὁδηγεῖ στὴν καταστροφὴ καὶ στὸν ὄλεθρο. Κι ὅλα αὐτὰ γιὰ νὰ φτάσουμε στὴ μεγάλη ἑορτή, ὅσο γίνεται, πιὸ καθαροὶ καὶ προετοιμασμένοι νὰ ὑποδεχτοῦμε τὸ Θεῖο Βρέφος, τὸν δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα Θεό μας, ὁ ὁποῖος «ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ» (Φιλιπ. 2,6-8). Νὰ τὸν ὑποδεχτοῦμε ὅπως θέλει Ἐκεῖνος, ταπεινοὺς καὶ ἐν μετανοίᾳ διατελοῦντες καὶ ὄχι ὅπως θέλει ὁ κόσμος. Ἐμπρὸς ἀδελφοί μας, ἂς πάρουμε τὴ μεγάλη ἀπόφαση ἐφέτος νὰ Τὸν ὑποδεχτοῦμε, ὅπως θέλει ὁ Λυτρωτής μας Χριστός!

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ

ΣΤΙΣ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴν μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνός ἐκ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων. Ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος καταγόταν ἀπό τὴν Βηθσαϊδά τῆς Γαλιλαίας καί ἦταν συμπολίτης τοῦ Πέτρου καί τοῦ Ἀνδρέα. Στόν χαρακτήρα, ὅπως μᾶς πληροφοροῦν τά Εὐαγγέλια, ἦταν συνετός, ζοῦσε μέ παρθενία διαβάζοντας τόν Νόμο καί τούς προφῆτες καί ἦταν αὐτός πού προσκάλεσε τόν Ἀπόστολο Ναθαναήλ, γιά νά γνωρίση τόν Κύριο. Μετά τήν Πεντηκοστή πῆρε τόν κλῆρο, γιά νά εὐαγγελίση τήν Μικρά Ἀσία, ἔχοντας σάν βοηθούς τόν ἀπόστολο Βαρθολομαῖο καί τήν ἀδελφή του Μαριάμνη. Οἱ ἀπόστολοι ἀφοῦ κήρυξαν στήν Λυδία καί στήν Μυσία, ὑποφέροντας πολλούς πειρασμούς καί κακοπάθειες, ἐρχόμενοι στήν Ἱεράπολη τοὺς συνέλαβαν οἱ εἰδωλολάτρες καί ἀφοῦ τοὺς βασάνισαν, τόν μέν ἀπόστολο Βαρθολομαῖο καί τήν Μαριάμνη τούς κρέμασαν, τόν δέ ἀπόστολο Φίλιππο τόν κάρφωσαν κατακέφαλα ἀπό τούς ἀστραγάλους πάνω σέ ξύλο καί ἔτσι προσευχόμενος παρέδωσε τήν ψυχή του στόν Κύριο. Ὁ ἅγιος Ἀπόστολος μόλις ἐξέπνευσε, ἡ Παράδοση μᾶς λέγει ὅτι ἡ γῆ ἐξέβαλε φοβερό ἦχο καί σχίσθηκε παρασύροντας πολλούς εἰδωλολάτρες. Κατόπιν, ἐπειδή φοβήθηκαν πολλοί ἀπό αὐτούς, ἐλευθέρωσαν τούς ἁγίους Βαρθολομαῖο καί Μαριάμνη καί, ἀφοῦ ἐνταφίασαν τό ἱ. Λείψανο τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου, προσῆλθαν στήν πίστη τοῦ Κυρίου.

Ἡ εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου διὰ τὰς σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν ἔλλειψιν ἀγωνιστικότητος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

τασσόμεθα στὶς νεοφανεῖς καταστάσεις μιᾶς ἀντιζωῆς, λησμονῶντας ὅτι τὸ «πολίτευμα» τῶν Χριστιανῶν «ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει» (Φιλιπ. 3,20). Ἡ σημερινὴ πραγματικότητα δικαιώνει ὅ,τι κατ' ἐπανάληψη εἶπα στὸ πρόσφατο παρελθὸν σὲ κηρύγματα. Οἱ Εὐρωπαῖοι ἔδιωξαν τὸν Χριστὸ ἀπὸ τὴν ζωή τους καὶ στὸ κενὸ ποὺ ἐδημιούργησαν ἐγκαταστάθηκε τὸ Ἰσλὰμ καὶ τὰ τζαμιά, ἀκόμη καὶ κοντὰ στὸν ἅγιο Πέτρο τῆς Ῥώμης. Οἱ Ἄγγλοι ἔκαμαν τοὺς χριστιανικοὺς Ναοὺς κέντρα διασκεδάσεως καὶ στὸ Βέλγιο οἱ Μουσουλμάνοι εἶναι τὸ 36% τοῦ πληθυσμοῦ.

ΣΤΗΝ ΕΛΛΕΙΨΗ τῆς ἀγωνιστικότητος ὁδηγεῖ ἡ ἀπουσία τῆς ἐσχατολογικῆς ἐνημερώσεως τῶν Χριστιανῶν. Ἂς μὴ διαφεύγῃ τῆς προσοχῆς μας ὅτι ἡ χιλιαστικὴ προπαγάνδα ἀποκτᾷ συνεχῶς ἔδαφος στοὺς κατωτέρας μορφώσεως Χριστιανούς, σκοπεύουσα στὰ ἔσχατα τῆς ζωῆς τους. Κάθε ἄνθρωπος ἐνδιαφέρεται συνειδητὰ ἢ ὑποσυνείδητα γιὰ τὰ ἔσχατα τῆς ζωῆς του. Ἐμεῖς διστάζομε νὰ κάμωμε λόγο γιὰ τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὸ χριστιανικὸ κήρυγμα σφάλλεται μεγάλως, ὅταν περιορίζῃ τὴν ὑπόθεση τῆς χριστιανικῆς πίστεως μόνον στὸν ἐν δράσει ἐπίγειο βίο. Περιορίζομε τότε τὴν πνευματικὴ δραστηριότητα τῶν Χριστιανῶν καὶ ἀκρωτηριάζομε τὸ διάγραμμα τῆς ζωῆς τους, ἡ ὁποία ὁλοκληρώνεται πράγματι, ὅταν καταλήγῃ στὴν αἰωνιότητα. Ἡ συνειδητὴ ἐπιδίωξη τῆς οὐρανίου κληρονομίας ὁδηγεῖ τὸν Χριστιανὸ σὲ διαρκῆ ἀγωνιστικὴ προσπάθεια κατὰ τοῦ διαβόλου, ἀνανεώνει συνεχῶς τὸ φρόνημά του καὶ ἐνισχύει τὴν προσδοκία τοῦ Οὐρανοῦ. Αὐτὴ ἡ θέα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ὡδηγοῦσε ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νέους καὶ γέροντες, στὸ μαρτύριο τοῦ αἵματος. Διερωτηθήκαμε ποτέ, πῶς τότε μὲν τὸ ἀγωνιστικὸ φρόνημα τῶν Χριστιανῶν συνεκρούετο ἄφοβα μὲ τὸν θάνατο καὶ τοὺς τυράννους, τώρα δὲ ὑποτονικὸ καὶ ἄτολμο ὁδηγεῖ στὴν ὀπισθοχώρηση καὶ τὸν συμβιβασμό; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἁπλῆ. Ἔχομε ὅλοι ἀποπροσανατολισθῆ. Ἔχομε ὑποκύψει στὸν ἐγωκεντρισμὸ καὶ τὴν φιλαυτία, περιορίζοντας τὴν ὕπαρξή μας στὰ γήϊνα πλαίσια καὶ ἀρνούμενοι τὴν θέα καὶ τὴν προσδοκία τῆς οὐρανίου κληρονομίας.

Η ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ τείνει νὰ περιορισθῇ σὲ ὀλίγους μόνον Χριστιανούς. Καλλιεργεῖται δὲ ἐντέχνως ἡ ἀντίληψη ὅτι εἶναι μονοπώλιο ὡρισμένης κατηγορίας Χριστιανῶν. Προσεγγίζομε ἔτσι σὲ ἕνα πρόσθετο αἴτιο τῆς ἀγωνιστικῆς ἀπραξίας τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ Χριστιανοί μας δὲν παραδίδονται στὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ ἐντάσσονται σὲ ἀγωνιστικὲς ὁμάδες. Ἂς ἐνθυμηθῶμε ὅμως τὴν βαθυστόχαστη καὶ ὀρθόδοξη ἐκφώνηση τῆς λειτουργίας τῆς Κυριακῆς. «τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα».

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ τῆς ἀγωνιστικῆς ἀπραξίας τῶν Χριστιανῶν εἶναι καίριο πρόβλημα τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι κατάσταση βλαπτικὴ τοῦ ἔργου τῆς σωτηρίας τῶν Χριστιανῶν. Εἶναι ἀποδυνάμωση τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι προσβολὴ κατὰ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ ἀπόλυτο καὶ αἰώνιο σύμβολο ἀγῶνος καὶ θυσίας. Εἶναι ἡ ἐκ μέρους τῶν Χριστιανῶν προδοσία τῆς ἱερᾶς κληρονομίας τῶν ἁγίων καὶ τῶν μαρτύρων. Εἶναι ἀθέτηση πρὸς τὶς ἐντολὲς τοῦ Κυρίου καὶ τῶν Ἀποστόλων. Εἶναι ἀνάσχεση τῆς μυστηριακῆς πράξεως τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία διὰ τοῦ Βαπτίσματος καὶ τῶν ἄλλων ἱερῶν Μυστηρίων συνετελέσθη στὸν καθένα μας. Ἡ ἀγωνιστικὴ ἀπραξία τῶν Χριστιανῶν εἶναι προσφορὰ στοὺς πολεμίους τῆς πίστεως. Αὐτοὶ οἱ πολέμιοι ἀγωνίζονται πολλὲς φορὲς ἐντονώτερα ἀπὸ τοὺς Χριστιανοὺς γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὴν ἐπιβολὴ τῆς ἰδεολογίας των. Καὶ τότε ἰσχύει ὁ λόγος τοῦ Κυρίου στὴν παραβολὴ τοῦ ἀδίκου οἰκονόμου. «οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσίν» (Λκ. 16,8). Στὰ δώματα τῆς θριαμβευούσης Ἐκκλησίας, ἐκεῖ ὅπου ὁ Λυτρωτὴς καὶ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς αἰωνίως βασιλεύει, γεύονται τῶν ἀγαθῶν τῆς οὐρανίου βασιλείας του, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀγωνίσθηκαν ὅσον ἐζοῦσαν στὴν γῆ δι' ὅ

Ἡ στήλη τῆς «Πανελληνίου Ἑνώσεως Θεολόγων»

«Τὸ Ζήτημα τῆς ὑποχρεωτικότητας καὶ τοῦ χαρακτήρα τοῦ Μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς 115/2012 ἀπόφασης τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων»*

(1ον)

Α. ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

Τὸ ζήτημα τῆς ὑποχρεωτικότητας καὶ τοῦ χαρακτήρα τοῦ Μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν (στὸ ἑξῆς: ΜτΘ) ἔχουν ἀπασχολήσει ἰδιαίτερα τὴ νομικὴ ἐπιστήμη σὲ ἐθνικὸ καὶ διεθνὲς ἐπίπεδο. Στὴν Ἑλλάδα, τὰ τελευταῖα χρόνια, δύο ἦταν τὰ κομβικὰ σημεῖα γιὰ τὰ δύο αὐτὰ ζητήματα ἀντίστοιχα:

Γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ὑποχρεωτικότητας τοῦ ΜτΘ κομβικὸ χρονικὸ σημεῖο ὑπῆρξε τὸ ἔτος 2008, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ὁποίου τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων (στὸ ἑξῆς: ΥΠΑΙΘ) κοινοποίησε τρεῖς διαδοχικὲς Ἐγκυκλίους[1], ποὺ ἀφοροῦσαν στὴ δυνατότητα ἀπαλλαγῆς μαθητῶν ἀπὸ τὴ διδασκαλία τοῦ ΜτΘ. Οἱ Ἐγκύκλιοι αὐτές, λόγῳ -ἂν μὴ τί ἄλλο- τῆς κακῆς διατύπωσής τους, δημιούργησαν σύγχυση ὡς πρὸς τὸ καθεστὼς τῶν λεγομένων «ἀπαλλαγῶν» ἀπὸ τὸ ΜτΘ, ἀλλὰ καὶ ποικίλες ἀντιπαραθέσεις, μὲ πολιτικο-ἰδεολογικὸ περισσότερο, παρὰ μὲ ἐπιστημονικο-θεολογικὸ ἢ νομικὸ περιεχόμενο.

Γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ χαρακτήρα τοῦ ΜτΘ, ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ἀντίστοιχο κομβικὸ σημεῖο ὑπῆρξε τὸ ἔτος 2011, ὁπότε καὶ ἐγκρίθηκε ἡ πιλοτικὴ ἐφαρμογὴ νέου Προγράμματος Σπουδῶν στὰ Θρησκευτικὰ (στὸ ἑξῆς: ΠΣ) τοῦ Δημοτικοῦ καὶ τοῦ Γυμνασίου[2]. Στὸ Πρόγραμμα αὐτὸ ἀσκήθηκε γενικευμένη ἀρνητικὴ κριτικὴ καὶ καταλογίστηκε στοὺς συντάκτες του προσπάθεια ἀνατροπῆς τοῦ μέχρι σήμερα ὀρθόδοξου προσανατολισμοῦ τοῦ ΜτΘ καὶ μετατροπῆς του σὲ Μάθημα Θρησκειολογίας ἢ Κοινωνιολογίας τῶν Θρησκειῶν[3].

Τὸ πρῶτο ζήτημα, ἡ ὑποχρεωτικότητα δηλαδὴ τοῦ ΜτΘ, ἀποτέλεσε τὴν ἀφορμὴ γιὰ τὴ δημιουργία ἀντιδικίας ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων (στὸ ἑξῆς: Δικαστήριο). Συγκεκριμένα, τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 2010 ἡ συνδικαλιστικὴ Ἕνωση Λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαίδευσης Νομοῦ Χανίων (στὸ ἑξῆς: ΕΛΜΕ) μὲ τὸ μὲ ἀριθμ. πρωτ. 630/21.09.2010 ἔγγραφο[4], ποὺ ἀπέστειλε σὲ ὅλες τὶς Σχολικὲς Μονάδες τοῦ Νομοῦ (στὸ ἑξῆς: ΣΜ) ὑποδείκνυε ὅτι οἱ Μαθητὲς εἶχαν τὴ δυνατότητα ἐλεύθερης ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὴν παρακολούθηση τοῦ ΜτΘ, μὲ ἁπλὴ ἐπίκληση λόγων συνείδησης, *«χωρὶς αἰτιολόγηση»*.

Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ προκάλεσε τὴν ἀντίδραση ὁμάδας Θεολόγων Ἐκπαιδευτικῶν τῶν Χανίων (στὸ ἑξῆς: Ἐκπαιδευτικῶν), οἱ ὁποῖοι μὲ τὸ μὲ ἀριθμ. πρωτ. 368/27.01.2011 ἔγγραφο πρὸς τὸν Διευθυντὴ Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης Νομοῦ Χανίων κατήγγειλαν τὴν ΕΛΜΕ ὅτι *«ἐπιχειρεῖ μὲ τρόπο ἄμεσο καὶ παραπλανητικὸ νὰ δώσει "ἐντολή" στοὺς Διευθυντὲς τῶν σχολείων, ὅτι δικαίωμα ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὸ Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, ἐκτὸς τῶν ἀλλοθρήσκων καὶ τῶν ἑτεροδόξων, ἔχουν καὶ οἱ ἔχοντες πρόβλημα συνείδησης»*. Σύμφωνα μὲ τοὺς Ἐκπαιδευτικούς, αὐτὴ ἡ παρακίνηση τῆς ΕΛΜΕ δημιούργησε σύγχυση στοὺς Διευθυντὲς ὁρισμένων ΣΜ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ παρατηρεῖται αὔξηση αἰτημάτων ἀπαλλαγῆς τῶν μαθητῶν. Στὸ ἴδιο ἔγγραφο οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ περιλάμβαναν καὶ αἴτημα πρὸς τὸ Διευθυντὴ τῆς Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης νὰ προβεῖ στὶς ἐπιβαλλόμενες νόμιμες ἐνέργειες προκειμένου νὰ ἀποκατασταθεῖ ἡ νομιμότητα ἔναντι τῶν ἐνεργειῶν τῆς ΕΛΜΕ.

Στὸ αἴτημα τῶν Ἐκπαιδευτικῶν πρὸς τὴ Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης δὲν δόθηκε ἡ ὀφειλόμενη ἀπάντηση, ὁπότε μετὰ τὴν παρέλευση τῆς νόμιμης προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὄφειλε ἡ Ὑπηρεσία νὰ ἀπαντήσει, οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ κατέθεσαν αἴτηση ἀκύρωσης στὸ Διοικητικὸ Ἐφετεῖο Χανίων (στὸ ἑξῆς: Δικαστήριο) γιὰ παράλειψη ὀφειλόμενης νόμιμης ἐνέργειας κατ' ἄρθρο 45 παρ. 4 ΠΔ 18/1989. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως αὐτῆς ἐκδόθηκε ἡ μὲ ἀριθμὸ 115/2012 ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων (στὸ ἑξῆς: ἀπόφαση)[5].

Μὲ τὴν ἀπόφαση αὐτή, ἡ ὁποία σημειωτέον λαμβάνει ὑπόψη τὸ σύνολο τῆς ἑλληνικῆς καὶ εὐρωπαϊκῆς σχετικῆς νομοθεσίας καθὼς καὶ τῆς ἀντίστοιχης νομολογίας, ἐπαναλαμβάνει γιὰ μία ἀκόμα φορὰ τὶς νομικὲς συντεταγμένες τοῦ ΜτΘ στὴν ἑλληνικὴ δημόσια ἐκπαίδευση, μὲ τὶς ὁποῖες ὑποχρεοῦται νὰ ἐναρμονίζεται ἡ ἑλληνικὴ διοίκηση καὶ δὴ τὸ ΥΠΑΙΘ. Συγκεκριμένα:

Β. ΕΠΙΚΛΗΣΗ ΚΡΙΣΙΜΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Τὸ Δικαστήριο προσεγγίζει τὶς κρίσιμες διατάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ Συντάγματος (στὸ ἑξῆς: Σ) τῆς Διεθνοῦς Σύμβασης τῆς Ρώμης καὶ τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας σχετικὰ μὲ τὰ προαναφερόμενα ζητήματα τῆς ὑποχρεωτικότητας καὶ τοῦ χαρακτήρα τοῦ ΜτΘ. Εἰδικότερα:

1. Τὸ ἄρθρο 3 παρ. 1 Σ, ὅπου ὁρίζεται ὅτι: *«1. Ἐπικρατοῦσα θρησκεία στὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ θρησκεία τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ποὺ γνωρίζει κεφαλὴ της τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, ὑπάρχει ἀναπόσπαστα ἑνωμένη δογματικὰ μὲ τὴ μεγάλη Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινούπολης καὶ μὲ κάθε ἄλλη ὁμόδοξη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ· τηρεῖ ἀπαρασάλευτα, ὅπως ἐκεῖνες, τοὺς ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνες καὶ τὶς ἱερὲς παραδόσεις. Εἶναι αὐτοκέφαλη, διοικεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων καὶ ἀπὸ τὴ Διαρκῆ Ἱερὰ Σύνοδο ποὺ προέρχεται ἀπὸ αὐτὴ καὶ συγκροτεῖται ὅπως ὁρίζει ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας, μὲ τήρηση τῶν διατάξεων τοῦ Πατριαρχικοῦ Τόμου τῆς κθ' (29) Ἰουνίου 1850 καὶ τῆς Συνοδικῆς Πράξης τῆς 4ης Σεπτεμβρίου 1928»*.

2. Τὸ ἄρθρο 13 παρ. 1 Σ, κατὰ τὸ ὁποῖο: *«Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης εἶναι ἀπαραβίαστη»*.

3. Τὸ ἄρθρο 16 παρ. 2 Σ, στὸ ὁποῖο ὁρίζεται ὅτι: *«Ἡ παιδεία ἀποτελεῖ βασικὴ ἀποστολὴ τοῦ κράτους καὶ ἔχει σκοπὸ τὴν ἠθική, πνευματική, ἐπαγγελματικὴ καὶ φυσικὴ ἀγωγὴ τῶν Ἑλλήνων, τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς συνείδησης καὶ τὴ διάπλασή τους σὲ ἐλεύθερους καὶ ὑπεύθυνους πολίτες»*.

Ἐπίσης:

4. Τὸ ἄρθρο 9 παρ. 1 τῆς Σύμβασης τῆς Ρώμης[6], τὸ ὁποῖο κατοχυρώνει τὸ ἀτομικὸ δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ὁρίζοντας ὅτι: «πᾶν πρόσωπον δικαιοῦται εἰς (...) τὴν ἐλευθερίαν ἀλλαγῆς θρησκείας ἢ πεποιθήσεων, ὡς καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκείας ἢ τῶν πεποιθήσεων».

5. Τὸ ἄρθρο 2 τοῦ (Πρώτου) Προσθέτου Πρωτοκόλλου τῆς Σύμβασης, ὅπου προβλέπεται εἰδικότερα ὅτι: *«Οὐδεὶς δύναται νὰ στερηθεῖ τοῦ δικαιώματος, ὅπως ἐκπαιδευθῇ. Πᾶν Κράτος ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν ἀναλαμβανομένων ὑπ' αὐτοῦ καθηκόντων ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως θὰ σέβεται τὸ δικαίωμα τῶν γονέων, ὅπως ἐξασφαλίζωσιν τὴν μόρφωσιν καὶ ἐκπαίδευσιν ταύτην, συμφώνως πρὸς τὰς ἰδίας αὐτῶν θρησκευτικὰς καὶ φιλοσοφικὰς πεποιθήσεις»*.

Ἀκόμα:

6. Τὸ ἄρθρο 1 παρ. 1 ἐδ. α' τοῦ βασικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ νόμου 1566/1985[7], σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο: *«1. Σκοπὸς τῆς πρωτοβάθμιας καὶ δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης εἶναι νὰ συμβάλει στὴν ὁλόπλευρη, ἁρμονικὴ καὶ ἰσόρροπη ἀνάπτυξη τῶν διανοητικῶν καὶ ψυχοσωματικῶν δυνάμεων τῶν μαθητῶν, ὥστε, ἀνεξάρτητα ἀπὸ φύλο καὶ καταγωγή, νὰ ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ ἐξελιχθοῦν σὲ ὁλοκληρωμένες προσωπικότητες καὶ νὰ ζήσουν δημιουργικά. Εἰδικότερα ὑποβοηθεῖ τοὺς μαθητές: α) (...) νὰ διακατέχονται ἀπὸ πίστη πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὰ γνήσια στοιχεῖα τῆς ὀρθόδοξης παράδοσης (...)»*.

7. Τὸ ἄρθρο 6 παρ. 2 ἐδ. β' Ν. 1566/1985, ὅπου ὁρίζεται ὅτι: *«Τὸ Λύκειο ἐπιδιώκει τὴν ὁλοκλήρωση τῶν σκοπῶν τῆς ἐκπαίδευσης. Ἰδιαίτερα βοηθεῖ τοὺς μαθητές: (...) β) Νὰ συνειδητοποιοῦν τὴ σημασία τοῦ Ὀρθόδοξου Χριστιανικοῦ ἤθους (...)»*.

Σημειώσεις:

1. Πρόκειται γιὰ τὶς Ἐγκυκλίους: α) 91109/Γ2/10.07.2008, β) 104071/Γ2/04.08.2008, γ) 109744/Γ1/26.08.2008. **2.** Βλ. ἀπόφαση ΥΠΔΒΜΘ 113714/Γ2 (ΦΕΚ Β' 2011.2335). **3.** Βλ. ἀντὶ πολλῶν ΡΕΡΑΚΗΣ, «Ὑπόμνημα Πρὸς τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Κοινωνία (4)2012.234. **4.** Βλ. ἱστοσελίδα ΕΛΜΕ Νομοῦ Χανίων http://www.elmechanion.gr/index. php?option=com_content &task= view& id=851&Itemid=171 (προσπελάστηκε 03.03.2013). **5.** Βλ. τὸ πλῆρες κείμενο τῆς ἀπόφασης στὴν ἱστοσελίδα τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, http://www.dsanet. gr/Epikairothta/Nomologia/defIak115_ 12.htm (προσπελάστηκε 03.03.2013). **6.** Βλ. Ν. 2329/1953 (ΦΕΚ Α΄ 1953.68) καὶ Ν.Δ. 53/1974 (ΦΕΚ Α΄ 1974.256). **7.** Σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφαση, μὲ τὸ Ν. 1566/1985 «ὁ ὡς ἄνω συνταγματικὸς σκοπὸς τῆς ἑλληνικῆς παιδείας συγκεκριμενοποιεῖται ἀκόμα περισσότερο, στὴ βοήθεια ποὺ παρέχει ἡ παιδεία στοὺς μαθητές, προκειμένου "νὰ διακατέχονται ἀπὸ πίστη στὰ γνήσια στοιχεῖα τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς παράδοσης"». Ὁ ἴδιος νόμος, ἐπίσης, σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφαση, ἐξειδικεύοντας τὸ σκοπὸ τῆς παιδείας ὑπογραμμίζει ὅτι «τὸ σχολεῖο βοηθᾶ τοὺς μαθητὲς νὰ ἐξοικειώνονται "μὲ τὶς ἠθικές, θρησκευτικές, ἐθνικές, ἀνθρωπιστικὲς καὶ ἄλλες ἀξίες" ὥστε νὰ δυνηθοῦν μὲ αὐτὲς "νὰ ρυθμίζουν τὴ συμπεριφορὰ τους", συνειδητοποιώντας "τὴ βαθύτερη σημασία τοῦ ὀρθόδοξου χριστιανικοῦ ἤθους καὶ τῆς σταθερῆς προσήλωσης στὶς πανανθρώπινες ἀξίες"».

*Σ. ΜΙΧΕΛΟΥΔΑΚΗΣ – Ε. ΠΕΠΕΣ (ἐπμ.), Πρακτικὰ Πανελληνίου Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου μὲ θέμα: Τὸ Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν: Προβληματισμοὶ – Ἐπισημάνσεις – Προτάσεις» (11-13 Μαρτίου 2012), (χ.ε.), Θεσσαλονίκη 2014, σελ. 141-155.

Ἡ εἰλικρινὴς μετάνοια

Ὅπως ἀναφέρει **ὁ Ἅγιος Νεκτάριος** ἡ ἀληθινὴ μετάνοια εἶναι «μετάγνωσις= ἀλλαγὴ γνώμης ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις (γιὰ ὅσα ἐπράξαμε), ἀλλοίωση τοῦ ἠθικοῦ βίου, μεταβολὴ πρὸς τὸ καλύτερο, τέλεια ἀποστροφὴ ἀπὸ τὴν προηγούμενη ζωὴ καὶ ἀπὸ τίς ἁμαρτίες, καὶ δέληση ἀμετάπτωτος πρὸς ἐργασίαν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τελείαν συνταύτισιν τῆς ἰδίας βουλήσεως πρὸς τὴν θείαν βούλησιν, τὸν θεῖον νόμον».

* * *

Ὁ δέ **Ἅγ. Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης** λέγει: «Καταράσου χίλιες φορές, ἀγαπητέ, τίς ἁμαρτίες σου. Ἀποφάσισε νὰ ἐκδικήσης τὸν ἑαυτόν μέ κάθε εἶδους μετάνοια, τίς ἁμαρτίες ὅπου ἔκανες. Ἡ μετάνοιά σου νὰ εἶναι μέ πολλὴ ταπείνωση καί εἰλικρινής, διότι «καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει».

* * *

Ἀναφέρεται στόν βίο τοῦ **ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Κολοβοῦ** (9 Νοεμβρίου), γιά κάποια παρθένο, πού ὀνομαζόταν Παϊσία, ἡ ὁποία ἦταν πολύ ἐλέημων. Αὐτή εἶχε ξενοδοχεῖο καί φιλοξενοῦσε ὡς ἐλέημων ὅλους τούς πατέρες τῆς σκήτης. Μετά ἀπό ἀρκετό καιρό, ἀφοῦ δαπάνησε ὅλη τήν περιουσία της σέ φτωχούς καί ξένους, ἐπτώχευσε τόσο πολύ, ὥστε ἀπό συνεργία τοῦ κακοῦ ἔπεσε στήν πορνεία καί στίς κακές συναναστροφές.

Ὅταν οἱ πατέρες ἔμαθαν αὐτό τό γεγονός, ἐπειδή εἶχαν εὐεργετηθῆ καί τήν γνώριζαν πολύ καλά, εἶπαν στόν ὅσιο Ἰωάννη τόν Κολοβό: «Ἀββᾶ ἀκούσαμε ὅτι ἡ Παϊσία, πού τόσο μᾶς εὐεργέτησε, ζῇ μέ ἀσωτία. Λοιπόν κάνε ἀγάπη γιά τόν Κύριο καί προσπάθησε μέ τήν σοφία, πού σοῦ ἔδωσε ὁ Κύριος νά τήν κάνης νά μετανοήσῃ».

Πράγματι ὁ ὅσιος πῆγε στό σπίτι της, ἀλλά μία γριά οἰκονόμος ὄχι μόνο δέν τόν ἄφησε νά μπῆ, ἀλλά τοῦ εἶπε καί τά ἑξῆς: «Σεῖς οἱ μοναχοί φάγατε ὅλον τόν πλοῦτο τῆς κυρίας μου καί τώρα τί θέλεις ἀπό αὐτήν, πού ἔμεινε φτωχή καί ἄπορη;».

«Ἐγώ πές της γιά τό καλό της ἦρθα» ἀπάντησε ὁ ὅσιος.

Καί ἡ Παϊσία εἶπε στήν ὑπηρέτρια:

«Αὐτοί οἱ μοναχοί γυρίζουν στήν Ἐρυθρά Θάλασσα καί βρίσκουν μαργαρίτες. Ἄφησέ τον λοιπόν νά ἔλθη μήπως καί μοῦ δώση κάτι».

Στολίσθηκε, ἑτοιμάσθηκε καί κάθησε στό κρεββάτι.

Ὅταν ὁ ὅσιος Ἰωάννης μπῆκε μέσα καί τήν εἶδε, ἔκλαψε πολύ.

«Γιατί κλαῖς;» τόν ρώτησε ἡ Παϊσία.

«Βλέπω ὅτι σέ τριγυρίζει ὁ σατανᾶς καί κλαίω γιά τήν ἀπώλεια τῆς ψυχῆς σου».

Ἡ Παϊσία κατενύγη καί τοῦ λέγει: «Ὑπάρχει γιά μένα μετάνοια;».

Ὁ Ὅσιος μέ στοργή τήν παρότρυνε: «Ναί τέκνον μου, μόνο βιάσου καί ἀκολούθησέ με».

Αὐτή, ἀμέσως, χωρίς νά πάρη τίποτε τά ἐγκατέλειψε ὅλα καί τόν ἀκολούθησε.

Καθώς λοιπόν ἔφθασαν στήν ἔρημο, νύκτωσε. Τότε ὁ ὅσιος μάζεψε λίγη ἄμμο, τῆς ἔκανε προσκέφαλο καί τῆς εἶπε νά κοιμηθῆ.

Λίγο πιό ἐκεῖ ὁ Ὅσιος προσευχόταν.

Τά μεσάνυχτα, ὅταν ὁ Ὅσιος πῆγε νά κάνη τήν ἀκολουθία τοῦ μεσονυκτικοῦ, βλέπει φῶς στό μέρος, πού κοιμόταν ἡ Παϊσία. Ἔφβανε ἕως τόν οὐρανό καί ἅγιοι Ἄγγελοι ἀνέβαζαν τήν ψυχή της στόν Παράδεισο.

Ἀπόρησε καί πηγαίνοντας κοντά της εἶδε πὼς πέθανε. Ἔκανε δέηση πρός τόν Κύριο νά τοῦ φανερώση, ἐάν σώθηκε.

Τότε ἤλθε Ἄγγελος Κυρίου ἀπό τόν οὐρανό καί τοῦ λέγει: «Γνώριζε, Ἀββᾶ, ὅτι ἡ λίγη ὥρα τῆς μετανοίας της ἦταν ἰσάξια μέ πολλά ἔτη, ἐπειδή ἔγινε μέ ὅλη της τήν ψυχή καί μέ ἀνείπωτη κατάνυξη καρδιᾶς».

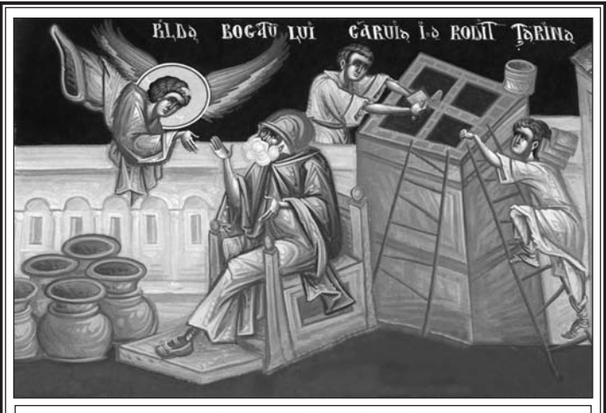

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΛΟΥΚΑ
23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2014
Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β΄ 14-22
Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιβ΄ 16-21
Ἦχος: βαρύς.— Ἑωθινόν: Β΄
ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

«οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν»

Στὴν σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ τοῦ ἄφρονος πλουσίου ἐμφανίζεται ἕνας ἐγωκεντρικὸς καὶ ἀνόητος ἄνθρωπος ποὺ φροντίζει νὰ «θησαυρίζει ἑαυτῷ», χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τοὺς ἄλλους. Ἐπειδὴ ἀκριβῶς τὸ ἐνδιαφέρον του εἶναι νὰ ἀποταμιεύει πλοῦτο γιὰ τὸν ἑαυτόν του, ἀπομονώνεται στὴν φιλαυτία του καὶ δὲν μπορεῖ ἢ δὲν θέλει νὰ ἐπικοινωνήσει καὶ νὰ σχετισθεῖ μὲ τοὺς ἄλλους. Αὐτοαπομονώνεται στὴν ἀσφάλεια τοῦ πλούτου του καὶ δὲν σκέπτεται τίποτε ἄλλο παρὰ μόνον πῶς θὰ αὐξήσει τὰ πλούτη του. Οὐδεμία σκέψη γιὰ τὰ πνευματικὰ ἢ γιὰ τὸν Θεό.

Καὶ ὅμως, αὐτὸς ὁ πλούσιος εἶναι ἕνας ἄνθρωπος δυστυχισμένος. Δὲν μπορεῖ νὰ ἀπολαύσει τὴν πλούσια σοδειά, ποὺ τοῦ ἀπέφεραν τὰ κτήματά του οὔτε νὰ εὐχαριστηθεῖ γιὰ τὸ γεγονός. Ἀντιθέτως, μπαίνει σὲ μεγάλες φροντίδες, ἄγχος καὶ ἀγωνία. Γράφει χαρακτηριστικὰ τὸ Εὐαγγέλιο: «διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου;». Ὅλη του ἡ ἔννοια στρέφεται γύρω ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του, δὲν συζητεῖ μὲ κανέναν ἄλλο, εἶναι ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ζεῖ μόνον γιὰ τὸ ἐγώ του.

Τελικῶς, νομίζει ὅτι ηὗρε τὴν καλύτερη λύση στὸ πρόβλημά του. Θὰ γκρεμίσει τὶς ἀποθῆκες του καὶ θὰ οἰκοδομήσει μεγαλύτερες, γιὰ νὰ χωροῦν τὶς πλούσιες σοδειές. Μάλιστα, εἶναι τόσον εὐχαριστημένος γιὰ αὐτὸ ποὺ θεωρεῖ ἔξυπνη λύση, ὥστε βυθίζεται σὲ μία αὐτάρεσκη εὐφροσύνη. Λέγει λοιπὸν ὁ πλούσιος: «ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· φάγε, πίε, εὐφραίνου».

Μέσα στὴν πλεονεξία καὶ τὴν πλάνη τῆς ψεύτικης ἀσφάλειας, ποὺ νομίζει ὅτι τοῦ παρέχει ὁ πλοῦτος, ὁ πλούσιος αἰσθάνεται ἐξασφαλισμένος γιὰ πολλὰ ἔτη. Παγιδευμένος στὴν αὐταπάτη του, ἀποδεικνύεται ὄντως ἄμυαλος καὶ ἀσύνετος, διότι θεωρεῖ ὅτι ἐλέγχει τὰ πάντα. Λογαριάζει ὅμως χωρὶς τὸν Θεόν.

Ἐκείνην τὴν νύκτα τὸν ἐπισκέπτεται ὁ Θεὸς καὶ τοῦ θυμίζει τὴν ἀφροσύνη του. Σήμερα, τοῦ λέγει, ζητοῦν τὴν ψυχή σου, σὲ ποιὸν θὰ μείνουν τὰ πλούτη ποὺ ἑτοίμασες; Ἔτσι αἰφνιδίως ὁ πλούσιος ἔρχεται ἀντιμέτωπος μὲ τὴν πνευματικὴ πραγματικότητα ὅτι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ψυχή του εὑρίσκονται στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ, καὶ πὼς τὴν ὥρα ποὺ θὰ φύγει ἀπὸ τὴν ζωὴν αὐτὴν τὰ πλούτη ποὺ συσσώρευσε δὲν πρόκειται νὰ τὸν ὠφελήσουν.

Δυστυχῶς, σὰν τὸν ἄφρονα πλούσιο τοῦ Εὐαγγελίου ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ διαβιοῦν σὲ πνευματικὴ σύγχυση. Ζοῦν γιὰ νὰ συγκεντρώνουν χρήματα, κτήματα, πλούτη, χωρὶς ἡ ἐγωιστική τους πλεονεξία νὰ τοὺς ἐπιτρέπει νὰ τὰ χαροῦν ἢ ἔστω μὲ τὰ αὐτὰ τὰ πλούτη ποὺ τοὺς ἔδωσε ὁ Θεὸς νὰ τὰ διαχειρισθοῦν, δὲν σκέπτονται νὰ βοηθήσουν τοὺς ἐνδεεῖς, νὰ ἐλεήσουν τοὺς πτωχούς, νὰ συνδράμουν στὴν ἀνάγκη τοῦ πλησίον.

Ἀνόητοι καὶ ἄφρονες, λησμονοῦν ὅτι ὅλοι εἴμαστε περαστικοὶ ἀπὸ τὴν ζωὴ αὐτὴ καὶ ὅτι κάποια στιγμή, ἀργὰ ἢ γρήγορα, ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἀναχωρήσουμε, οὔτε ὁ πλοῦτος οὔτε ἡ δόξα συνοδεύουν τὸν νεκρό. Ὄντως, αὐτοὶ χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὸν Θεὸ ὡς ἄφρονες, διότι ἀνάλωσαν τὴν ζωή τους, γιὰ νὰ θησαυρίζουν γιὰ τὸν ἑαυτό τους, καὶ δὲν ἐνδιαφέρθησαν νὰ ἀποταμιεύσουν στοὺς οὐρανοὺς θησαυροὺς πνευματικοὺς καὶ ἔργα ἀγάπης.

Αὐτὴν τὴν προειδοποίηση ἀπευθύνει ὁ Κύριος σὲ ὅποιον "θησαυρίζει ἑαυτῷ" καὶ «μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν». Ἐπισημαίνει σχετικῶς ὁ Μέγας Βασίλειος ὅτι γιὰ νὰ μὴ πάθουμε καὶ ἐμεῖς ὅ,τι ἔπαθε ὁ ἄφρων πλούσιος, νὰ μιμηθοῦμε τὴν γῆ ποὺ προσφέρει ἁπλόχερα τοὺς καρπούς της στοὺς ἀνθρώπους, καὶ παρομοίως νὰ προσφέρουμε καλὰ ἔργα καὶ ἀγαθοεργίες, ὥστε νὰ ἔχουμε καρποφορία στὸν οὐρανό.

Τί ἀκριβῶς σημαίνει ἡ φράση «εἰς Θεὸν πλουτῶν;». Ὁ κατὰ Θεὸν πλοῦτος εἶναι ἡ κτήση τῶν ἀρετῶν, μᾶς λέγει ὁ Εὐθύμιος Ζιγαβηνός. Νὰ καλλιεργήσουμε λοιπὸν τὶς ἀρετὲς καὶ νὰ ζοῦμε μία θεοφιλῆ ζωή. Νὰ καταργήσουμε τὴν φιλαυτία, ποὺ μᾶς ἐγκλωβίζει στὸ ἐγὼ καὶ νὰ ἀνοιχθοῦμε στὸν πλησίον μὲ ἀγάπη καὶ ἐνδιαφέρον. Νὰ καταπολεμήσουμε τὸν ἐγωϊσμό, τὴν πλεονεξία, καὶ νὰ αὐξηθοῦμε σὲ φιλαδελφία καὶ ἐλεημοσύνη. Ἔτσι ὄντως θὰ ἀναδειχθοῦμε σώφρονες, θὰ μποροῦμε νὰ ἀπολαμβάνουμε τὰ ὅποια ἀγαθά, λίγα ἢ πολλά, καὶ θὰ ἔχουμε κοινωνία ἀγάπης μὲ τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους.

Ἀρχιμανδρίτης π. Κύριλλος Κεφαλόπουλος

ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ

Ὁ Βίος καὶ ἡ Ἀκολουθία Ὄρθρου καὶ Ἑσπερινοῦ τοῦ Ἱερομάρτυρος καὶ Ἐθνομάρτυρος Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ ἐξεδόθη καὶ πάλιν ἀπὸ τὶς Ἐκδόσεις τοῦ «Ὀρθοδόξου Τύπου» στὴ σειρὰ «Βίοι Ἁγίων» (12η ἔκδοσι).

Βιβλίο καλαίσθητο μὲ ἔγχρωμες εἰκόνες, στὴ γλῶσσα τοῦ Γέροντος π. Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου, ἁπλῆ, γλαφυρή, ποὺ παραστατικὰ δίδει τὶς διδαχὲς καὶ τὶς προφητεῖες τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ.

Εὐκαιρία νὰ γνωρίσουν οἱ Νεοέλληνες τὸν Ἐθναπόστολο, ποὺ ἔβαλε θεμέλια γιὰ τὴν Νεώτερη Ἑλλάδα.

Τιμᾶται 8,00 εὐρώ

Βιβλιοπωλεῖο τοῦ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ»
ὁδὸς Κάνιγγος 10 (Α΄ ὄροφος) Ἀθῆναι 106 77,
Τηλ. 210–38.16.206 ΦΑΞ 210–38.28.518

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Νεώτερα ἀπόκρυφα «Εὐαγγέλια»

Σύγχρονοι προσπάθειαι παραμορφώσεως τοῦ Προσώπου τοῦ Χριστοῦ

Τοῦ ***πρωτ. π. Βασιλείου Ἀ. Γεω

«Ὅ,τι κάμομε δὰ τὸ κάμωμε μοναχοὶ καὶ δὲν ἔχουμε καμμιὰ ἐλπίδα ἀπὸ τοὺς ξένους»

(1ον)

«Ὡς πότε ὀφρικιάλιος σὲ ξένους βασιλεῖς. Ἔλα νὰ γίνεις στῦλος δικῆς σου τῆς φυλῆς Κάλλιο γιὰ τὴν Πατρίδα κανένας νὰ χαθεῖ ἢ νὰ χρεμάσει φούντα γιὰ ξένον στὸ σπαθί».

Ρήγας Φεραῖος

Λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν Ἐπανάσταση τοῦ '21, πολλοὶ Ἕλληνες κλεφταρματολοί, τρέφοντας φροῦδες καὶ μάταιες ἐλπίδες, συμμετέχουν, ὡς μισθοφόροι στοὺς ναπολεόντειους πολέμους, ζώντας μὲ τὴν ψευδαίσθηση, τὴν σολωμικὴ εὐκολοπιστία, ὅτι θὰ ἔρθει καὶ γιὰ τὸ ταλαίπωρον Γένος τὸ Ποθούμενο. Ὅτι οἱ Φράγκοι, ὡς ἀντίδωρο, θὰ τοὺς ἐλευθερώσουν ἀπὸ τὴν φρικτὴ σκλαβιὰ τῶν Τούρκων. (Βεβαίως οἱ «Εὐρωπαῖοι» ὑποδαύλιζαν τὸ ὅραμα, χρησιμοποιώντας τοὺς Ἕλληνες ὡς ἀντιπερισπασμό). Στὴν «Διήγησιν συμβάντων τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς», (ἐπ. Γ.Βαλέτα, σελ. 35), ὁ Κολοκοτρώνης διηγεῖται: «Ὡμιλῶ μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῶν ρωσικῶν στρατευμάτων (στὴ Ζάκυνθο) καὶ μὲ λέγει ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τὸν διέταξε νὰ παραδεχτεῖ εἰς τὴν δούλευσιν ὅσους θέλουν νὰ ἔμβουν καὶ νὰ ὑπάγουν νὰ χτυπήσουν τὸν Ναπολέοντα. Τοῦ ἀποκρίνομαι: –Ὅσον διά τὸ μέρος μου δὲν ἐμβαίνω εἰς τὴν δούλευσιν. Τί ἔχω νὰ κάμω μὲ τὸν Ναπολέοντα; Ἂν ὅμως τὴν Πατρίδα μας σᾶς ὑπόσχομαι καὶ πέντε καὶ δέκα χιλιάδες στρατιῶται».

Καὶ θὰ ὁμολογήσει παρακάτω ὁ Γέρος τοῦ Μοριᾶ τὴν μεγάλη ἀλήθεια, ἀφοῦ γνώρισε τὶς κακουργίες, τὰ ψεύδη καὶ τὶς ἀτιμωτικὲς συναλλαγὲς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων: «Εἶδα τότε ὅτι, ὅ,τι κάμομε θὰ τὸ κάμομε μοναχοὶ καὶ δὲν ἔχουμε καμμιὰ ἐλπίδα ἀπὸ τοὺς ξένους».

Ὁ θυμόσοφος λαός μας ἔχει μία παροιμία: «Ὅταν μαλώνουν τὰ βουβάλια τὴν πληρώνουν τὰ βατράχια». Ὅσα, βεβαίως, ἀνόητα βατράχια δὲν φρόντισαν νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὸν στίβο τῆς... βουβαλομαχίας.

Τούτη τὴν παρανοϊκὴ ἐποχή, ποὺ νιώθουμε τὶς μυλόπετρες τῆς ἱστορίας καὶ πάλι νὰ μᾶς ἀλέθουν συμβαίνει τὸ ἑξῆς: ἡ ἀνίκανη καὶ ξεπουλημένη ἡγεσία ἀκολουθεῖ ἔρποντας καὶ γλείφοντας τὴν δυτικὴ σήψη καὶ ἀθλιότητα, ἔχοντας κατὰ νοῦ νὰ περισώσει τὸ παλιοτόμαρό της καὶ ὁ λαὸς προσβλέπει εἰς τὸ ξανθὸ γένος, καρυκεύοντας τὶς προσδοκίες του, μὲ χρησμοὺς καὶ προφητεῖες.

Τὴν ἀπάντηση, ἐκτὸς τοῦ Κολοκοτρώνη, τὴν βρίσκουμε καὶ πάλι στὸν ἱστορικό μας βίο. Τὸν ΙΖ' αἰώνα, ὁ Μητροπολίτης Ματθαῖος Μυρέων προτρέπει τοὺς σκλάβους νὰ μὴ πιστεύουν σὲ μωρολογήματα, ἀλλὰ ὅτι μόνο μὲ τὶς δικές τους δυνάμεις θὰ ἀποτινάξουν τὸν ζυγό.

«Ἐλπίζομεν κ' εἰς τὰ ξανθὰ γένη νὰ μᾶς γλυτώνουν./ Νὰ ἔλθουν ἀπὸ τὸν Μόσκοβον νὰ μᾶς ἐλευθερώσουν. /Ἐλπίζομεν εἰς τοὺς χρησμοὺς σταῖς ψευδοπροφητείαις/. Καὶ τὸν καιρόν μας χάνομεν σταῖς ματαιολογίαις/.

Εἰς τὸν Βορρᾶν τὸν ἄνεμον, ἔχομεν τὴν ἐλπίδα/. Νὰ πάρουν ἀπὸ πάνω μας τοῦ Τούρκου (σ.σ. ἢ τοῦ Μνημονίου) τὴν παγίδα».

Αἰσθανόμαστε, καὶ δικαίως, πλησιέστερα τοὺς Ρώσους ὡς ὁμοδόξους. Θαυμάζουμε καὶ τὸν πραγματικὰ ἡγέτη καὶ ἐθνάρχη Βλαδίμηρο Πούτιν. Ἡ Ρωσία ὅμως εἶναι παγκόσμια δύναμη. Καὶ ὅπως ὅλες οἱ μεγάλες δυνάμεις συναγάγει συμπεράσματα καὶ προσαρμόζει τὴν πολιτική της, ὄχι μὲ κριτήριο τὴν ἑτοιμότητα ὑποκλίσεων ψοφοδεῶν πολιτικάντηδων, ἀλλὰ μὲ κριτήριο τὴν ἰσχὺ καὶ τὴν ἀποφασιστικότητα τῶν κυβερνήσεων νὰ ὑπερασπίσουν τὰ ἐθνικά τους συμφέροντα καὶ τὸ εἰδικὸ γεωπολιτικό τους βάρος. Τὴν παροῦσα στιγμὴ μὲ τὴν συγκεκριμένη τάχα καὶ ἡγεσία, οὐδεὶς μᾶς ὑπολήπτεται καὶ μᾶς θέλει. Εἴμαστε μόνον ἄξιοι οἴκτου καὶ ἐπαιτείας.

Τοῦ ***κ. Δημητρίου Νατσιοῦ,*** *Δασκάλου*

Ἡ Μασονία καὶ ὁ Πατριάρχης Μελέτιος Μεταξάκης

ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ π. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΖΗΣΗ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΦΙΛΟΘΕΟΝ ΖΕΡΒΑΚΟΝ

(3ον.—Τελευταῖον)

Μέ τήν θέλησιν ἀλλοτρίων

Οἱ διασυνδέσεις τοῦ Μελετίου Μεταξάκη καί οἱ γνωριμίες του μέ ἰσχυρούς πολιτικούς παράγοντες τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ ἐξωτερικοῦ, γιά ἐξυπηρέτηση ἀλλοτρίων στόχων, δείχνουν ὅτι ἡ ἄνοδός του σέ ἀρχιεπισκοπικούς καί πατριαρχικούς θρόνους δέν ἔγινε κατά τούς ἱερούς κανόνες, ἀλλά κατά τήν θέληση ἀλλοτρίων, γι' αὐτό καί τόν ὀνομάζει «ἀλλοτριοεπίσκοπο». Γράφει ὅτι ἡ Ἑλλαδική Ἐκκλησία πρέπει νά καταργήσει «τό παπικόν νέον ἑορτολόγιον, τό ὁποῖον εἰσήγαγεν ἀντικανονικῶς, αὐθαιρέτως καί παρανόμως καί νά ἐπαναφέρη τό παλαιόν, διότι εἶναι μεγάλη ἁμαρτία νά καταφρονῶμεν 318 Θεοφόρους Ἁγίους Πατέρας, σημειοφόρους θαυματουργούς, θεοσόφους, οἱ ὁποῖοι ἐθέσπισαν τήν ἑορτήν τοῦ Πάσχα καί ὥρισαν νά μένῃ ἀσάλευτος, καί τήν ὁποίαν παράδοσιν ἐκύρωσαν ἔξ Ἅγιαι Οἰκουμενικαί Σύνοδοι, ἅπασαι αἱ τοπικαί, παλαιαί καί νέαι ἐπί 1600 περίπου ἔτη, ἐφύλαξαν μυριάδες Ἁγίων καί δισεκατομμύρια πιστῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, καί ὄχι νά ἀσπασθῶμεν τήν παράδοσιν τοῦ ἀντιχρίστου Πάπα, τοῦ πάσας τάς Ἀποστολικάς καί Πατρικάς Παραδόσεις καταργήσαντος καί κηρύξαντος ἑαυτόν ἀλάθητον, καί ἑνός ἀλλοτριοεπισκόπου Πατριάρχου Μελετίου Μεταξάκη, μασόνου, τοῦ μή εἰσελθόντος διά τῆς θύρας, ἀλλ' ἀλλαχόθεν, διά τῆς πολιτικῆς, εἰς τήν αὐλήν τῶν προβάτων»[77]. Πολλές φορές ἐπικρίνει τήν ὄξυνση τῶν πολιτικῶν παθῶν πρό τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς καί θεωρεῖ τήν διαίρεση μεταξύ Βασιλικῶν καί Βενιζελικῶν ὡς μία ἀπό τίς αἰτίες τῆς ἥττας τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀπό τούς Τούρκους, ἀλλά καί τῶν ἐκτροπῶν στίς ἐκλογές μητροπολίτου Ἀθηνῶν καί ἀρχιερέων: «Ἔπαυσαν τότε οἱ ἄνθρωποι νά λέγωνται Ἕλληνες καί Χριστιανοί ἀδελφοί καί ἐλέγοντο βασιλικοί καί βενιζελικοί. Καί τό χείριστον πάντων ὅτι διηρέθη καί ὁ κλῆρος, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Χριστοῦ, οἱ ὁποῖοι, ἐνῷ ἔπρεπε νά καταβάλλουν πᾶσαν προσπάθειαν νά εἰρηνεύσουν τούς ἄρχοντας, τόν στρατόν καί τόν λαόν, τούναντίον τούς διήρεσαν περισσότερον· ἔγιναν ἀντί φῶς σκότος καί ἀντί εἰρηνοποιοί, σκανδαλοποιοί, ταραχοποιοί. Οἱ μέν βασιλικοί ἀνεθεμάτισαν τόν Βενιζέλον καί τούς βενιζελικούς, οἱ δέ βενιζελικοί κληρικοί μνησικακοῦντες καί διά νά δείξουν τήν ἄκραν τους ὄχι εἰς τόν Θεόν, ἀλλά εἰς τόν Βενιζέλον, ἀφοσίωσιν καί ἀγάπην, ὅταν ὁ Βενιζέλος βοηθούμενος ὑπό τῶν καλῶν φίλων Ἀγγλο-γάλλων ἐξώρισε τόν βασιλέα Κων/νον, ἐξώρισαν καί οὗτοι τόν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν Θεόκλητον καί τούς βασιλικούς Μητροπολίτας, τινάς δέ καί ἐφυλάκισαν. Ζῶντος δέ τοῦ κανονικοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, παρά τούς κανόνας, ἐκάθησαν τόν Μητροπολίτην Μεταξάκην. Αὕτη ἡ διαίρεσις ἐπέφερε τήν ἧτταν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὑπό τῶν Τούρκων καί τήν καταστροφήν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τήν δευτέραν ἐξορίαν καί τόν θάνατον τοῦ Κωνσταντίνου, τήν εἰς θάνατον καταδίκην ἑξ κορυφαίων πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐκδικήσεις, ἀντεκδικήσεις, ἐπαναστάσεις, ἀντεπαναστάσεις καί μυρία ἄλλα κακά· "ἑνός γάρ ἀτόπου δοθέντος μυρία ἕπονται"»[78].

Οὔτε ἕνας Ἱεράρχης

Ἐκτενέστερη καί μέ βαρύτερους χαρακτηρισμούς, γιά τόν τρόπο ἐκλογῆς του καί γιά τίς διασυνδέσεις του μέ τούς μασόνους καί τούς λουθηροκαλβίνους εἶναι μία ἄλλη ἀναφορά του στόν Μελέτιο Μεταξάκη: «Εἰς τήν καινοτομίαν καί εἰσαγωγήν τοῦ νέου ἑορτολογίου δέν εὑρέθη οὔτε ἕνας Ἱεράρχης νά ὑπερασπισθῇ τό πάτριον ἑορτολόγιον, τό ὁποῖον μυριάδες Ἁγ. Πατέρων, Ἱεραρχῶν, Διδασκάλων, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν τό ἐσεβάσθησαν, δέν τό ἤλλαξαν, καίτοι ἐγνώριζον ὅτι ἀστρονομικῶς δέν ἦτο ὀρθόν, ἀλλά ἀπό σεβασμόν πρός τάς Ἁγ. Οἰκουμενικάς Συνόδους καί τούς Ἁγ. Πατέρας οἱ ὁποῖοι τό ἐσεβάσθησαν δέν τό ἔθιξαν, καί διά νά μή γίνῃ σχίσμα εἰς τήν Ἐκκλησίαν, τό ἀφῆκαν καί δέν ἔπαθεν οὐδεμίαν βλάβην, οὐδεμίαν ζημίαν τό χριστεπώνυμον πλήρωμα. Ὅτε ἐξελέγη Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, ψῆφῳ καί δοκιμασίᾳ τῆς Κυβερνήσεως καί τοῦ κόμματος, (διότι εἰς τήν Ἑλλάδα, ἀφ' ὅτου ἔγινε αὐτοκέφαλος ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἔπαυσεν ἡ ἐκλογή τῶν Ἀρχιερέων νά γίνεται ψῆφῳ Θεοῦ καί δοκιμασίᾳ λαοῦ καί τοῦ κλήρου, καί ἐγένετο ψῆφῳ καί δοκιμασίᾳ τῶν κατά καιρούς κυβερνήσεων καί ἐξελέγοντο ὅσοι ἐφρόνουν φίλα τῶν κυβερνήσεων, ἰδίως εἰς τόν καιρόν εἰς ὃν τά δύο κόμματα οἱ βασιλικοί καί βενιζελικοί ἐμάχοντο λυσσωδῶς ποῖον κόμμα νά ὑπερισχύσῃ καί ἐξοντώσῃ τό ἄλλο, τότε αἱ Κυβερνήσεις καί τά κόμματα ἀνεβίβαζον καί κατεβίβαζον ἐκ τῶν θρόνων Μητροπολίτας, ἐξώριζον καί ἐφυλάκιζον, ἀνεθεμάτιζον, ἐνεκωμίαζον, ηὔχοντο καί εὐφήμουν) ὁ Μελέτιος Μεταξάκης, ὁ μετέπειτα ψῆφῳ καί δοκιμασίᾳ τῶν Ἀγγλογάλλων γενόμενος Οἰκουμενικός Πατριάρχης, ὁ προτεσταντίζων, ὁ Εὐρωπαΐζων, ὁ νεωτεριστής, ὁ καινοτόμος, ὁ ἀνώτατος ἄρχων τῶν μασόνων, ὁ ἔχων τόν 33ον βαθμόν τῆς μασονίας, διά νά φανῇ ἀρεστός εἰς τό κόμμα, εἰς τήν Κυβέρνησιν καί περισσότερον εἰς τούς φίλους του Λατινολουθηροκαλβινιστάς, ὁσάκις μετέβαινε εἰς Εὐρώπην διά νά μή φανῇ ἀνόμοιος μέ τούς φίλους του προτεστάντας κληρικούς, ἐξεδύετο τά ράσα καί ἐνεδιδύσκετο στολήν κοσμικήν, καί ἐξωμοιώθη μέ αὐτούς. Ἀλλά δέν ἠρκέσθη ὅτι αὐτός ἐμίγη τοῖς ἔθνεσι καί ἔμαθε τά ἔργα αὐτῶν, ἠθέλησε νά ἐξομοιώσῃ καί τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν μέ τήν τῶν διαμαρτυρομένων ἐκκλησίαν καί νά τήν ἐξευρωπαΐσῃ, προέτρεπε τούς κληρικούς νά πηγαίνουν εἰς τά θέατρα. Αὐτός πρῶτος διά νά τούς δείξῃ τό παράδειγμα ἐπαρηκολούθησε θεατρικάς σκηνάς, τούς προέτρεπε νά κουρεύωνται, νά ξυρίζωνται, νά βγάλουν τά ράσα, καί διά νά τούς πείσῃ ἔλεγεν, ὅτι ἡ κόμη καί τά ράσα βλάπτουν τήν ὑγείαν τοῦ σώματος. Μή δυνηθείς νά τούς πείσῃ, διότι μερικοί ἐναντιώθησαν, ὅταν ἀπό Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ἀνερριχήθη εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, κατήργησε τό παλαιόν ἑορτολόγιον καί εἰσήγαγεν τό Γρηγοριανόν, τό Παπικόν, ὅλως αὐθαιρέτως, ὅλως ἀπερισκέπτως, ἀντικανονικῶς, παρανόμως, ἐναντίον τῆς γνώμης τῶν ἄλλων τριῶν Πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας. Χωρίς τήν γνώμην τῶν ἄλλων ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀκόμη καί χωρίς τήν γνώμην τῆς ὁλομελείας τῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κων/πόλεως, μόνον μέ ἕξ σύμφρονάς του Ἀρχιερεῖς, καί διά μιᾶς μονοκονδυλιᾶς, ἀφοῦ τό εἰσήγαγεν εἰς τό Πατριαρχεῖον, ἔστειλεν ἐπιστολήν εἰς τόν τότε Μητρ. Ἀθηνῶν Χρυσόστομον καί τήν Ἱερᾶν Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος νά τό εἰσαγάγουν, ὅ καί ἐγένετο. Εἰς τήν παράνομον ταύτην πράξιν τρεῖς-τέσσαρεις διεμαρτυρήθησαν μόνον ἐκ τῶν Ἀρχιερέων, ἀλλά καί αὐτοί κατόπιν ἐσίγησαν. Οὐδείς ἐφάνη Ἅγ. Μᾶρκος, ἅπαντες ἐφοβήθησαν, ἐσιώπησαν διά νά μή χάσουν τάς θέσεις καί τόν μισθόν των, καί διά νά μή γίνῃ σχίσμα εἰς τήν Ἐκκλησίαν, ποιοῦντες τήν ἀνάγκην φιλοτιμίαν»[79].

Ἡ ἐπιστολή εἰς τόν Ἀθηναγόραν

Σέ ἕνα ἐξαιρετικό κείμενο γιά τήν ἕνωση τῶν ἐκκλησιῶν πού στέλνει ὡς ἐπιστολή στόν πατριάρχη Ἀθηναγόρα, τοῦ γράφει ὅτι, ἀντί νά προωθεῖ «γοργῷ βήματι καί δουλικῷ τῷ φρονήματι» τήν ψευδοένωση μέ τόν ψευδοαλάθητο πάπα, θά περίμενε κανείς ὅτι θά «ἀνελαμβάνετε τήν φροντίδα νά ἐπαναφέρητε τήν ἑνότητα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ τήν διαίρεσιν καί τό σχίσμα ἐπέφερεν ἡ ἀπρομελέτητος, ἄσκοπος, ἄκαιρος καί διαβολική καινοτομία, ἤτοι ἡ εἰσαγωγή τοῦ Γρηγοριανοῦ (Παπικοῦ) ἡμερολογίου ὑπό τοῦ μασόνου προκατόχου σας Μελετίου Μεταξάκη, παρασύροντος τόν τότε Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν Χρυσόστομον Παπαδόπουλον»[80].

Φαίνεται ὅτι ὁ τρίτος μετά τούς Γρηγόριο Ζ' (1923-1925) διάδοχος τοῦ Μελετίου Μεταξάκη στόν πατριαρχικό θρόνο Βασίλειος Γ' (1925-1929) συνέχιζε τίς καινοτομίες του γι' αὐτό καί ὁ ὅσιος Φιλόθεος λέγει ὅτι σχετικό ὑπόμνημα τοῦ μητροπολίτου Κασσανδρείας Εἰρηναίου ἔθεσε τέρμα καί εἰς ἄλλες καινοτομίες πού ἐσχεδίαζαν οἱ πατριάρχες Μελέτιος καί Βασίλειος, πού προσέφεραν πολλές ὑπηρεσίες στούς Μασόνους: «Ἀλλά τό ὑπόμνημα τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀγίου Κασσανδρείας ἔθεσε φραγμόν εἰς τά ὑπό τοῦ Μελετίου μελετώμενα σχέδια, καί εἰς τά τοῦ ἀποθανόντος καί ταφέντος καί στενάζοντος ἐν τῷ Ἅδῃ πατριάρχου Βασιλείου, ὅστις διά τοῦ σχεδιαγράμματος αὐτοῦ, δι' οὗ μεταξύ τῶν ἄλλων ἐζήτει νά καταργήσει πολλάς παραδόσεις, ἐπρότεινεν ὁ δείλαιος καί μεταρρυθμίσεις τῶν ἱερῶν μυστηρίων, καί ἀπεδείχθη μᾶλλον διά τῶν τοιούτων ὅτι ἐφρόνει τά τῶν ἑτεροδόξων, καί διά τοῦ συλλυπητηρίου τηλεγραφήματος ὅπερ τῷ ἀπέστειλαν οἱ μασῶνοι καί ἐδημοσιεύθη εἰς πολλάς ἐφημερίδας, ὅτι πολλάς εὐεργεσίας προσέφερεν εἰς τήν Στοάν, τί δέον νά συμπεράνη τις;!»[81].

Σημειώσεις:

77. Αὐτόθι, Β΄, 151. **78.** Αὐτόθι, Α΄, 244. **79.** Αὐτόθι, Β΄, 100-101. **80.** Αὐτόθι, τόμ. Α΄, 288. **81.** Αὐτόθι, τόμ. Β΄, 136».

Μόλις ἐκυκλοφορήθη

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΣΕΠΗΣ ΤΗΣ Π.Ο.Ε. τοῦ ἔτους 2015

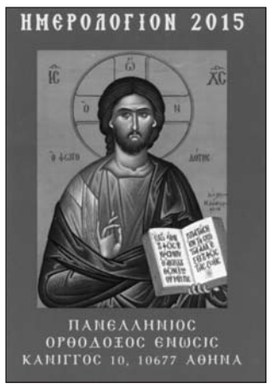

Ἐκυκλοφορήθη τό ἔγχρωμο καὶ εὔχρηστο Ἡμερολόγιο τῆς «Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως» τοῦ ἔτους 2015 μέ θέμα τὴν προστασία τῶν Ὀρθοδόξων πιστῶν ἀπὸ τὶς πλάνες τῶν Ρόταρυ, Λάϊονς καὶ Προσκοπισμοῦ, ὀργάνων τῆς Μασονίας.

Εἶναι ἀπαραίτητο ὅλοι νὰ τὸ μελετήσουμε, διὰ νὰ πληροφορηθοῦμε συνοπτικὰ γιὰ τὶς ξενόφερτες αὐτὲς πλάνες, τὶς ὁποῖες ἔχουν καταδικάσει οἱ Ἐκκλησιαστικὲς καὶ Δικαστικὲς Ἀρχὲς καὶ ἀπὸ ἄγνοια ἔχουν παγιδευθῆ πολλοὶ ἀδελφοὶ μὲ κίνδυνο νὰ ἀπολέσουν τὴν ψυχή τους.

Τιμᾶται 1€

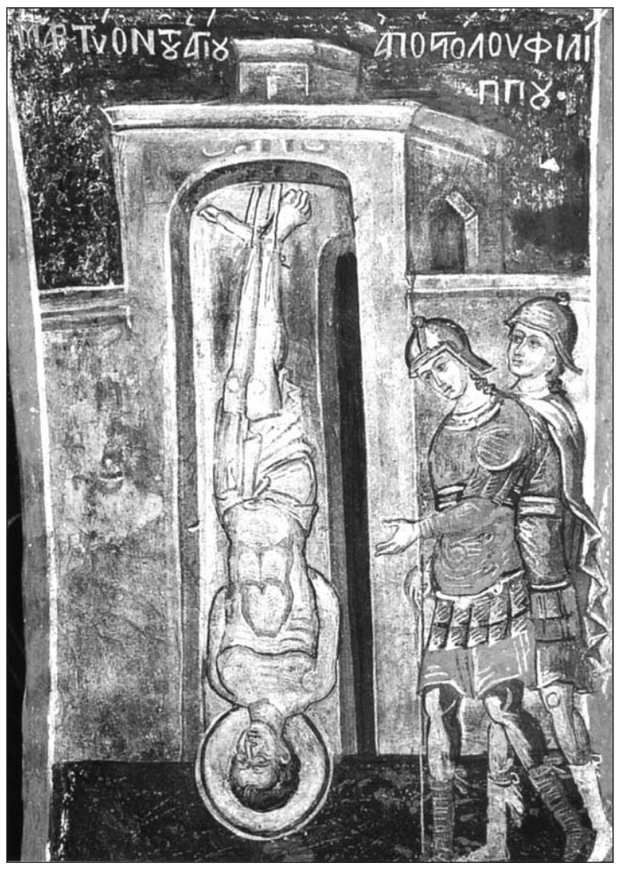

Τὴν 14ην Νοεμβρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τήν μνήμην τοῦ Ἁγίου καὶ Ἀποστόλου Φιλίππου.

Ἀνωτέρω τοιχογραφία ἐκ τῆς Ἱ. Μ. Διονυσίου Ἁγ. Ὄρους.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Καμπάνας καὶ τῶν Σκηνωμάτων ἀναστατώνει τοὺς Τούρκους

Μία λαξευτὴ ἐκκλησία, ποὺ οἱ Τοῦρκοι τὴν ἔχουν ὀνομάσει, Canli Kilise, δηλαδὴ ἡ «Ἐκκλησία τῆς Καμπάνας» στὴν περιοχὴ Ἄκσαραι τῆς Καππαδοκίας, κοντὰ στὴν πόλη Νίγδη, ἔχει προκαλέσει τεράστιο ἐνδιαφέρον ἀλλὰ καὶ δέος ἀπὸ τοὺς Τούρκους μελετητὲς καὶ ἐρευνητές, ἐνῶ στὴν περιοχὴ ἔχουν σπεύσει καὶ οἱ ἁρμόδιοι τοῦ τουρκικοῦ ὑπουργείου Τουρισμοῦ, ποὺ ἀντιλήφθηκαν τὴν μεγάλη ἀξία τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ πολιτιστικὴς καὶ θρησκευτικῆς πλευρᾶς.

Ὅπως ἀναφέρει σὲ ἕνα πολὺ ἐνδεικτικό της ἄρθρο ἡ τουρκικὴ ἐφημερίδα Sabah, ἡ Ἐκκλησία τῆς Καμπάνας ἔχει χαρακτηριστεῖ «Bir Hazine», δηλαδή, «Ἕνας Θησαυ - ρὸς» ἐξ αἰτίας τῶν πολλῶν σκηνωμάτων ποὺ ἔχουν ἀνεβρεθεῖ σὲ διάφορα μέρη τῆς λαξευτῆς ἐκκλησίας καὶ τὰ ὁποῖα ἀνάγονται πρὶν ἀπὸ αἰῶνες καὶ εἶναι σκηνώματα χριστιανῶν, ποὺ θάφτηκαν ἐκεῖ τὴν περίοδο ποὺ λειτουργοῦσε ἡ ἐκκλησία καὶ ἄκμαζε ὁ χριστιανισμὸς στὴν ἁγιοτόκο Καππαδοκία. Σύμφωνα μὲ ἀνταπόκριση τοῦ τουρκικοῦ πρακτορείου εἰδήσεων, Anadolu, ὁ τοπικὸς διευθυντὴς τοῦ τουρκικοῦ ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Τουρισμοῦ, Mustafa Dogan, δήλωσε πὼς ἡ λαξευτὴ Ἐκκλησία τῆς Καμπάνας, ποὺ ἦρθε στὸ φῶς τῆς δημοσιότητας τὸν τελευταῖο καιρό, βρίσκεται στὴν περιοχὴ ἀνάμεσα στὰ βουνὰ Hasan καὶ Erciyes καὶ ἔχει τεράστια σημασία καὶ ἀπὸ πολιτιστικῆς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ θρησκευτικῆς πλευρᾶς. Στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ἐκκλησίας βρίσκονται ὁρισμένα σκηνώματα ποὺ παρουσιάζουν ξεχωριστὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν θρησκευτικὴ ἱστορία τῆς περιοχῆς, ἡ ὁποία ὅπως εἶναι γνωστὸ εἶναι ταυτισμένη μὲ τὴν παρουσία τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδοξίας ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνες. Νὰ θυμίσουμε ὅτι πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ στὴν κοιλάδα Ilhara εἶχε βρεθεῖ ἕνα σκήνωμα κάποιας ἑλληνορθόδοξης καλόγριας, ὅπως τὸ εἶχαν ἐξακριβώσει οἱ ἴδιοι οἱ Τοῦρκοι ἐρευνητὲς καὶ τὸ ὁποῖο εἶχε προκαλέσει μεγάλο δέος στοὺς Τούρκους, ποὺ τὸ ἔχουν τοποθετήσει στὸ τοπικὸ μουσεῖο καὶ ἔχει προσελκύσει χιλιάδες ἐπισκέπτες ἀπὸ ὅλη τὴν Τουρκία, ποὺ ἔρχονται νὰ θαυμάσουν ἀπὸ κοντὰ τὸ ἀπὸ αἰώνων ἱερὸ αὐτὸ σκήνωμα.

Τώρα ὅπως ἀναφέρεται, στὴν Ἐκκλησία τῆς Καμπάνας ἔχουν βρεθεῖ στὴν πρώτη φάση τῶν ἐρευνῶν καὶ ἄλλα σκηνώματα ἀπὸ τὴν ἴδια περίοδο καὶ τὰ ὁποῖα προέρχονται κυρίως ἀπὸ νέους ἄνδρες, πιθανῶς μοναχούς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ κάποια παιδιά, πολὺ πιθανῶς θύματα διωγμῶν. Συγκεκριμένα τὸ σύνολο τῶν σκηνωμάτων, ὅπως ἀνέφερε καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Μουσείου τοῦ Aksaray, εἶναι περίπου δέκα μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ κάποια παιδικά. Τὰ σκηνώματα αὐτὰ θὰ τοποθετηθοῦν ἐπίσης στὸ τοπικὸ μουσεῖο τοῦ Aksaray καὶ θὰ γίνουν προσιτὰ στοὺς ἐπισκέπτες, ποὺ ἀναμένεται νὰ ἔρθουν καὶ νὰ θαυμάσουν τὰ ἑλληνορθόδοξα αὐτὰ σκηνώματα.

Οἱ Τοῦρκοι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὑπολογίζουν καὶ τὰ μέγιστα στὴν μεγάλη τουριστικὴ ἀξιοποίηση αὐτῶν τῶν εὑρημάτων ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Καμπάνας. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ προκαλεῖ τὴν προσοχή μας εἶναι ὅτι φροντίζουν νὰ μὴ ἀναφέρουν πουθενὰ στὴν ἑλληνορθόδοξη προέλευση αὐτῶν τῶν σκηνωμάτων, ποὺ ἀνευρέθηκαν μέσα στὴν λαξευτὴ ἐκκλησία, ἀλλὰ ἀναφέρουν ἁπλὰ γιὰ κάποια ἀόριστη προέλευσή τους ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Dogu Roma, δηλαδὴ τῆς Ἀνατολικῆς Ρώμης.

Νίκος Χειλαδάκης
Δημοσιογράφος - Συγγραφεας -Τουρκολόγος

Ἐκδήλωσις διά τόν Γέροντα Φιλόθεον Ζερβάκον

Ὁ "ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ" διοργανώνει πνευματική ἐκδήλωση μνήμης πρός τιμήν τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου, Ἡγουμένου τῆς ἱστορικῆς Μονῆς Λογγοβάρδας Πάρου, μέ τή συμπλήρωση 130 ἐτῶν ἀπό τή γέννησή του (1884-2014).

Ἡ ἐκδήλωση θά πραγματοποιηθεῖ στίς **30 Νοεμβρίου 2014** ἡμέρα Κυριακή καί **ὥρα 5.30 μ.μ.** στήν **Αἴθουσα Τελετῶν τοῦ Πολεμικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν** (εἴσοδος Ριζάρη 2).

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ἄνοιγμα ἐκδήλωσης : Βυζαντινή Χορωδία ὑπό τή διεύθυνση τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Γεωργίου Κακουλίδη.

• Χαιρετισμοί:

α) Ἡ Πρόεδρος τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. κα Μαρία Γεωργούλα.

β) Ἐκκλησιαστικοί Ἐκπρόσωποι

γ) Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Καλλίνικος.

δ) Ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μ. Λογγοβάρδας Πάρου, Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Πῆχος.

• Εἰσηγητική ὁμιλία ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ, Πνευματικό τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

• Ὁμιλητές:

1. Ὁ ἱδρυτής τῶν ἐκδόσεων "Ὀρθόδοξος Κυψέλη" **κ. Στυλιανός Ν. Κεμεντζετζίδης, μέ θέμα : "Γενικά γιά τήν ὁσιακή προσωπικότητα τοῦ Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου"**.

Προβολή DVD, ὅπου ψάλλει ὁ Γέρων Φιλόθεος

2. Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος **π. Θεόδωρος Ζήσης, Ὁμότιμος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης, μέ θέμα : "Ὁ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ὡς ἀγωνιστής καί ὁμολογητής τῆς Ὀρθοδοξίας"**.

3. Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος **π. Γεώργιος Δ. Μεταλληνός, Ὁμότιμος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, μέ θέμα : "Τέκνα τῶν Ἁγίων οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας"**.

• Συντονιστής τῆς ἐκδήλωσης:

Ὁ Ὁσιολογιώτατος Μοναχός **π. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης,** Δρ.Θ.Φ .

Παρακαλοῦμε νά τιμήσετε μέ τήν παρουσία σας τήν πνευματική αὐτή ἐκδήλωση, πού ἀναφέρεται στή σύγχρονη ὁσιακή προσωπικότητα τῆς Ὀρθοδοξίας μας, τόν Γέροντα Φιλόθεο Ζερβάκο».

Συνεπλήρωσεν 23 ἔτη εἰς τὸν θρόνον τοῦ Φαναρίου ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

Τὴν 22αν Ὀκτωβρίου ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος συνεπλήρωσε 23 ἔτη ἀπὸ τὴν ἐκλογήν του εἰς τὸν θρόνον τοῦ Φαναρίου. Κατὰ τὰ ἔτη αὐτὰ τὸ μόνον θετικὸν ἔργον εἰς τὸ ἐνεργητικόν του εἶναι ἡ ἐξασφάλισις τοῦ θρόνου, ὅταν ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν ἐπουράνιον Πατρίδα. Ἡ Πατριαρχική του θητεία ἔχει συνδυασθῆ μὲ συνεχεῖς κρίσεις, μὲ τὴν διεθνῆ ἀ

Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐθνοπατέρων καὶ ἡ στάσις τῶν Ἐπισκόπων

Τοῦ ***κ. Λυκούργου Νάνη****, Ἰατροῦ*

Ὑπέροχη ἡ συλλογιστική τοῦ ἐκλεκτοῦ θεολόγου-ἱεραποστόλου κ.Νικολάου Βασιλειάδη, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκκλησιαστικὴ καὶ θεολογικὴ (κηρυκτικὴ καὶ συγγραφικὴ) προσφορὰ ἀναγνωρίζεται ἀπὸ κάθε ἀπροκατάληπτο καὶ καλοπροαίρετο μέλος τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ κ.Βασιλειάδης θεώρησε πρέπον νὰ ἀπευθυνθεῖ στοὺς βουλευτὲς ἐκείνους ποὺ ψηφίζοντας τὸ περιώνυμο καὶ δυσώνυμο δῆθεν ἀντιρατσιστικὸ νομοσχέδιο ἀναδείχθηκαν, πανηγυρικῷ τῷ τρόπῳ, σὲ νεκροθάφτες τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους καὶ νὰ τοὺς ἀνακαλέσει στὴν τάξη.

Συμφωνοῦμε καὶ ἐπαυξάνουμε μὲ τὸ σεβαστὸ καὶ ἀγαπητό μας κ.Βασιλειάδη.

Ἂν ὅμως ἐπιβάλλεται ἡ ἀνάκληση στὴν τάξη τῶν ἐθνοπατέρων, ποὺ ἔμπηξαν τὸ στιλέττο βαθειὰ στὴν καρδιὰ τοῦ ἔθνους μὲ τὴν παντελῶς ἄκριτη καὶ ἄφρονα ψῆφο τους πόσο μᾶλλον κρίνεται ἀπόλυτη ἀνάγκη ἡ ὑλοποίηση μίας παρόμοιας κίνησης πρὸς τὴν πλευρὰ τῶν ἐπισκόπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ποὺ μὲ τὴν ἀνήκουστη συνοδική τους ἀπόφαση "ἀβάνταραν" τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψήφιση τοῦ ἐν λόγῳ ἐκτρώματος;

Τουλάχιστον πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐθνοπατέρες καὶ ἐθνομητέρες εἶναι δέσμιοι ἐλεεινῶν καὶ τρισάθλιων ἰδεολογικῶν ἀγκυλώσεων, χριστιανομάχου καὶ ἐκκλησιομάχου χροιᾶς, ὁπότε ἐν τινι μέτρῳ ἡ στάση τὴν ὁποία τήρησαν σχετικῶς θεωρεῖται, κάπου, ἀναμενόμενη.

Ἀλλὰ καὶ ὅσοι καὶ ὅσες "ἐκπρόσωποι τοῦ λαοῦ", δὲ συμφωνοῦν μὲ τὸ ἰδεολογικὸ περιεχόμενο τοῦ ἀνόμου νόμου καὶ παρ ὅλα αὐτά, ἐνεργοῦντες παρὰ τὰ πιστεύματά τους, προχώρησαν στὴν ἐπονείδιστη ψήφισή τους γιὰ λόγους κομματικῆς πειθαρχίας, (πρὸς δόξαν τῆς...δημοκρατίας, δειμοκρατίας μᾶλλον, βεβαίως- βεβαίως), σαφῶς καταδικαστέα ἠθικῶς ἡ συμπεριφορά τους, δὲν παύουν νὰ ἀποτελοῦν στελέχη τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ θεράποντες τῆς πολιτικῆς, στὴν ὁποία ἀναφερόμενος κεκοιμημένος, πλέον, πολιτικὸς ἀνὴρ ἔφα τὸ ἑξῆς βαρυσήμαντο: "στὴν πολιτικὴ ἄλλα λέγονται καὶ ἄλλα γίνονται, καὶ ἄλλα γίνονται καὶ ἄλλα λέγονται".

Οἱ ποιμένες ὅμως τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ δὲ διακονοῦν τὴν πολιτικὴ ἀλλὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ ὑποτίθεται ὅτι δὲ σκέπτονται καὶ ἐνεργοῦν μὲ ἐπικοινωνιακὰ κριτήρια ἀλλὰ μὲ ἀμιγῶς ἐκκλησιαστικὰ-πνευματικά,πλὴν ὀλίγων ἐπαινετέων ἐξαιρέσεων, πῶς δὲ συνειδητοποίησαν τὸ τεράστιο πνευματικὸ σκάνδαλο ποὺ συνεπάγεται ὁ συμβιβασμός τους μὲ τὴν ἀντίχριστη κοσμικὴ ἐξουσία στὸ ζήτημα τοῦ "ἀντιρατσιστικοῦ";

Πῶς "συνευδόκησαν τοῖς πράσσουσι τὴν ἀνομίαν" τόσο ἀπερίσκεπτα, ἄκριτα καὶ ἐπιπόλαια;

Ἀπ' αὐτούς, κυρίως καὶ πρωτίστως, ἀνέμεναν οἱ ὑγιεῖς καὶ ὀρθοφρονοῦσες δυνάμεις αὐτοῦ τοῦ δύσμοιρου τόπου, νὰ στηλιτεύσουν στεντορείᾳ τῇ φωνῇ τὸ πνευματικὸ ἔγκλημα ποὺ συντελέστηκε μὲ τὴν ψήφιση τοῦ ἀνοσιουργήματος, νὰ στιγματίσουν τὴν ἐγκληματικὴ πρακτικὴ τῶν ἐμπνευστῶν καὶ πρωτουργῶν του καθὼς καὶ ὅσων γιὰ διαφόρους λόγους συμπλέουν μαζί τους καὶ νὰ καταγγείλουν τοὺς τελευταίους ὡς ἐνόχους ἐσχάτης πνευματικῆς προδοσίας τῶν ἐθνικοθρησκευτικῶν μας ἰδανικῶν.

Τί νὰ ὑποθέσει κανείς; Γιὰ κάποιους πρυτάνευσε ἡ δειλία καὶ ὁ καιροσκοπισμός; Γιὰ κάποιους ἄλλους ὁ στυγνὸς ὑπολογισμὸς ἐφ' ὅσον "ἐξασφαλίστηκαν" ἀπ' τὴν πλευρὰ τοῦ ἀντίχριστου Καίσαρα κάποια ἀνταλλάγματα οἰκονομικῆς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, φύσεως; Μήπως κάποιοι θεωροῦν ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν πρέπει νὰ ὑψώνει τὴ φωνή της, ἐπικειμένης τῆς ψηφίσεως ἀντιχριστιανικῶν νομοθετημάτων, γιατί δὲν πρόκειται νὰ πετύχει τὴ ματαίωση τῆς ἐπιψηφίσεώς τους ἀφοῦ ἡ πολιτεία δὲν πρόκειται ἐπ' οὐδενὶ νὰ κάνει πίσω; Μήπως, πάλι, κάποιοι ἄλλοι, δέσμιοι μίας στρεβλῆς ἀντιλήψεως τῶν πραγμάτων, ἐκτιμοῦν ὅτι ἡ υἱοθέτηση σκληρῆς, ἀγωνιστικῆς γραμμῆς ἀπ' τὴν πλευρὰ τῆς διοικούσας Ἐκκλησίας στερεῖται ὀρθοδόξου χριστιανικῆς πνευματικότητας καὶ ὑποδηλώνει μία ἐξωστρέφεια ἀλλότρια τῆς φύσεως καὶ τοῦ χαρακτήρα τῆς Ἐκκλησίας;

Κάποιοι ἄλλοι ἐνδέχεται νὰ εἶναι μακριὰ νυχτωμένοι, περιχαρακωμένοι στὸ μικρόκοσμό τους καὶ δὲ συν-ειδητοποίησαν τὸ μέγεθος τοῦ προβλήματος; Ἤ, ὅπερ καὶ τὸ χείριστον στὴν ὅλη ὑπόθεση, ἔνιοι τῶν ἱεραρχῶν, φρῖξον ἤλιε, στέναξον ἡ γῆ! ἐὰν συμβαίνει κάτι τέτοιο, συμφωνοῦν ἰδεολογικὰ μὲ τὸ νέο νόμο ὁπότε μιλᾶμε γιὰ μετάλλαξη καὶ διαστροφὴ τῶν ἀξιολογικῶν τους κριτηρίων;

Τί συμβαίνει τέλος πάντων;

Ὡς πότε οἱ ποιμένες μας θὰ συμβιβάζονται μὲ τὸν ἀντίχριστο καίσαρα; Ὡς πότε θὰ μαραίνουν τὸν ἱερὸ ζῆλο τοῦ ποιμνίου καὶ θὰ ψύχουν τὴν ἀγωνιστικότητά του;

Ὡς πότε θὰ σκέπτονται, ἐκφράζονται καὶ ἐνεργοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπιταγῶν τῆς "πολιτικῆς ὀρθότητας" καὶ ὄχι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρακαταθηκῶν τοῦ Εὐαγγελίου, τῶν Προφητῶν, τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν μεγάλων Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας;

ΠΗΓΗ: aktines.blogspot.gr

Διαμαρτυρία ὑπὸ τῆς Παλαιᾶς Ἀδελφότητος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐσφιγμένου

Ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου, ἐξεδόθη τὴν 31ην Ὀκτωβρίου ἡ ἀκόλουθος ἀνακοίνωσις:

«Μετὰ λύπης μας σᾶς ἐνημερώνουμε ὅτι σήμερα στὶς ἑπτὰ τὸ πρωὶ ἐκκενώθηκε τὸ κονάκι μας στὴν ὁδὸ Βενιζέλου τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ μεγάλη ἀστυνομικὴ δύναμη παρουσίᾳ δικαστικοῦ ἐπιμελητῆ. Ἀποκλεισμὸς τῆς περιοχῆς καὶ ὁλόκληρη ἀστυνομικὴ ἐπιχείρηση ἐναντίον τοῦ μοναδικοῦ μοναχοῦ μας, ποὺ διέμενε ἐκεῖ, ὁ ὁποῖος καὶ προσήχθη στὸ οἰκεῖο ἀστυνομικὸ τμῆμα.

Πρέπει νὰ καταλάβουν αὐτοὶ ποὺ ἔδωσαν τὸ πράσινο φῶς γιὰ τὴν ἐκκένωση, πῆραν ἕνα ἀκόμα ἀκίνητο ἀπὸ τὴν Ἱστορικὴ Ἱερὰ Μονὴ Ἐσφιγμένου τῶν 125 μοναχῶν. Ἀκίνητο ποὺ ἀνῆκε ἐδῶ καὶ χρόνια στὴν ἀδελφότητα νόμιμα καὶ τὸ παρέδωσαν σὲ μία ἀδελφότητα 5 μοναχῶν ποὺ ἐν μιᾷ νυκτὶ καὶ παράνομα βάσει Κ.Χ.Α.Ο. «βαπτίστηκαν» Ἱερὰ Μονὴ Ἐσφιγμένου. Ἀλλὰ ἐνῶ δὲν ὑπάρχει κάποιο δικαστήριο, ποὺ νὰ δηλώνει ἀρμόδιο νὰ ἐλέγξει τὴν νομιμότητα αὐτῆς τῆς διοικητικῆς ἀπόφασης, ὅλα τὰ δικαστήρια βάσει αὐτῆς τῆς διοικητικῆς ἀπόφασης παραχωροῦν περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς Ἱστορικῆς μας μονῆς στὴν νέα ψευδοεσφιγμένου. Τὰ συμπεράσματα δικά σας … καὶ ἡ πολιτεία ὄχι ἁπλά τούς ἀφήνει, ἀλλὰ τοὺς συνδράμει κιόλας μὲ ἀστυνομικὴ παρουσία.

Ἐνῶ ἡ δικαιοσύνη, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναλώνεται στὸ νὰ κυνηγάει ὅσους τόσα χρόνια ἔχουν κατακλέψει τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἔφεραν ὡς ἐδῶ. Ὄχι νὰ ὑποστηρίζει τὸ «νομιμοφανῆ» δίκαιο τῶν ἰσχυρῶν ἐναντίον τῶν ἀδυνάμων, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι αὐτὸς ὁ θεσμικός της ρόλος.

Τὸ κονάκι αὐτὸ τὸ χρησιμοποιοῦσαν οἱ μοναχοί μας γιὰ τὴν διανυκτέρευσή τους πρὶν ἢ μετὰ ἀπὸ νοσηλεῖες, ἢ γιὰ τὴν διανυκτέρευσή τους, ὅταν τὸ ἱερατικό τους ἔργο ἦταν ἐκτὸς Μονῆς. Μὴ ξεχνᾶτε μιλᾶμε γιὰ μία ἀδελφότητα 125 μοναχῶν. Τόσα περιουσιακὰ ποὺ ἀνήθικα καὶ νομιμοφανῶς, μᾶς ἔχει πάρει ἡ ψευδοεσφιγμένου τῶν 5 μοναχῶν, τί τὰ κάνει;

Μπορεῖτε νὰ μᾶς πάρετε ὅ,τι ὑλικὸ μᾶς ἀνήκει … τὴν πίστη μας ὅμως ὄχι. Πιὰ τὰ ἴδια μας τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα χρηματοδοτοῦν τὸν ἀνηλεῆ πόλεμο ἐναντίον μας. Ἀλλὰ πάντα στὴν ἱστορία τῆς ἐκκλησίας μας, οἱ προδότες τῆς πίστης «ἔπαιρναν» τὴν θέση ποὺ τοὺς ἀξίζει … καὶ ὡς πιὸ πλούσιοι … ἡ θέση ἦταν ἴδια. Τὸ Φανάρι ἀκούει…».

Τὴν εὔνοιαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐπιδιώκει ὁ ΣΥΡΙΖΑ

Συμφώνως πρὸς τὸν ἐπίσημον διαδικτυακὸν ἱστότοπον «Φανάριον» τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 28ην Ὀκτωβρίου:

«Στὴν ἕδρα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὸ Φανάρι πραγματοποιήθηκε χθὲς συνάντηση ἀντιπροσωπίας τοῦ ΣΥΡΙΖΑ, μὲ τὸν κ.κ Βαρθολομαῖο.

Τὴν ἀντιπροσωπία ἀποτελοῦσαν ἡ Νάντια Βαλαβάνη, βουλευτὴς Β' Ἀθήνας καὶ ὑπεύθυνη ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Κ.Ο. τοῦ ΣΥΡΙΖΑ, ὁ Γιάννης Ἀμανατίδης, βουλευτὴς Α' Θεσσαλονίκης, ὑπεύθυνος τῆς Κ.Ο. γιὰ τὰ θρησκεύματα καὶ ὁ Βαγγέλης Καλπαδάκης, διπλωματικὸς σύμβουλος τοῦ προέδρου τοῦ ΣΥΡΙΖΑ.

Ἡ ἀντιπροσωπία ἐνημερώθηκε διεξοδικὰ ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη γιὰ τὰ κεντρικὰ θέματα τοῦ Πατριαρχείου, ἰδιαίτερα γιὰ τὴν ἀνάγκη ἀπόδοσης νομικῆς προσωπικότητας στὸ Πατριαρχεῖο καὶ ἐπαναλειτουργίας τῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης, ὅσο καὶ γιὰ τὰ ζητήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει ἡ ἑλληνικὴ μειονότητα στὴ Τουρκία σὲ σχέση μὲ τὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ περιουσιακὰ δικαιώματά της.

Τὰ μέλη τῆς ἀντιπροσωπίας ἐξέφρασαν στὸν Πατριάρχη τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴ συμπαράσταση τοῦ ΣΥΡΙΖΑ γιὰ τὰ θέματα αὐτὰ καὶ μὲ τὴ σειρὰ τους ἐπεσήμαναν τὸ πρόβλημα τῆς ἐπιδεινούμενης ἀνθρωπιστικῆς κρίσης στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ στὴν Εὐρώπη».

Ἀποκατάστασις Ἱστορικοῦ Ἱ. Ναοῦ

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου ἐξεδόθη τὴν 25ην Ὀκτωβρίου ἀνακοίνωσις, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπισημαίνονται μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Μὲ πρωτοβουλία καὶ ὕστερα ἀπὸ συντονισμένες προσπάθειες τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου & Τήνου κ. Δωροθέου Β΄, ὁ ἱστορικὸς Ἑνοριακὸς Ἱερὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης Κάμου, ἱερᾶς νήσου Τήνου, ὁ ὁποῖος ἀνηγέρθη τὸ 1.700 ἀπὸ τὸ Ναύαρχο Ὀρλὼφ, πρὸς τιμὴν τῆς Αὐτοκράτειρας τῆς Ρωσίας Μεγάλης Αἰκατερίνης, συντηρεῖται, ἀποκαθίσταται καλλιτεχνικὰ καὶ ἀνακαινίζεται, μετὰ τὴν ἔνταξή του στὸ πρόγραμμα ΣΑΕΠ, ἔτους 2014.

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΩΣ ΕΙΚΟΣΙ ΠΕΝΤΕ ΕΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΙΝ ΤΟΥ

Τὸ πνευματικὸν - ἀντιοικουμενιστικὸν - ἀντιαιρετικὸν ἔργον τοῦ μακαριστοῦ π. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου

Η ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΑΕΡΑΚΗ*

«Διπλοῦς ὁ κίνδυνος τῆς Ἐκκλησίας· Ἔνθεν ὁ σατανοκίνητος Οἰκουμενισμὸς καὶ ἐκεῖθεν ὁ ψυχόλεθρος φανατισμός, ὁ ὀδηγῶν τελικῶς εἰς φρικαλέας βλασφημίας καὶ αἱρέσεις καὶ ἐπισκοτίζων τὴν ἀλήθειαν».

ΣΥΝΕΠΛΗΡΩΘΗΣΑΝ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας τοῦ ἀειμνήστου καὶ πολυσεβάστου Γέροντός μας π. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου, τοῦ σοφοῦ, σεμνοῦ, πατερικοῦ, διακριτικοῦ, ἀφιλοχρημάτου, ἐλεήμονος, καὶ ἄκρως φιλοστόργου ἡμῶν πνευματικοῦ Πατρὸς καὶ Γέροντος, τοῦ ὄντως ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου σήμερον τελοῦμεν τὸ ἱερὸν μνημόσυνον.

Τονίζει προφητικῶς ὁ Γέροντας ὅτι εἶναι «διπλοῦς ὁ κίνδυνος τῆς Ἐκκλησίας· Ἔνθεν ὁ σατανοκίνητος Οἰκουμενισμὸς καὶ ἐκεῖθεν ὁ ψυχόλεθρος φανατισμός, ὁ ὀδηγῶν τελικῶς εἰς φρικαλέας βλασφημίας καὶ αἱρέσεις καὶ ἐπισκοτίζων τὴν ἀλήθειαν» («Τὰ δύο ἄκρα» σελ. 92).

Ἀνεφέρθημεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὰς θέσεις τοῦ π. Ἐπιφανίου εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἐπαράτου Οἰκουμενισμοῦ. Θὰ ἐπικεντρώσωμεν τὸ θέμα μας σήμερον εἰς τὸ δεύτερον σκέλος τῶν θέσεών του, «τοῦ ψυχολέθρου φανατισμοῦ».

Ὁ ἀληθὴς καὶ κατὰ Θεὸν ζῆλος

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπεκάλυψε δι' ὅλης τῆς ζωῆς Του, τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν ἔργων Του ποῖος ὁ ἀληθὴς ζῆλος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀνάγκη νὰ πυρπολῇ τὰς ὑπάρξεις τῶν πιστῶν. Ὅτε, ὡς ἐξουσιαστὴς Θεὸς καὶ Κύριος τῶν πάντων, ἄρα καὶ τοῦ Ἰεροῦ Ναοῦ τῶν Ἱεροσολύμων, «ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ Ἱεροῦ» τοὺς ἐμπόρους καὶ ἀνέτρεψε τὰς τραπέζας αὐτῶν, τότε οἱ μαθηταί του «ἐμνήσθησαν ὅτι γεγραμμένον ἐστίν, ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με» (Ἰωάν. β', 17). Ὁ ζῆλος τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ ἐκδηλώνεται ὅταν «ὁ οἶκος τοῦ Πατρός» Του ἐγένετο «οἶκος ἐμπορίου». Ἔχομεν ἐδῶ τρία τινά· α') Τὴν ἁμαρτίαν τῶν ἐμπόρων, β') τὸν ἔλεγχον ἀπὸ τὸν Χριστόν, Ὅστις ἐνεργεῖ μὲ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ γ') τὸν σκοπὸν τῆς ἐνεργείας Του, ποὺ εἶναι ἡ δόξα τοῦ Ἐπουρανίου Πατρός.

Αὐτὸν τὸν ζῆλον εἶχεν ὁ Προφήτης Ἠλίας, οἱ λοιποὶ προφῆται, οἱ δίκαιοι, οἱ Ἀπόστολοι, οἱ μάρτυρες, οἱ ἀσκηταί, ὅλοι οἱ ἅγιοι. Ἐνήργουν κατὰ Θεόν, πρὸς διόρθωσιν καὶ ἔλεγχον τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Ὁ ἄκριτος ζῆλος ὁδηγεῖ εἰς ζηλωτικὴν ἀκρότητα

Πλὴν τοῦ ἀνωτέρω κατὰ Θεὸν ζῆλου, ὑπάρχει καὶ ἕτερος ζῆλος, ὁ ὁποῖος ἐκδηλώνεται μετὰ πάθους ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ, δὲν εἶναι ὅμως κατὰ Θεόν, διότι δὲν ἔχει ἐπίγνωσιν ἀληθῆ, δὲν ἔχει τὰ ἀνωτέρω τρία στοιχεῖα τοῦ ἁγίου καὶ ἀγνοῦ κατὰ Θεὸν ζήλου. Ὁ θεῖος Παῦλος, πρὶν ἀποκαλυφθῇ εἰς αὐτὸν ὁ Χριστὸς πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Δαμασκοῦ, εἶχε μέγαν ζῆλον διὰ τὸν Θεόν, ζῆλον ποὺ τὸν ὡδήγει εἰς διωγμὸν κατὰ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος δευτέρου Προσώπου τῆς Θεότητος, τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς ἐγκλήματα κατὰ τῶν πιστῶν εἰς τὸν Θεάνθρωπον Χριστόν. Ὁμιλῶν ὁ ἴδιος διὰ τὴν ζηλωτικήν του κατάστασιν γράφει· «Ἐγὼ μέν εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῴου νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ Θεοῦ καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον· ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδοὺς εἰς φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας» (Πράξ. κβ', 3-4). Καὶ εἰς ἕτερον σημεῖον τονίζει· «Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων» (Γαλ. α', 13-14). Ὁ ζῆλος αὐτός, ποὺ ὠδήγησε τὸν Ἀπ. Παῦλον εἰς διωγμὸν τῶν Χριστιανῶν, ταπεινώνει τὴν ὕπαρξίν του διὰ βίου, ὥστε νὰ λέγῃ· «Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ» (Α' Κορ. ιε', 9).

Αὐτὴ ἡ σκληρὰ ἐμπειρία τοῦ Ἀπ. Παύλου κατευθύνει τὴν ποιμαντικήν του διακονίαν καὶ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ διακρίνει τὸν κατὰ Θεὸν ζῆλον, ἀπὸ τὸν ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ, χωρὶς ὅμως ἐπίγνωσιν, ζῆλον· ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Ἰουδαίους τονίζει· «Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ ἐστιν εἰς σωτηρίαν· μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν» (Ρωμ. ι', 1-2).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ἀβιάστως τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ὕπαρξις ζήλου ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι πάντοτε κατὰ Θεόν. Ἄρα ὁ ζῆλος ἔχει ἀνάγκην διακρίσεως ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἔλεγχον ἐὰν καὶ κατὰ πόσον εἶναι κατὰ Θεόν, διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν, ὑπὲρ τῆς ἁγιοτάτης ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ὁ ἄκριτος ζῆλος τοῦ Ἀπ. Παύλου, ὡδήγησεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀκρότητα τοῦ ἀντιχρίστου πάθους καὶ εἰς ἐγκλήματα κατὰ τὸν διωγμόν τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ἐὰν εἷς οὐρανοβάμων Παῦλος ἐξ αἰτίας τοῦ ἀκρίτου ζήλου του ἔγινε διώκτης τοῦ Χριστοῦ, πόσον ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ εὐτελεῖς καὶ οὐτιδανοὶ νὰ προσέχωμεν, ὥστε νὰ μὴ κινδυνεύσωμεν τὰ ἔσχατα ἀπὸ καταστάσεις ζήλου χωρὶς ἐπίγνωσιν.

Ζηλωτικὴ ἀκρότης ὡς τεχνικὸς ὅρος

Εἰς τὰς ἡμέρας μας ὁ ὅρος ζηλωτικὴ ἀκρότης, ζηλωτισμὸς καὶ ζηλωτὴς ἔχουν τὴν μορφὴν τεχνικοῦ ὅρου.

Ἡ ἀπόσχισις ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἡ ἵδρυσις νέας «Ἐκκλησίας» παρὰ τοὺς Ἱεροὺς κανόνας τῆς Ὀρθοδοξίας εἶναι ὅ,τι χαρακτηρίζει τὴν ζηλωτικὴν ἀκρότητα, τὸν ζηλωτισμὸν καὶ τὸν ζηλωτήν. Εἰδικῶς σήμερον οὕτω χαρακτηρίζονται οἱ ἡμερολάτραι, οἱ ἀνυψοῦντες εἰς σωτηριῶδες δόγμα πίστεως τὰς δέκα τρεῖς ἡμέρας, οἱ ὁποῖοι ἔπηξαν ἴδια θυσιαστήρια, ἵδρυσαν νέας «Ἐκκλησίας», ἀνηγόρευσαν ἑαυτοὺς εἰς ὑπερεκκλησίαν, ὑπερσύνοδον, ὑπεραυθεντίαν καὶ κατεδίκασαν Ἀρχιερεῖς, Πατριάρχας, Συνόδους καὶ σύμπασαν τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ὡς αἱρετικούς, ἑαυτοὺς δὲ ἀνηγόρευσαν ὡς τοὺς γνησίους ὀρθοδόξους καὶ μόνους ἀληθεῖς χριστιανοὺς ἐπὶ τῆς γῆς.

Ζηλωτισμὸς χωρὶς ἐπίγνωσιν

Διὰ νὰ γίνῃ σαφὲς ὅτι ὁ ζηλωτισμὸς τῶν ἀνωτέρω εἶναι ἀντίθεος, ἀντιεκκλησιαστικός, ἀντορθόδοξος καὶ κατάστασις ἐωσφορική, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα ἐγένοντο ἡ ἀφορμὴ ἐκδηλώσεως αὐτῆς τῆς πνευματικῆς νόσου.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐτονίσαμεν ὅτι σήμερον, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἐμφανίζεται ὁ Οἰκουμενισμὸς μεταξὺ ἐνίων ὀρθοδόξων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Εἴχομεν καὶ παλαιότερον, ἔχομεν καὶ εἰς τὰς ἡμέρας μας ὡρισμένους μεγαλοσχήμους κληρικούς, οἵτινες προβαίνουν εἰς οἰκουμενιστικὰς διατυπώσεις, ἐκδηλώσεις, ἐνεργείας, παρὰ πᾶσαν ἔννοιαν κανονικήν, ἐκκλησιολογικὴν καὶ ὀρθόδοξον.

Εἶναι φυσικὸν αἱ ἐνέργειαι αὗται νὰ σκανδαλίζουν τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, νὰ ἐξεγείρουν τὰς συνειδήσεις τῶν πιστῶν, νὰ προκαλοῦν ἐντόνους καὶ μετὰ ἁγίου διακριτικοῦ ζήλου ἀντιδράσεις ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ πάντοτε συμφώνους πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ δὴ τῶν Ἱερῶν Κανόνων. Ἡ τοιαύτη τοποθέτησις τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβάλλεται καὶ εἶναι ὄντως εὐλογημένη καὶ θεάρεστος.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἀνωτέρω ζηλωτῶν ἐτηρήθη ἡ ἀνωτέρω αὕτη βασιλικὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁδός; Ἡ μελέτη τῶν στοιχείων μᾶς πείθει πῶς ὄχι! Προσεπάθησαν μὲ ἀντικανονικὰς καὶ ἀντορθοδόξους πράξεις νὰ διορθώσουν τὰς ὑποτιθεμένας ἀντικανονικὰς πράξεις τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Οἰκουμενισμὸς ἀρνεῖται τὴν αὐθεντίαν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ δὲ προτεσταντισμὸς ἀρνούμενος τὸ ἀλάθητον τοῦ Πάπα ἔφθασεν εἰς τὴν ἄρνησιν τοῦ ἀλαθήτου τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὡδήγησεν εἰς τὴν φοβερὰν σατανικὴν πλάνην ἕκαστος προτεστάντης νὰ ἀναγορεύῃ ἑαυτὸν ἀλάθητον. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι ἐξόχως χρήσιμον νὰ ἀκουσθοῦν αὐτούσιαι αἱ θέσεις τοῦ π. Ἐπιφανίου· «Θὰ ἐρωτηθῶ ἴσως· Οἱ καλοὶ καὶ πιστοὶ Ἐπίσκοποι ἐφαρμόζουσιν οἰκονομίαν καὶ ἀνέχονται τὸν Πατριάρχην. Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ ἐφαρμόσωμεν ἀκρίβειαν καὶ ἀποκηρύξωμεν αὐτόν; (Ἀπάντησις)· Τοῦτο θὰ ἦτο ὁλοκάθαρος Προτεσταντισμός! Ὅταν ἡ Ἐκκλησία ἐφαρμόζῃ οἰκονομίαν, πῶς εἶναι δυνατὸν τὸ α' ἢ τὸ β' ἄτομον νὰ ἐφαρμόσῃ ἀκρίβειαν, εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα, χωρὶς νὰ ἀποβῇ ΥΠΕΡεκκλησία; Τὰ ἄτομα δύνανται πάντοτε νὰ ἐφαρμόσουν ἀκρίβειαν, ἀλλὰ μόνον ἔναντι ἑαυτῶν, οὐδέποτε ὅμως ἔναντι τρίτων, ἔναντι δηλ. ἐκείνων, πρὸς οὓς ἡ Ἐκκλησία ἐφαρμόζει οἰκονομίαν. Ἐξηγοῦμαι διὰ δύο-τριῶν παραδειγμάτων· Ἡ Ἐκκλησία, οἰκονομίᾳ χρωμένη, δέχεται τὸν τρίτον γάμον. Ἄτομόν τι δύναται νὰ εἴπῃ · " Ἐγὼ ἀγαπῶ τὴν ἀκρίβειαν. Διὰ τοῦτο, καίτοι νεώτατος ἐχήρευσα, δὲν ἔρχομαι οὐχὶ εἰς τρίτον, ἀλλ' οὐδὲ εἰς δεύτερον γάμον "· Εὖγε! θὰ εἴπωμεν πάντες εἰς αὐτόν. Ἐὰν ὅμως οὗτος δὲν ἀρκεσθῇ εἰς αὐτό, ἀλλὰ προχωρήσῃ περαιτέρω καὶ

Ἐν ὀνόματι τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καὶ τῆς «Νέας Τάξεως Πραγμάτων»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Ἐποχῆς», ἔχουν ὡς σκοπό νά ἐγκαταστήσουν τήν πολυδιαφημισμένη λεγομένη «Νέα Τάξη Πραγμάτων». Δύο εἶναι οἱ βασικοί στόχοι τῆς λεγομένης «Νέας Ἐποχῆς» : α) Ἡ ἐγκαθίδρυση μιᾶς «Νέας Τάξεως Πραγμάτων» σέ πολιτικο-οἰκονομικό ἐπίπεδο, καί β) Ἡ ἐγκαθίδρυση μιᾶς «Νέας Τάξεως Πραγμάτων» σέ θρησκευτικό ἐπίπεδο.

Ὅταν κάνουμε λόγο γιά μία «Νέα Τάξη Πραγμάτων» σέ πολιτικο-οἰκονομικό ἐπίπεδο, ἐννοοῦμε τήν σχεδιαζομένη Παγκόσμια Ἠλεκτρονική Διακυβέρνηση, μέ ἐπικεφαλῆς τόν ἀναμενόμενο ἀπό τούς ὀπαδούς τῆς λεγομένης «Νέας Ἐποχῆς» μεσσία ἤ «ἀβατάρ» τῆς λεγομένης «Νέας Ἐποχῆς».

Ἡ Πανθρησκεία

Ὅταν κάνουμε λόγο γιά μία «Νέα Τάξη Πραγμάτων» σέ θρησκευτικό ἐπίπεδο, ἐννοοῦμε τήν σχεδιαζομένη Πανθρησκεία. Ἡ Πανθρησκεία εἶναι ἡ κίνηση γιὰ τὴν ἕνωση σέ πρῶτο στάδιο τῶν διαφόρων αἱρέσεων (Παπισμός, Προτεσταντισμός, Μονοφυσιτισμός) μέ τήν Μία, Ἁγία, Καθολική καὶ Ἀποστολική, Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, χωρίς ὅμως τήν κοινή Ὀρθόδοξη πίστη καί μέ παραμένουσες τίς μέγιστες δογματικές διαφορές, καὶ σέ δεύτερο στάδιο γιὰ τὴν ἕνωση ὅλων τῶν θρησκειῶν (**Ἰσλαμισμός, Ἰουδαϊσμός, Βουδισμός, Ἰνδουϊσμός**). **Ἡ Πανθρησκεία τελικὸ σκοπὸ ἔχει νὰ ἐξαφανίσει,** μέσα σ' αὐτό τὸ χωνευτήρι, τὸν Χριστιανισμὸ καὶ ἰδίως τὴν Ὀρθοδοξία, ποὺ κατέχει τὴν Ἀλήθεια. Σκοπεύει δὲ στὴν τελικὴ φάση τοῦ σκοτεινοῦ του σχεδίου νὰ ἀντικαταστήσει τὴν λατρεία τοῦ ἑνός Θεοῦ, μὲ τὴν λατρεία τοῦ βυθίου δράκοντος!

Αἱ σύγχρονοι ἐκφάνσεις

Ἡ ὑλοποίηση τῶν προαναφερομένων δύο στόχων τῆς λεγομένης «Νέας Ἐποχῆς» προωθήθηκε καί προωθεῖται ἀπό ὅλους σχεδόν τούς πολιτικούς ἡγέτες ὅπως ἐπίσης καί θρησκευτικούς ἡγέτες.

Ἡ λεγομένη «Νέα Ἐποχή» καί ἡ «Νέα Τάξη Πραγμάτων» δικαιολογοῦν καὶ νομιμοποιοῦν ὅλες τὶς ἁμαρτίες καὶ τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὰ ὁποῖα χειραγωγοῦν καὶ τὴν νεολαία· τὴν πορνεία, τήν μοιχεία, τήν ὁμοφυλοφιλία, ἀκόμη καὶ τήν κτηνοβασία, μὲ τὴν λεγομένη σεξουαλικὴ ἀπελευθέρωση καὶ σεξουαλικὴ ἀγωγή, μέ τήν διάλυση τῆς οἰκογενείας, μὲ τὴν διευκόλυνση τῶν διαζυγίων, μέ τόν πολιτικό γάμο, μέ τὰ σύμφωνα ἐλεύθερης διαβίωσης καὶ τοὺς γάμους τῶν ὁμοφυλοφίλων, μέ τήν σατανιστικὴ μουσικὴ καὶ ψυχαγωγία, μέ τήν ἀμβλυνση τοῦ πατριωτισμοῦ, μέ τὴν δυσφήμηση τῶν πατρίδων, καὶ τὴν ἀναθεώρηση τῆς ἱστορίας καὶ τῆς παραδοσιακῆς πίστεως, καὶ πλεῖστα ἄλλα.

Σύγχρονες ἐκφάνσεις τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καί τῆς «Νέας Τάξεως Πραγμάτων» εἶναι ὁ Γκουρουϊσμός καί ὁ Ἀποκρυφισμός. Οἱ κυριότερες ἐκφράσεις τοῦ Ἀποκρυφισμοῦ εἶναι ἡ Θεοσοφία, ὁ Πνευματισμός, ἡ Παραψυχολογία, ἡ Μαγεία, ἡ Ἀστρολογία, ὁ Σαμανισμός, ἡ Καββάλα (Καμπαλά), ὁ Σατανισμός, ὁ Διαλογισμός, ἡ Γιόγκα, οἱ ἐναλλακτικές θεραπεῖες, ὅπως ἡ Ὁμοιοπαθητική, καί γενικά κάθε παραφυσική ἐνασχόληση, τά ὁποῖα δυστυχῶς ἔχουν περάσει σέ παιδικά παιχνίδια, σέ παιδικά περιοδικά καί ἀναγνώσματα, στήν τηλεόραση καί σέ τηλεοπτικές ἐκπομπές, στό Διαδίκτυο (Internet) καί στή Μουσική (Heavy metal, Black metal, Death metal), μέ ἀποτέλεσμα νά ἐξοικειώνονται τά παιδιά μέ τό κακό, τήν μαγεία, τόν ἀποκρυφισμό, τήν δαιμονολογία, νά καλλιεργοῦνται ὁ φόβος καί τά ἀρνητικά συναισθήματα τῶν παιδιῶν, ἀφοῦ περιέχουν ἀντιπαιδαγωγικά μηνύματα, διαμορφώνοντας ρατσιστική συνείδηση.

Συνδιαμορφωτές αὐτῆς τῆς παλαιᾶς «Νέας Ἐποχῆς» καί τῆς «Νέας Τάξεως Πραγμάτων» εἶναι ὁ Διεθνής καί φρικώδης Σιωνισμός, ἡ Μασονία, μέ ἐκτελεστικό της ὄργανο τήν Λέσχη Μπίλντερμπεργκ, ἡ Νεοειδωλολατρία, καὶ τέκνα ὅλων αὐτῶν εἶναι ὁ Οἰκουμενισμὸς καὶ ἡ Οἰκολογία.

Αἱ διαθρησκειακαί

Ἡ παναίρεσις τοῦ συγκρητιστικοῦ διαχριστιανικοῦ καί διαθρησκειακοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ποὺ κατατρώει καὶ φθείρει ἐσωτερικὰ τὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τοῦ 20οῦ αἰῶνος, καὶ ἡ καταστροφική της δύναμη ἔχει κορυφωθῆ στὶς ἡμέρες μας, ἀφοῦ ἔχει κατορθώσει νὰ προσηλυτίσει μεγάλο ἀριθμὸ κληρικῶν καὶ θεολόγων, διακηρύσσει ὅτι οὔτε ὁ Χριστὸς οὔτε ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι οἱ μοναδικοὶ δρόμοι σωτηρίας, μὲ τὶς διαχριστιανικὲς καὶ διαθρησκειακὲς σχέσεις, ποὺ ὑποστηρίζει καὶ ἀναπτύσσει, βοηθούμενος ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ κέντρα ποὺ ἀναφέραμε. Διδάσκει ὅτι οἱ ἄνθρωποι σώζονται καὶ στὶς ἄλλες ἀντίχριστες καί λαοπλάνες θρησκεῖες, Ἰουδαϊσμό, Ἰσλάμ, Βουδισμό, ἀκόμη καὶ στὴν εἰδωλολατρία, ἀλλὰ καὶ στὶς αἱρετικὲς θρησκευτικὲς παρασυναγωγὲς τοῦ Παπισμοῦ, τοῦ Προτεσταντισμοῦ καὶ τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ. Ἐξισώνει δηλ. σωτηριολογικὰ τὸν Ὀρθόδοξο Χριστιανισμὸ καὶ τὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μὲ τὶς θρησκεῖες καὶ τὶς αἱρέσεις καὶ καταπολεμεῖ μὲ σφοδρότητα τὴν θέση ὅτι μόνον ὁ Χριστὸς σώζει, εἶναι τὸ φῶς, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή, ὅτι δὲν ὑπάρχει πουθενὰ ἀλλοῦ ἡ ἕνωσι Θεοῦ καί ἀνθρώπου καί ἡ ἀπόκτησι ἀπό τόν ἄνθρωπο τῆς ὁμοηθείας πρός τό Θεό, καὶ ὅτι μόνο ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, ποὺ ἐκράτησε ἀνόθευτο καὶ ἀπαραχάρακτο τὸ κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων, ταυτίζεται μὲ τὴν σώζουσα καὶ ταμιοῦχο τῆς Χάριτος Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία. Ὅσοι ἐξακολουθοῦμε, σύμφωνα μὲ τὴν διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, νὰ προβάλλουμε καὶ νὰ κηρύσσουμε τὴν σωτηριολογικὴ μοναδικότητα καὶ ἀποκλειστικότητα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Ἐκκλησίας χαρακτηριζόμαστε ὡς φανατικοί, μισαλλόδοξοι, γραφικοί, στερούμενοι ἀγάπης. Πολλάκις συκοφαντούμεθα καὶ ὑβριζόμεθα καὶ μὲ πολλοὺς τρόπους διωκόμαστε.

Ὁ ἀντιρατσιστικός νόμος

Τώρα μάλιστα, πού ψηφίσθηκε καί ἰσχύει καί στὴν Ἑλλάδα ὁ περιβόητος λεγόμενος «ἀντιρατσιστικὸς» νόμος πού τροποποίησε τόν ἰσχύοντα, ἀπαγορεύεται νὰ χρησιμοποιήσεις προσδιοριστικούς ὅρους, ὅπως αἵρεση, πλάνη κ.λπ. Δέν νομίζω ὅτι ἔχουμε ἀντιληφθεῖ καί συνειδητοποιήσει ὅλοι μας πλήρως καί σέ βάθος τό γεγονός ὅτι μέ τόν λεγόμενο «ἀντιρατσιστικό» νόμο, πού στήν οὐσία του εἶναι καθαρά ρατσιστικός καί φασιστικός, ἀντισυνταγματικός καί ἀντίθεος, καταλύθηκε ἡ δημοκρατία στή χώρα μας, ἐπειδή ποινικοποιεῖται τώρα ἀκόμη καί ἡ ἔκφραση τῆς γνώμης καί θεμελιώνεται μέ τήν θεσμοθέτηση καί ἑτέρου σεξουαλικοῦ προσανατολισμοῦ στόν ἄνθρωπο, ἡ ἀνατροπή τῆς ἀνθρωπίνης ὀντολογίας καί φυσιολογίας καί τοῦ ἠθικοῦ ἀξιακοῦ κώδικα τοῦ δικαϊικοῦ μας συστήματος, ἀσφαλῶς μέ τίς ἐπιταγές τοῦ διεθνιστικοῦ συστήματος καί τῶν ἰνστρουχτόρων τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Ἐπιτυγχάνεται ἑπομένως ἕνας στρατηγικός στόχος τῆς «Νέας Τάξης», διότι ἄνθρωποι χωρίς ἠθικὴ προσωπικότητα καί ἠθικές ἀντιστάσεις ἀπέναντι στό πολύμορφο κακό, στήν διαφθορά καί τήν διαστροφή εἶναι ἕνα ἄμορφο ὑλικό, μιά εὔκολα χειραγωγήσιμη καί διαχειρίσιμη μᾶζα ἀπό τούς πονηρούς καί δόλιους συνωμότες τῆς παγκόσμιας δικτατορίας τῶν ἀγορῶν μέ τήν γνωστή ἐθνοτική καταγωγή. Ἔτσι, ἐφαρμόζοντας αὐτό, πού στό κλασσικό βιβλίο «1984» ὁ Τζώρτζ Ὄργουελ ἔλεγε, ὅτι «ὅποιος ἐλέγχει τή γλώσσα ἑνός ἀνθρώπου ἐλέγχει καί τίς σκέψεις του», κατασκεύασαν νέες λέξεις, ὅπως ἰσλαμοφοβία, ὁμοφοβία κ.λπ., πού ἔχουν στόχο συγκεκριμένο τύπο ἀνθρώπου, τόν γηγενῆ δυτικό μέσο πολίτη, πού ἀγαπᾶ τόν τόπο, τήν ἱστορία, τήν κουλτούρα καί τίς παραδόσεις τοῦ λαοῦ του, μέ λίγα λόγια τόν «ἀνησυχοῦντα» Χριστιανό Εὐρωπαῖο, τόν δῆθεν συντηρητικό καί δῆθεν μή πολιτικά ὀρθό.

Ὁ Χ. Κίσσινγκερ

Εἶναι βαρυσήμαντη ἡ γνώμη τοῦ γνωστοῦ νεοταξίτη, ἑβραϊκῆς καταγωγῆς, Ἀμερικανοῦ Χένρυ Κίσσινγκερ, πρώην ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α., ἀνθέλληνος, σχετικά μέ τό ἑλληνικό ἔθνος καί τήν ὀρθόδοξη πίστη του, τήν ὁποία ἀσπάζεται, προωθεῖ καί ἐφαρμόζει ἡ πλειάδα τῶν πολιτικῶν ἀρχόντων μας. Τήν παραθέτουμε ἄν καί μετά τόν θόρυβο πού δημιούργησε ἀμφισβητήθηκε μέν ἀλλά ἐπιβεβαιώθηκε ἀπό τήν ἐφαρμογή της: «Ὁ ἑλληνικός λαός εἶναι δυσκολοκυβέρνητος καί γι' αὐτό πρέπει νά τόν πλήξουμε βαθιά στίς πολιτιστικές του ρίζες. Τότε ἴσως συνετισθεῖ. Ἐννοῶ δηλ. νά πλήξουμε τή γλώσσα, τή θρησκεία, τά πνευματικά καί ἱστορικά του ἀποθέματα, ὥστε νά ἐξουδετερώσουμε κάθε δυνατότητά του νά ἀναπτυχθεῖ, νά διακριθεῖ, νά ἐπικρατήσει, γιά νά μή μᾶς παρενοχλεῖ στήν Ἀνατολική Μεσόγειο, στή Μέση Ἀνατολή, σέ ὅλη αὐτή τή νευραλγική περιοχή μεγάλης στρατηγικῆς σημασίας γιά μᾶς, γιά τήν πολιτική τῶν Η.Π.Α.».

Ἐφαρμόζοντας πλήρως τήν παραπάνω ὁδηγία, ἡ λεγομένη «Νέα Ἐποχή» καί ἡ «Νέα Τάξις Πραγμάτων» ἐπέφεραν στήν φιλτάτη ἁγιοτόκο καί ἡρωοτόκο Ἑλλάδα τήν ἀλλοίωση καί διαστρέβλωση τοῦ γλωσσικοῦ, ἱστορικοῦ καί θρησκευτικοῦ φρονήματος καί αὐτοσυνειδησίας, ὥστε μετ'ἀφάτου πόνου καί θλίψεως νά κάνουμε σήμερα λόγο γιά γενοκτονία τῆς ἐθνικῆς, ἱστορικῆς καί θρησκευτικῆς μας μνήμης, γιά νέους ἐξισλαμισμούς καί γιά δημιουργία νέων γενιτσάρων, τῶν μελλοντικῶν παιδιῶν μας.

Ἀπογαλακτισμός ἀπό τήν Ὀρθοδοξίαν

Στόχοι τῆς λεγομένης «Νέας Ἐποχῆς» καί τῆς «Νέας Τάξεως Πραγμάτων» στήν Ἑλλάδα εἶναι α) ὁ βίαιος καί πλήρης διαχωρισμός τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπό τό Ἔθνος (καί ὄχι ἀπό τό Κράτος, διότι ἤδη ὑπάρχει διαχωρισμός μεταξύ Ἐκκλησίας-Κράτους μέ τό σύστημα, πού διέπει τίς σχέσεις μεταξύ τους, τῶν διακριτῶν ρόλων καί τῆς συναλληλίας τοῦ Συντάγματος τοῦ 1975). -ΝΠΔΔ εἶναι καί οἱ μουφτεῖες τῆς Θράκης καί οἱ Ἰσραηλιτικές κοινότητες- μέ πλήρη ἁρμοδιότητα τῆς Πολιτείας σέ θέματα γάμου, ὀνοματοδοσίας καί μαθήματος θρησκευτικῶν, β) ἡ κατάργηση τῆς μισθοδοσίας τῶν κληρικῶν, γ) ἡ ἀπαγόρευση χειροτονίας νέων ἐμμίσθων κληρικῶν, δ) ἡ κατάργηση τοῦ θρησκευτικοῦ ὅρκου, ε) ἡ δήμευση τῆς ἐκκλησιαστικῆς καί μοναστηριακῆς περιουσίας, ς) ἡ προσπάθεια καταργήσεως τοῦ ἤχου τῆς καμπάνας, καί η) ἡ προσπάθεια καταργήσεως τῆς ἀργίας τῆς Κυριακῆς, μέ τήν ἀποϊεροποίησή της.

Σταυρός - παρελάσεις

Ἡ λεγομένη «Νέα Ἐποχή» καί ἡ «Νέα Τάξις Πραγμάτων» σέ ἐθνικό ἐπίπεδο ἐργάζονται α) γιά τήν ἀφαίρεση τοῦ Σταυροῦ ἀπό τήν Ἑλληνική σημαία, β) γιά τήν κατάργηση τῶν μαθητικῶν καί στρατιωτικῶν παρελάσεων στίς ἐθνικές ἑορτές μας, γ) γιά τήν κατασυκοφάντηση καί καταστίλωση τῶν ἐθνικῶν μας ἡρώων ἐπί δῆθεν ἀπιστία στόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό καί τήν Ὑπέρμαχο Στρατηγό τοῦ Ἔθνους μας, τήν Κυρία Θεοτόκο, καί ἐπί δῆθεν ἠθικῇ παρεκτροπῇ δ) γιά τήν ἀπάλειψη τῆς μνήμης τῆς μεγίστης προσφορᾶς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας στούς ἀπελευθερωτικούς ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους μας, ε) γιά τήν σπίλωση τῶν γενοκτονιῶν τῶν Μικρασιατῶν καί τῶν Ποντίων, ς) γιά τήν συρρίκνωση τῶν συνόρων τῆς Ἑλλάδος, μέσῳ τῆς αὐτονομήσεως τῆς Θράκης, τοῦ Αἰγαίου καί τῆς Κρήτης, μέσῳ τῆς ἀναγνωρίσεως στά Σκόπια τοῦ ὀνόματος «Μακεδονία», μέσῳ τῆς προωθήσεως τοῦ σχεδίου περί «Μεγάλης Ἀλβανίας» καί μέσῳ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ τουρκικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καί τοῦ νεοοθωμανισμοῦ, καί ζ) γιά τήν ἰσλαμοποίηση τῆς Ἑλλάδος μέ τήν κατασκευή μουσουλμανικῶν τζαμιῶν σέ ὅλη τήν ἐπικράτεια τῆς Ἑλλάδος καί μουσουλμανικοῦ Τεμένους στό Βοτανικό, γιά τήν ἀναγνώριση πέραν τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης μουσουλμανικῆς μουφτείας στό Λεκανοπέδιο.

Σχολεῖον οὐδετερόθρησκον

Ὡς στόχο ἔχουν, ἐπίσης, τόν ἀποκλεισμό τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπό τήν ἐκπαίδευση καί τήν δημιουργία ἑνός σχολείου οὐδετερόθρησκου. Ἡ προσπάθεια αὐτή ἤδη βρίσκεται σέ ἐφαρμογή, καρποί τῆς ὁποίας εἶναι α) ἡ κατάργηση τοῦ πολυτονικοῦ συστήματος γραφῆς καί ἡ θέσπιση τοῦ μονοτονικοῦ, β) ἡ προσπάθεια καταργήσεως τῆς πρωϊνῆς προσευχῆς στά σχολεῖα καί τοῦ Κυριακάτικου ἐκκλησιασμοῦ τῶν μαθητῶν, γ) ἡ ἀπαγόρευση τῆς παρουσίας πνευματικῶν-ἐξομολόγων ἱερέων στά σχολεῖα μέ τήν γνωστή Ἐγκύκλιο Γιαννάκου-Καλοῦ-Ράμα, δ) ἡ προσπάθεια ἀποκαθηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων ἀπό τίς αἴθουσες διδασκαλίας, ε) ἡ μείωση τῆς διδακτέας ὕλης γιά τόν ἐθνοϊερομάρτυρα καί ἰσαπόστολο, μεγάλο διδάχο τοῦ Γένους μας, ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό, ἀλλά καί γιά τούς Τρεῖς Ἱεράρχες, τούς προστάτες τῆς παιδείας καί τῶν Γραμμάτων, στ) ἡ ἀμφισβήτηση τῆς ὑπάρξεως τοῦ Κρυφοῦ Σχολειοῦ, ζ) ἡ προσπάθεια καταργήσεως τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, η) ἡ διδασκαλία τῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως τοῦ Δαρβίνου, θ) τό πιλοτικό πρόγραμμα θρησκειολογικῶν σπουδῶν, πού διδάσκεται σέ 150 σχολεῖα τῆς χώρας μας, ι) ἡ κατάργησις τοῦ μαθήματος θρησκευτικῶν ἤ στήν καλύτερη περίπτωση ἡ ἀντικατάστασή του ἀπό μιά ἐπιστημονική προσέγγιση τοῦ φαινομένου τῶν θρησκειῶν. Στήν τελευταία περίπτωση θά διδάσκεται στήν στοιχειώδη καί μέση ἐκπαίδευση τό μάθημα, χωρίς νά ἔχει ὁμολογιακό χαρακτήρα, ἀλλά ἡ ὕλη του θα περιλαμβάνει εἰσαγωγή στήν ἱστορία, τήν κοινωνιολογία καί τήν δογματική ὅλων τῶν θρησκειῶν. Μέ ἄλλα λόγια, θά μεταλλαχθῆ ὁ κατηχητικός καί ὁμολογιακός ὀρθόδοξος χαρακτήρας τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν σέ θρησκειολογικό καί πανθρησκειακό, καί ια) ἡ ἵδρυση Κατεύθυνσης Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν στο Θεολογικό Τμῆμα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.

Β) Ο ΙΣΛΑΜΙΚΟΣ ΦΟΝΤΑΜΕΝΤΑΛΙΣΜΟΣ

Νεοταξική ὁδηγία εἶναι καί ἡ σχεδιαζομένη καί ἐν πολλοῖς ἐφαρμοσμένη Ἰσλαμοποίηση τῆς Εὐρώπης καί ἰδιαίτερα τῆς Ἑλλάδος. Ἄς ἐξετάσουμε, ὅμως, πρῶτα τό φαινόμενο τοῦ Ἰσλαμικοῦ Φονταμενταλισμοῦ. «Φονταμενταλισμός» γενικά εἶναι ἡ ἔντονη ἀντίδραση πρός τούς νεωτερισμούς τοῦ συγχρόνου ἐκκοσμικευμένου κόσμου – ἰδίως τούς θρησκευτικούς – καί ἡ στροφή πρός τά θεμέλια (fundamenta) τῶν ἀρχῶν τῆς πίστεως ἤ τῆς πρεσβευομένης ἰδεολογίας, πού σημαίνει ὅτι ὁ φονταμενταλισμός δέν εἶναι φαινόμενο θρησκευτικό μόνο, ἀλλά καί ἰδεολογικό, δηλ. τυφλῆς καί ἀδιάλλακτης προσκολλήσεως σέ κάποια ἰδεολογία (πολιτική, κοινωνική, κ.λπ.). Σήμερα, ὅμως, ὁ ὅρος «φονταμενταλισμός» ἔγινε γνωστός καί ἐπικράτησε ὡς μία ἄκρως φανατική μορφή προσηλώσεως στούς τύπους τῆς θρησκείας διαφόρων μισαλλοδόξων καί ἐπαναστατικῶν ὁμάδων τοῦ Ἰσλαμικοῦ κόσμου, πού ἀγωνίζονται γιά τήν ἀποκατάσταση τῶν παλαιῶν ἰδεωδῶν καί ἀρχῶν τῆς ἰσλαμικῆς θεοκρατίας ἐφαρμόζοντας τόν πυλώνα τοῦ Ἰσλάμ, τόν ἱερό πόλεμο, (τζιχάντ) καί στήν σύγχρονη ἐποχή, μέ ἰδεολόγημα ὅτι ἡ διά τῆς βίας ἐπικράτησι ἀποδεικνύει τήν θεϊκή εὔνοια, χωρίζοντας τόν κόσμο στόν οἶκο τοῦ Ἰσλάμ καί στόν οἶκο τοῦ πολέμου. Τό φαινόμενο αὐτό ἀποτελεῖ σύνδρομο ἡμιμαθείας καί τυφλῆς προσκολλήσεως μέ τή βία καί τήν ἀπανθρωπιά καί ἀποθαρρύνει τήν ἐλεύθερη συζήτηση καί τόν κριτικό στοχασμό, ποὺ ἐλευθερώνουν τό πνεῦμα καί κάνουν εἰρηνική τήν καρδιά.

Ὁ Ἰσλαμικός φονταμενταλισμός ἔχει διάφορα πρόσωπα. Διακρίνεται σ' ἐκείνους πού θέλουν νά τηρήσουν τίς ἀρχές τῆς ἰσλαμικῆς πίστεως, ἀλλά δέν υἱοθετοῦν ἄμεσα τόν ἱερό πόλεμο, καί σ' ἐκείνους (σαλαφιστές) πού ἔχουν μία ἄκαμπτη, ὁλοκληρωτική καί ἀδιάλλακτη προσήλωση στίς θεμελιώδεις ἀρχές τῆς μουσουλμανικῆς θρησκείας, ἡ ὁποία προβλέπει μέ πολλές σοῦρες τοῦ Κορανίου τόν λεγόμενο «Ἱερό Πόλεμο» σάν τρόπο ἐπικρατήσεώς της. Οἱ φονταμενταλιστές αὐτοί εἶναι κλειστές θρησκευτικές καί πολιτικές κινήσεις μέ ἐνιαῖο πρόγραμμα καί ἀκραῖες θέσεις. Οἱ ὀπαδοί τους δίνουν λίγο χῶρο στόν ἀνθρώπινο λόγο, προσκολλῶνται στήν κατά γράμμα ἑρμηνεία τοῦ ἀντιφατικοῦ συμπιλήματος τοῦ Κορανίου καί τῶν παραδόσεων τοῦ Μωάμεθ (sunna, hadîth) πού ἐπτά αἰῶνες μετά τήν ἔλευση τοῦ Μεσσία, τήν ὁποία ἀποδέχεται πλήρως τό Κοράνιο καί τό σωτηριῶδες κήρυγμά Του ἐμφανίζεται, γιά νά ἀλλοιώσει πλήρως τό κήρυγμα τοῦ Μεσσία, δέν ἐπιτρέπουν καμμία ἑρμηνεία τῆς κορανικῆς χρησμολογίας καί ἀπορρίπτουν τελείως κάθε νεωτερισμό καί κάθε μορφή ἐκκοσμικεύσεως τῆς μουσουλμανικῆς κοινωνίας. Κύριο αἴτημά τους εἶναι ἡ ἐπιστροφή στίς παλιές μορφές τοῦ ἰσλαμικοῦ νόμου (sharî'ah) καί ἡ δημιουργία ἑνός θεοκρατικοῦ ἰσλαμικοῦ κράτους, πού θά ρυθμίζεται τελείως ἀπό τόν ἰσλαμικό νόμο. Πέραν τούτου τονίζουν τήν ἰσλαμική ἀδελφότητα καί τήν ἰσότητα ὅλων τῶν μουσουλμάνων. Γιά τόν διάλογο δέν ἐνδιαφέρονται σχεδόν καθόλου. Κύρια θέση τοῦ ἰσλαμικοῦ φονταμενταλισμοῦ πρός τήν Δύση εἶναι ἡ ἀπέχθεια πρός κάθε τί τό δυτικό. Ἀκραῖοι φονταμενταλιστές κατηγοροῦν τή Δύση ὅτι συνωμοτεῖ κατά τοῦ Ἰσλάμ καί ἐπιδιώκει τήν καταστροφή του.

Οἱ συνεχιζόμενες ἐκκαθαρίσεις χριστιανικῶν πληθυσμῶν ὑπό τοῦ φονταμενταλιστικοῦ Ἰσλάμ, πού ἀποτελεῖ ἐπιβίωση καί τῆς δεινῆς αἱρέσεως τοῦ Ἀρειανισμοῦ εἰς τήν Μ. Ἀνατολήν καί τήν Β. Ἀφρικήν καί δή στίς χῶρες τῆς Συρίας, τοῦ Ἰράκ, τοῦ Σουδάν, τῆς Αἰγύπτου καί τῆς Λιβύης, μέ τρομακτικές ἐγκληματικές ἐνέργειες ἀποκεφαλισμῶν, σταυρώσεων, ἀνασκολοπίσεων καί πολυωδύνων βασάνων, καθιστοῦν ἀπτά τά μαρτύρια τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων καί διακηρύσσουν παγκοσμίως ὅτι οἱ στόν ἀποκαλυφθέντα Θεόν Λόγον πιστεύοντες διακρατοῦν τῆς ἐλευθερίας καί ἀξιοπρεπείας των, μή προδίδοντες τήν ἀποκάλυψη τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, προτιμῶντες τήν ἀπώλεια τῆς κατά σάρκαν βιοτῆς των.

Το Σιωνιστικόν Λόμπυ

Εὐθύνη γιά τό συνεχιζόμενο αὐτό διεθνές καί διαρκές ἔγκλημα ἐκριζώσεως τῶν γηγενῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν ἀπό τίς πατρογονικές τους ἑστίες ἔχει τό σκοτεινό Σιωνιστικό λόμπυ πού κυβερνᾶ τίς Η.Π.Α. καί οἱ εὔχρηστοι καί εὐεπίφοροι σέ κάθε εἶδους καταδολίευση δυτικοί σύμμαχοί του, πού γκρέμισαν μέ τήν περιλάλητη «Ἀραβική Ἄνοιξη» μέ τήν συνέργεια καί τοῦ Σουνιτικοῦ μπλόγκ (Σαουδική Ἀραβία, Κατάρ, Τουρκία) τά κοσμικά καθεστῶτα καί παρέδωσαν τίς χῶρες αὐτές, καθώς καί ἄλλες τῆς ὑποσαχάριας Ἀφρικῆς στόν παρανοϊκό Ἰσλαμισμό, πού ἀποκεφαλίζει ἀνθρώπους στό ὄνομα τοῦ Δημιουργοῦ ἀπό ἀγάπη τῶν τρισεκατομμυρίων γαλαξιῶν, Ἰσλαμισμοῦ, ὁ ὁποῖος δείχνει τό εἰδεχθές του πρόσωπο, ὄχι ἀσφαλῶς ὅταν εἶναι μειοψηφία, ἀλλά ὅταν αἰσθάνεται δυνατός νά ἐπιβάλλει τήν ἰδεοληψία τῆς Σαρίας καί τό πολιτικοστρατιωτικοθρησκευτικό του μοντέλο. Ἀποδεικνύεται πασίδηλα γιά μιά ἀκόμα φορά καί μέ τό ἰδεολόγημα τοῦ ἀνακηρυχθέντος «Χαλιφάτου» τῆς ISIS καί τίς θηριωδίες τῶν Τζιχαντιστῶν, πού ἐδράζονται στήν Ἰσλαμική «Θεολογία» τοῦ Κορανίου καί τήν παράδοση Οὔμας, ὅτι τό Ἰσλάμ δέν εἶναι θρησκεία ἀνεκτή κατά τό Εὐρωπαϊκό κεκτημένο καί τίς ἀρχές τῶν Κρατῶν Δικαίου, διότι ἀρνεῖται καί στοχοποιεῖ θανάσιμα τήν ἄρνησή του καί ἑπομένως εἶναι ἔννοιες ἀσύμβατες μέ τό Ἰσλάμ καί ἡ Δημοκρατία καί ἡ Ἀνεξιθρησκία καί ἡ ἀνεκτικότητα πρός τήν ἑτερότητα. Δυστυχῶς οἱ «χρήσιμοι ἠλίθιοι» τῶν Δυτικῶν χωρῶν καί τῆς χώρας μας θεωροῦσαν ὡς διαχειρίσιμο μέγεθος τό Ἰσλάμ καί ὡς ἐνδεχόμενο συνεργό τους γιά τήν ἀπομείωση τῆς Χριστιανικῆς Εὐρωπαϊκῆς ἰδιοπροσωπίας. Τώρα πού ξύπνησαν βλέπουν τό θηρίο «Κράκεν» νά βρυχᾶται καί νά ὠρύεται καί νά κατασπαράζει χιλιάδες θύματα. Τά διαδραματιζόμενα, στίς χῶρες πειραματισμοῦ τῆς Δύσης, πού παραδίδονται στήν Ἰσλαμική λαίλαπα, ἀποδεικνύουν καί στόν πλέον ἀφελῆ ὅτι ἐλευθερία, ἀνεξιθρησκία, εὐρωπαϊκό κεκτημένο, ἀνεκτικότητα καί Ἰσλάμ δέν ἔχουν καμμία δυνατότητα συνυπάρξεως, καί μόνο ἀργυρώντι, χειραγωγούμενοι καί ἐξωνημένοι κάλαμοι μποροῦν νά ὑποστηρίξουν τό ἀντίθετο. Τήν ἰδία στιγμή ἀνόσιες πολιτικές δυνάμεις θέλουν νά θεσμοθετήσουν τό Ἰσλάμ καί στήν χώρα μας μέ χειραγωγούμενες δικαστικές ἀποφάσεις πρόδηλα ἀντισυνταγματικές, πού ἐκθέτουν ἀνεπανόρθωτα καί τούς ἐντολεῖς καί τούς διατάκτες τους, ὅπως ἡ προσφάτως ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις τῆς Ὁλομελείας τοῦ ΣτΕ γιά τό τέμενος στόν Βοτανικό, πού πρόδηλα παραβιάζει τίς συνταγματικές ἀρχές τῆς ἰσότητας καί τῆς ἀναλογικότητας καθώς καί τῆς προστασίας τῶν περιβαλλοντικῶν συνθηκῶν, μέ ἀπώτερο στόχο τήν οὐδετερόθρησκη Πολιτεία (τήν Λαϊσιτέ).

Ὁ διορισμός Ἰμάμηδων

Ἀναφέρουμε ὡς παραδείγματα α) τόν διορισμό ἀπό τήν κυβέρνηση 250 Ἰμάμηδων, ἱεροδιδασκάλων τοῦ Κορανίου, στή Θράκη, τή στιγμή πού ἀπαγόρευσε τήν χειροτονία καί μισθοδοσία νέων κληρικῶν, β) τήν ἵδρυση κατεύθυνσης Ἰσλαμικῶν ἀντιτριαδικῶν σπουδῶν στό Θεολογικό τμῆμα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., πού ἀγνοοῦν τήν ἀληθινή φύσι τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος ἔχει ἐνσυνείδητη συνείδηση τοῦ ἑαυτοῦ Του δηλ. ἔχει τόν Λόγο Του καί πνευματοβολεῖ μέ τό ἐνσυνείδητο Πνεῦμα Του γι' αὐτό καί ὁ ἄνθρωπος ἀπείκασμα καί εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ἔχει καί αὐ

Ἀπάντησις εἰς τὰς φαιδράς θεωρίας «ἐπιστημόνων» ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Πίστεώς μας ἦτο νυμφευμένος μὲ τὴν Ἁγίαν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνήν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

της καὶ αἰσθανόμενη μεγάλη εὐγνωμοσύνη, τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ μὲ μύρο (Ἰωάννης 12,1-11). Οἱ δύο αὐτὲς Μαρίες τῆς Καινῆς Διαθήκης θεωρήθηκε ἐσφαλμένα ὅτι εἶναι τὸ ἴδιο πρόσωπο μὲ τὴ Μαρία τὴ Μαγδαληνή, ἐπειδή: (α) ἀπὸ τὴν τελευταία ἔβγαλε ὁ Χριστὸς «ἑπτὰ δαιμόνια» (ποὺ λανθασμένα θεωρήθηκε ὅτι προέρχονταν ἀπὸ πορνεία, ἐνῶ ἡ Ἁγία Γραφὴ καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐννοοῦν ἔτσι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, ποὺ ἀντιτίθενται στὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ), (β) πέφτει καὶ ἡ Μαγδαληνὴ ὡς Μυροφόρος στὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάστασή Του, (γ) ἐπειδὴ μύρωσε μὲ τὶς ἄλλες μυροφόρες τὸ ἄπνουν σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ταυτίστηκε μὲ τὴν ἀνώνυμη πόρνη, ποὺ μύρωσε τὸ κεφάλι καὶ τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ, (δ) ὁ κοινὸς γιὰ πρώτη φορὰ ἑορτασμὸς ἀπὸ τὴ Δυτικὴ Ἐκκλησία, στὶς 4 Μαΐου, τῆς ἀνακομιδῆς τῶν ἁγίων λειψάνων τοῦ ἁγίου Λαζάρου ἀπὸ τὴν Κύπρο καὶ τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς ἀπὸ τὴν Ἔφεσο, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα στὴ Δύση νὰ θεωρηθεῖ ἡ Μαγδαληνὴ τὸ ἴδιο πρόσωπο μὲ τὴν ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου, τὴ Μαρία (1,2,5,6)

Β. Πόσο νέα ἦταν στὴν πραγματικότητα ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ τὴν ἐποχὴ τῆς δράσης τοῦ Χριστοῦ, γιὰ νὰ ὑποθέσουμε ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ διακατέχεται ἀπὸ ἐρωτικὰ συναισθήματα γιὰ τὸ πρόσωπό Του; Ἂν καὶ στὰ Εὐαγγέλια δὲν ἀναφέρεται κάτι γιὰ τὴν ἡλικία της, οἱ ειδικοὶ ἐρευνητὲς συμπεραίνουν ὅτι πρέπει νὰ ἦταν τότε 50-60 ἐτῶν. Αὐτὸ ἐξάγεται ἀπὸ τὸ ὅτι οἱ μαθήτριες τοῦ Χριστοῦ (ἀνάμεσα στὶς ὁποῖες τὴν πρώτη θέση κατεῖχε ἡ Μαγδαληνὴ) εἶχαν ἡλικία ὡς μητέρες ποὺ ἦσαν γύρω στὰ 50 μὲ 60 χρόνια, ἀφοῦ ἦσαν μητέρες τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ποὺ καὶ ἐκεῖνοι θὰ ἦσαν περίπου στὰ 30-35 τους χρόνια. **Ἐπομένως, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἦταν ἡ ὥριμη καὶ συνετὴ μαθήτρια τοῦ Κυρίου,** ποὺ μονάχα ἀπὸ εὐσέβεια καὶ εὐεργετημένη καθὼς ἦταν ἀπὸ τὸν Θεῖο Διδάσκαλο, παρέμεινε δίπλα του καὶ ἀφοσιώθηκε στὴ διακονία τοῦ ἔργου Του, μαζὶ μὲ τὶς ἄλλες μαθήτριες(7).

Γ. Ὁ Χριστὸς εἶχε συνάψει οἰκογένεια μὲ τὴν Μαρία τὴν Μαγδαληνή; Ἀρχικὰ λέμε ὅτι **καμμία πηγὴ τῶν χρόνων τοῦ Ἰησοῦ**, βιβλικὴ ἢ ἐξωβιβλική, **δὲν προσφέρει ἔστω καὶ μία ἐμπεριστατωμένη ἀπόδειξη** γιὰ τὴ ὑπόθεση ὅτι ἦταν παντρεμένος. Ἐὰν κάτι τέτοιο συνέβαινε δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ τὸ ἀποκρύψουν οἱ εὐαγγελιστὲς καὶ ὁ ἀπ. Παῦλος, διότι ἁπλούστατα δὲν ἀπαγορευόταν νὰ παντρεύονται οἱ ἱερεῖς, οἱ προφῆτες καὶ οἱ διδάσκαλοι. Ἄλλωστε καὶ ὁ Πέτρος εἶχε οἰκογένεια καὶ ἀρκετοὶ ἄλλοι ἀπόστολοι. Ἐξάλλου, λίγο πρὶν νὰ παραδώσει τὸ πνεῦμα του ὁ Θεάνθρωπος, ἀνέθεσε τὴν φροντίδα τῆς μητέρας του στὸν εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη. **Δὲν θὰ ἀνέθετε τὴν προστασία της, σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τῆς ἐποχῆς, στὴν Μαγδαληνή, ἂν ἦταν παντρεμένος;** Ἀκόμη, ἐνῶ σὲ διάφορα ἀποσπάσματα τῆς Καινῆς Διαθήκης ἀναφέρονται τὰ μέλη τῆς οἰκογένειας τοῦ Ἰησοῦ (ἡ μητέρα του, οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές του), πουθενὰ δὲν ἀναφέρεται σύζυγος, οὔτε φυσικὰ ἀναφέρεται πιθανὴ κατάσταση χηρείας Του. Τέλος, τὸ ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς κηρύττει ὡς ἰδεώδη τρόπο χριστιανικῆς ζωῆς ἕνα ἠθελημένο καὶ καρδιακὸ ἀσκητισμὸ (χωρὶς φυσικὰ νὰ μειώνει τὸ γάμο) γιὰ τὴν εἴσοδο στὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν (Ματθ. 19,10-12), ὁδηγεῖ στὸ συμπέρασμα πὼς ὁ ἴδιος ὑπῆρξε ἄγαμος. Κάτι ἐπίσης πολὺ σημαντικό: Ὁ Χριστὸς ὑπῆρξε ἐπὶ γῆς ὁ ἐνσαρκωμένος Θεός, Ἡ σύντομη ἀποστολή Του δὲν ἦταν νὰ παντρευτεῖ καὶ νὰ κάνει οἰκογένεια, ἀλλὰ ἀπὸ ἀγάπη καὶ διά τοῦ σταυροῦ Του νὰ σώσει ὅλο τὸν κόσμο.

Οἱ ἀλήθειες ποὺ περιγράφουν καὶ διδάσκουν τὰ εὐαγγέλια εἶναι ἐφεύρεση τοῦ Μ. Κωνσταντίνου; Ὄχι βέβαια! Στὴν ἐποχὴ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου ἡ Ἐκκλησία γνώριζε τί πίστευε ἀναφορικὰ μὲ τὸν Τριαδικὸ Θεό, τὸ πρόσωπο καὶ τὴν θεανθρώπινη φύση τοῦ Κυρίου κ.λπ. Καὶ ἑκατομμύρια ἄνθρωποι εἶχαν ἤδη πεθάνει, βασανιζόμενοι στὰ ἀμφιθέατρα καὶ τὶς ρωμαϊκὲς ἀρένες, γιατί πίστευαν στὸν Χριστὸ ὡς Θεό.

Καὶ ἐρχόμαστε νὰ ἐξακριβώσουμε τί εἴδους 'ἀλήθειες' διδάσκουν τὰ χειρόγραφα τῆς Νεκρᾶς Θάλασσας καὶ τὰ Γνωστικὰ Εὐαγγέλια, σύμφωνα μὲ τὸν Dan Brown. Ἄραγε ἀνατρέπουν τὶς αὐθεντικὲς ἀλήθειες τῆς Ἁγίας Γραφῆς; Σαφῶς ὄχι! Τὰ Χειρόγραφα τῆς Νεκρᾶς Θάλασσας περιέχουν τίποτε τὸ χριστιανικό, παρὰ μόνο τμήματα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ἄλλα ἀποσπασματικὰ κείμενα, χωρὶς ἀναφορὰ στὸν Χριστό, οὔτε φυσικὰ στὸ ὑποτιθέμενο 'ἅγιο δισκοπότηρο'. Τὰ γνωστικὰ τώρα «εὐαγγέλια» (τοῦ Θωμᾶ, τοῦ Φιλίππου, τῆς Μαρίας, τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῆς Ἀληθείας) χρονολογοῦνται ἀπὸ τὸν 3ο αἰώνα κ.ἐ., δὲν γράφτηκαν ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους (ἂν καὶ δανείζονται τὰ ὀνόματά τους, γιὰ νὰ προσδώσουν κῦρος στὰ γραφόμενά τους), εἶναι γεμᾶτα φανταστικὲς ἐπινοήσεις γιὰ τὸν κόσμο τοῦ Θεοῦ καὶ γιὰ τὸν Χριστό, ἐνῶ παραποιοῦν τὴν Καινὴ Διαθήκη καὶ διαστρέφουν τὸ νόημά της (4) .

Ποιὰ ὑπῆρξε ὅμως πραγματικὰ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή;

Ἐνῶ κάθε λουλούδι τρέφεται ἀπὸ τὴ γῆ καὶ τὸν ἥλιο(8), ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, τὸ ζωντανὸ λουλούδι τοῦ πνεύματος, ἀξιώθηκε νὰ χαριτωθεῖ καὶ νὰ ἁγιάσει ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ. Ἀξιώθηκε ἀκόμη νὰ συναντηθεῖ πρώτη μὲ τὸν ἀναστημένο Χριστό, καὶ στὴ συνέχεια τιμήθηκε ἀπὸ τὸν Κύριο μὲ τὸ νὰ γίνει ἀπόστολος στοὺς ἀποστόλους Του, κήρυκας στοὺς μαθητές Του, εὐαγγελίστρια στοὺς Εὐαγγελιστές. Γνωστοποίησε πρώτη δηλαδὴ στὸν κύκλο τῶν μαθητῶν Του τὴν ζωηφόρα ἔγερσή Του ἀπὸ τὸν τάφο (Ἱ. Χρυσοστόμου, Ἑρμηνεία στὸ κατὰ Ἰωάννη Εὐαγγέλιο, Ὁμιλία Πστ'). Αὐτὸ ὅμως παραχωρήθηκε ὕστερα ἀπὸ θεία Οἰκονομία. Διότι, ἀφοῦ ἀπὸ μία γυναίκα (τὴν Εὔα) ἦλθε ἡ λύπη στὸν κόσμο, ἀπὸ μία γυναίκα (τὴν Παναγία) κυοφορήθηκε ὡς ἄνθρωπος ὁ ἴδιος ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπὸ μία γυναίκα καὶ πάλι (τὴν Μαρία τὴν Μαγδαληνὴ) διακηρύχθηκε τὸ μέγιστο καὶ λυτρωτικὸ μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως (βλ. Κοντάκιον, Κυριακῆς Μυροφόρων, ἦχος β') (6) .

Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία κληρονόμησε μία ἐντελῶς διαφορετικὴ παράδοση γιὰ τὸ βίο καὶ τὴν πολιτεία τῆς Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς. **Ἡ ἴδια ὑπῆρξε διά βίου παρθένος**. Καὶ ἡ καθαρότητα τῆς ψυχῆς της φαινόταν, ὅπως μέσα ἀπὸ καθαρὸ κρύσταλλο (Μοδέστου, ἀρχιεπισκ. Ἱεροσολύμων «Εἰς τὰς Μυροφόρους» ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης Φωτίου, ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως καὶ P.G. 104, 244). Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὸν Ἰωάννη τὸ Χρυσόστομο, τὴν ἐκτιμοῦν βαθύτατα (αὐτὸ βέβαια ἰσχύει τόσο στὴν Ὀρθόδοξη ὅσο καὶ στὴν Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία) καὶ ἀναφέρουν ὅτι ταξίδεψε στὴ Ρώμη, ὁμολόγησε τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ στὸν ἴδιο τὸν αὐτοκράτορα Τιβέριο, ἐπέστρεψε στὴν Παλαιστίνη, συντρόφευσε τὴν Θεοτόκο μέχρι τὴν Κοίμησή της, συνεργάστηκε μὲ τὸν ἀπόστολο Πέτρο, ἐξορίστηκε καὶ κήρυξε τὸ εὐαγγέλιο στὴ Μασσαλία, ἔδρασε ὡς ἀπόστολος στὴν Αἴγυπτο, Συρία καὶ Φοινίκη, καὶ κατέληξε στὴν Ἔφεσο, μαζὶ μὲ τὸν Θεολόγο καὶ Εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη, ὅπου καὶ κοιμήθηκε καὶ ἀπ' ὅπου μεταφέρθηκε ἄφθαρτο τὸ λείψανό της στὴν Κωνσταντινούπολη, τὸ 890, ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Λέοντα τὸν Σοφὸ(7) .

Στὴ μονὴ τῆς Σιμωνόπετρας στὸ Ἅγιο Ὄρος φυλάσσεται ἄφθαρτο τὸ χέρι της, ποὺ διατηρεῖται γιὰ αἰῶνες σὲ φυσικὴ κατάσταση, ἐλαστικό, καὶ σὲ θερμοκρασία ζωντανοῦ σώματος(8) . Ἡ ἐκκλησία μας τὴν τιμᾶ ὡς ἰσαπόστολο καὶ Μυροφόρο καὶ γιορτάζει τὴ μνήμη της στὶς 22 Ἰουλίου καὶ στὶς 4 Μαΐου ἡμέρα ἀνακομιδῆς (ὁηλ. μεταφορᾶς) τῶν λειψάνων της. Ἐπίσης τὴν συνεορτάζει μαζὶ μὲ τὶς ἄλλες Μυροφόρες Ἅγιες Γυναῖκες, τὴν τρίτη Κυριακὴ μετὰ τὸ Πάσχα, τὴν Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων.

Βοηθήματα:

1. Βικιπαίδεια, 'Μαρία Μαγδαληνή'. 2. Θεόδωρου Ρηγινιώτη, «Τὰ ἀπόκρυφα εὐαγγέλια καὶ ὁ σχηματισμὸς τῆς Κ.Δ.», Ἔκδ. Πύρρα. 3. Μιχαὴλ Χούλη, «Ἰησοῦς, ὁ Χριστός», Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, ἔκδ. Πανελληνίου Ἱεροῦ Ἱδρύματος Εὐαγγελιστρίας Τήνου, 2006. 4. Μιχαὴλ Χούλη, "Ἡ ἀλήθεια γιὰ τὸν Κώδικα ντὰ Βίντσι', περιοδικὸ Διάλογος, τ. 42, Ἄθ. 2005. 5. antiairetikos.blogspot.com/2008/04/blog-post_29.html, 'Μαρία ἡ Μαγδαληνή: Μία παρεξηγημένη ἁγία'. 6. www.impantokratoros.gr/C92EE7A9.el.aspx 'Βίος τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς'. 7. aktines.blogspot.com/2010/04/blogpost_8541.html 'Στέργιος Σάκκος, Μαρία Μαγδαληνή, Τὸ ἀληθινό της πρόσωπο'. 8. Γιώργη Κρόκου, 'Τὸ ἡμερολόγιο τῆς αἰωνιότητας', Ἄθ. 1992».

ΝΕΑ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΙΡΕΣΙΑΡΧΟΥ ΠΑΠΑ: «ΑΣΘΕΝΗΣ Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ἐνημερώθηκε περὶ τῆς δήλωσης, κούνησε τὸ κεφάλι του θλιμμένα καὶ εἶπε: «Προφανῶς ὁ Πάπας Φραγκίσκος ἀπέστειλε τὸ μήνυμά του καὶ ἐπισκέπτεται στὸ τέλος Νοεμβρίου τὴν, κατὰ τὴν ἄποψή του, ἀσθενοῦσα Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, προκειμένου νὰ συνεχίσει τὸ πρόγραμμα τῶν προκατόχων του καὶ νὰ φροντίσει γιὰ τὴ θεραπεία της…».

Θεραπεία κατὰ τὸν Πάπα εἶναι ἡ ἀναγνώριση τοῦ Πρωτείου του, μὲ ἀνταπόδοση τὴν ἀναγνώριση ἀναλόγου Πρωτείου τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως στὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία.

Ὁ Πάπας Φραγκίσκος ἀπέστειλε τὸ μήνυμά του προὸ τὸ Φανάρι στὶς 5 Νοεμβρίου, κατὰ τὴν ἀνὰ Τετάρτη γενικὴ ἀκρόαση – κατήχησή του στὴν πλατεῖα τοῦ Ἁγίου Πέτρου καὶ ἐνώπιον χιλιάδων πιστῶν του. Εἶπε μεταξὺ τῶν ἄλλων:

«Δὲν ὑπάρχει ὑγιὴς Ἐκκλησία, ὅταν οἱ πιστοί, οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ διάκονοι δὲν εἶναι ἑνωμένοι περὶ τὸν Ἐπίσκοπό τους. Ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἑνωμένη περὶ τὸν Ἐπίσκοπο εἶναι μία ἄρρωστη Ἐκκλησία. (Σημ. Ἡ ὑπογράμμιση τοῦ ὑπογράφοντος). Ὁ Ἰησοῦς θέλησε αὐτὴν τὴν ἕνωση ὅλων τῶν πιστῶν μὲ τὸν Ἐπίσκοπο. Τὸ ἴδιο καὶ τῶν ἱερέων καὶ τῶν διακόνων. Ὅλοι ὀφείλουν νὰ ἔχουν τὴ συνείδηση ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος καθιστᾶ ὁρατὸ τὸν δεσμὸ τοῦ καθενὸς μὲ τὴν Ἐκκλησία, καὶ τῆς Ἐκκλησίας μὲ τοὺς Ἀποστόλους καὶ μὲ τὶς ἄλλες κοινότητες, οἱ ὁποῖες ἐπίσης εἶναι ἑνωμένες μὲ τοὺς Ἐπισκόπους καὶ μὲ τὸν Πάπα στὴ Μία, Μοναδικὴ (unique) Ἐκκλησία, ποὺ εἶναι ἡ δική μας, ἡ Ἱεραρχικὴ Ἁγία Μητέρα Ἐκκλησία».

Σημειώνεται ὅτι κατὰ τὸν Πάπα ὁ ὅρος «ἱεραρχικὴ» ἔχει τὴν ἔννοια ὅτι οἱ πιστοὶ καὶ οἱ κατώτεροι κληρικοὶ εἶναι ἑνωμένοι μὲ τοὺς Ἐπισκόπους καὶ αὐτοὶ μὲ τὸν Πάπα.

Εὔλογα εἶναι τὰ ἐρωτηματικά, γιατί αὐτὴ ἡ δήλωση ἀπὸ τὸν Πάπα, λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψή του στὸ Φανάρι. Καὶ ἐπειδὴ στὸ Βατικανὸ τίποτε δὲν γίνεται τυχαῖα, ἔγκυροι παρατηρητὲς σχολιάζοντας τὸ γεγονὸς σημείωσαν ὅτι ὁ ἰησουΐτης Πάπας ἔστειλε προὸς τοὺς Ὀρθοδόξους καὶ στὸ Φανάρι ἕνα σαφὲς μήνυμα. "Οτι δηλαδὴ παρὰ τὰ ἐπικοινωνιακὰ του ἀνοίγματα καὶ τὸ «προοδευτικὸ» προφίλ ποὺ προωθεῖ, ὅσον ἀφορᾶ στὰ κοινωνικὰ ζητήματα, στὰ διεθνῆ ΜΜΕ, εἶναι βαθύτατα «παπικὸς» στὰ ἐκκλησιολογικά. Ὁ σημερινὸς «προοδευτικὸς» Πάπας, στὰ συγκεκριμένα ζητήματα περὶ Ἐκκλησίας καὶ Ποιμένιου, δὲν ἔχει καμία διαφορὰ μὲ τὸν ὑπερσυντηρητικὸ προκάτοχό του Βενέδικτο. Ἡ δήλωσή του, ὅτι ἡ Ἐκκλησία του εἶναι ἡ «μόνη» καὶ ἡ «ὑγιής», ὑπονοώντας ὅτι ἡ Ὀρθόδοξη εἶναι «ἀσθενής», ἀποτελεῖ συνέχεια καὶ ταυτίζεται μὲ τὸ κείμενο – διακήρυξη «Dominus Jesus» τοῦ 2000, ποὺ ἦταν τῆς ἐμπνεύσεως καὶ τῆς γραφῆς τοῦ τότε καρδιναλίου Ἰωσὴφ Ράτζινγκερ, προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴ Διδασκαλία τῆς Πίστεως καὶ μετέπειτα Πάπα Βενεδίκτου. Ταυτίζεται ἐπίσης μὲ τὴν παπικὴ ἐγκύκλιο «Ἵνα ἓν ὦσιν» τοῦ Πάπα Ἰωάννου Παύλου Β', τὸ 1995, πάλι ἐμπνεύσεως τοῦ τότε καρδιναλίου Ράτζινγκερ, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἀπόφαση τῆς Β΄ Βατικανῆς Συνόδου, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία «ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐνυπάρχει στὴν Καθολικὴ Ἐκκλησία, ποὺ διοικεῖται ἀπὸ τὸν διάδοχο τοῦ Πέτρου καὶ ἀπὸ τοὺς Ἐπισκόπους σὲ κοινωνία μαζί του». Μία διαφορά. Ὁ σημερινὸς Πάπας ἔρχεται νὰ καταστεῖ συντηρητικότερος ἀπὸ τὴν ἀπόφαση τῆς Β΄ Βατικανῆς Συνόδου.

Ἐκείνη μιλοῦσε γιὰ «ἐλλείψεις» τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, ὁ σημερινὸς Πάπας μίλησε γιὰ «ἀσθένεια»… Καὶ βέβαια ἡ δήλωση τοῦ Πάπα Φραγκίσκου ἀπομακρύνει κάθε δυνατότητα προσέγγισης τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, παρὰ τὶς ἐπιδιώξεις τῶν νέων «Βησσαριώνων»».

Διεθνὲς Συνέδριον διὰ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὴν διαφύλαξιν τῆς Ἐθνικῆς κληρονομίας

Σήμερον καὶ αὔριον (14ην καὶ 15ην Νοεμβρίου), ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ πολιτιστικῆς ταυτότητος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, θὰ πραγματοποιήσῃ τὸ τρίτον Διεθνὲς Συνέδριον μὲ θέμα: «Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ διαφύλαξη τῆς Ἐθνικῆς Ταυτότητος - Νεομάρτυρες, Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς - Ἐπαναστατικὰ Κινήματα». Τὴν Παρασκευὴν τὸ συνέδριον θὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τὸ Διορθόδοξον Κέντρον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης), ἐνῶ τὸ Σάββατον εἰς τὴν Στοὰν τοῦ Βιβλίου (Πεσματζόγλου 5 καὶ Σταδίου - Ἀθῆναι). Εἰς τὸ συνέδριον θὰ ὁμιλήσουν οἱ κ. Χρ. Κρικώνης, Γεώργιος Παναγόπουλος, Μαρία Μαντούβαλου, Κων. Κωτσιόπουλος, Νικ. Ζίας, Ἡλίας Νικολάου, π. Γεώργιος Μεταλληνός, Πολυξένη Κούρεντα, Ὄλγα Δάσου, Δημ. Παπάζης, Χαράλ. Μηνάογλου, Ἀθαν. Καραθανάσης. Τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ συνεδρίου θὰ προεδρεύσῃ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς. Τὴν δευτέραν ἡμέραν θὰ προεδρεύσῃ ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Κωνσταντῖνος Σ. Βολόπουλος.

Εἰς τὴν Κύπρον Ἀττίλας, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην Ἰσλαμικαί Σπουδαί!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

κάλεσε θύελλα ἀντιδράσεων, διαμαρτυριῶν καὶ ὀξύτατη κριτική. Ἀναφέρουμε ἐνδεικτικὰ τὰ παρακάτω:

Ἄνθιμος: «Θὰ χυθῇ αἷμα μὲ τὸ Τμῆμα Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν στὸ ΑΠΘ».

Ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Κύριος Κύριος Ἄνθιμος εἶναι ἰδιαίτερα ἀρνητικός, ἄκρως προβληματισμένος καὶ ἐξαιρετικὰ καὶ κατηγορηματικὰ ἀντίθετος καὶ ἀπορρίπτει κάθε σκέψη καὶ κάθε συζήτηση γιὰ τὸ θέμα ποὺ προέκυψε. Συνεχῶς ἀπὸ Ἄμβωνος, ἀλλὰ καὶ στὸν Τύπο (ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ τῆς 13ης Μαΐου 2014 κλπ.) καὶ μὲ τὴ γνωστὴ μαχητικότητα καὶ τὸ Ὀρθόδοξο Φρόνημα ποὺ τὸν διακρίνει διακηρύσσει:

«Θὰ χυθεῖ αἷμα ἂν γίνει τὸ τμῆμα Ἰσλαμικῶν σπουδῶν στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ ΑΠΘ». Καταγγέλλει δὲ ὅτι «παράνομοι μετανάστες –ὁπαδοὶ παραθρησκευτικῶν ὀργανώσεων ἔρχονται κρυφὰ στὴν Ἑλλάδα καὶ δροῦν σὲ βάρος τῆς Ὀρθοδοξίας». Καὶ μὲ ἔμφαση καὶ μὲ κατηγορηματικὸ τρόπο τονίζει ὅτι «σὲ καμιὰ περίπτωση δὲ θέλουμε τὸ Ἰσλὰμ μέσα στὸ Πανεπιστήμιο, **διότι ἐκεῖ μετὰ ταῦτα θὰ χυθεῖ αἷμα**. Δὲν βλέπετε τί συμβαίνει σὲ ὅλο τὸν κόσμο; Κι ἐγὼ ποὺ ἀντιδρῶ κινδυνεύω, ἀλλὰ δὲν μὲ ἐνδιαφέρει. Δὲν πρέπει νὰ λειτουργήσει τμῆμα Ἰσλαμικῶν σπουδῶν στὴ Θεσσαλονίκη καὶ εἰδικὰ στὴν Ὀρθόδοξη Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ ΑΠΘ. Βοηθεῖστε ὅλοι νὰ μὴ ἐπιτρέψουμε τὴ λειτουργία τοῦ τμήματος. Ἀναμένω ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους νὰ ἀνακαλέσουν τὴν ἀπόφαση ποὺ ἔλαβαν σχετικὰ μὲ τὴ σύσταση καὶ τὴ λειτουργία τοῦ συγκεκριμένου τμήματος». Ἀκόμη ὁ Κύριος Ἄνθιμος κατήγγειλε ὅτι «ὑπάρχει εἰδικὴ κατηγορία παράνομων μεταναστῶν ποὺ ἔρχονται κρυφὰ στὴν Ἑλλάδα μὲ σκοπὸ τὴ σύσταση ξένων θρησκευτικῶν πυρήνων. Εἶναι φορεῖς νέων ἰδεῶν, παραθρησκευτικῶν καὶ δροῦν ἐναντίον τῆς Πίστης καὶ τῆς Πατρίδας μας καὶ ἔρχονται, γιὰ νὰ ἀναπτυχθοῦν στὴν Ἑλλάδα». Ὁ Κύριος Ἄνθιμος συνεχῶς καὶ διαρκῶς ἐπισημαίνει τὸν κίνδυνο ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ τοὺς ἐξτρεμιστὲς Ἰσλαμιστὲς καὶ τονίζει μὲ νόημα: «Δὲν πιστεύουμε σὲ καμιὰ ὑπόσχεση ἀπὸ ἐκεῖ, σὲ καμιὰ βούληση καὶ σὲ κανένα λόγο διπλωματίας. Κανεὶς δὲν ξέρει τί κρύβεται πίσω ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ εἰκόνα τῶν γειτονικῶν λαῶν μας, ποὺ ἀνήκουν στὸ Ἰσλάμ. Ὅλοι αὐτοὶ διδάσκονται νὰ φονεύσουν τὸν ἀντίπαλό τους, ἂν δὲν προσχωρήσει στὴ θρησκεία τους. Ἂς ἐλπίσουμε νὰ ἐπικρατήσει ἡ Εἰρήνη καὶ νὰ ἐξουδετερωθοῦν τὰ σχέδια τῶν Ἰσλαμιστῶν».

Ἀκόμη ἐπισημαίνουμε ὅτι ὑπὸ τὴν προεδρεία τοῦ Παναγιωτάτου Κυρίου Κυρίου Ἀνθίμου συνῆλθε τὴν 18η Ἰανουαρίου 2014 ἡ Τακτικὴ μηνιαία Σύναξη τῶν Ἐφημερίων της Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καὶ **παμψηφεὶ καὶ ὁμοφώνως** εἶπε ΟΧΙ στὴν ἵδρυση Τμήματος Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Θεσσαλονίκης. Στὸ σχετικὸ Ψήφισμά της ἀναφέρονται καὶ τὰ ἑξῆς ἀξιόλογα καὶ σημαντικά:

Α.-Ἀπορρίπτουμε ἄμεσα, ἀπόλυτα καὶ κατηγορηματικὰ τὴν ἰδέα καὶ τὴν προσπάθεια ποὺ καταβάλλεται, γιὰ νὰ ἱδρυθεῖ τμῆμα ἢ κατεύθυνση Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν στὸ Τμῆμα Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Φρίττουν ὅσοι Θεσσαλονικεῖς ἄκουσαν μία τέτοια πρόθεση…

Β.-Διακηρύσσουμε ὅτι οἱ συνέπειες ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ Ἰσλὰμ σὲ Ἐυρωπαϊκὲς Χῶρες καὶ σὲ Χῶρες τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ἔχει δημιουργήσει παντοῦ προβλήματα συγκρούσεων καὶ ἀναμετρήσεων καὶ καταστροφῶν, ποὺ καθημερινῶς δημοσιεύονται στὰ ΜΜΕ καὶ στὸν Τύπο καὶ δηλώνουμε ὅτι δὲν ἔχουμε καμία ἀντιδικία ἢ ἐχθρότητα μὲ τὴν θρησκεία τοῦ Ἰσλάμ, **ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ εἰσαγάγουν κάποιοι στὰ δώματα τῆς Χριστιανικῆς Ὀρθοδοξίας τὸ περιεχόμενο τῆς θρησκείας τοῦ Ἰσλάμ.**

Γ.-Ὑπενθυμίζουμε στοὺς παράγοντες τοῦ τόπου μας ὅτι οἱ ἁρμόδιοι τοῦ Ἰσλὰμ στὴν Κωνσταντινούπολη **ἐπὶ σαράντα χρόνια ἐμπαίζουν τὸ Πατριαρχεῖο μας** καὶ τοὺς ἐναπομείναντες Χριστιανοὺς, γιὰ νὰ δοθεῖ ἄδεια ἐπαναλειτουργίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης, ἐνῶ μερικοὶ ἐδῶ θέλουν νὰ ἀνοίξουν τὶς κερκόπορτες, γιὰ νὰ ἐγκατασταθεῖ τὸ Ἰσλὰμ στὸ ἱστορικὸ Ἀριστοτέλειο Πανεπιστήμιο καὶ στὴ Χριστιανικὴ Θεσσαλονίκη τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ εἶναι ἀναρμοδία διὰ ὀργάνωσιν Σπουδῶν ἄλλων θρησκειῶν

Μὲ τὴν ἵδρυση Τμήματος Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν στὸ ΑΠΘ ἀλλοιώνεται ὁ χαρακτήρας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ποὺ εἶναι ἐπιστημονικὰ ἀναρμόδια γιὰ τὴν ὀργάνωση προγραμμάτων σπουδῶν ἄλλων θρησκειῶν. Γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους ἡ Συνέλευση τοῦ Τμήματος Ποιμαντικῆς καὶ Κοινωνικῆς Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ποὺ συνῆλθε τὴν 26η Μαρτίου 2014 σὲ τακτικὴ Συνεδρίαση, συζήτησε τὸ ὅλο θέμα καὶ **παμψηφεὶ καὶ ὁμόφωνα** προέβη καὶ στὶς ἑξῆς βαρυσήμαντες διαπιστώσεις ποὺ ἀπέστειλε μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ

ΤΟΝΙΖΕΙ ΕΙΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Ο ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ π. Γ. ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ

Ἡ Ἐκκλησία φυλάσσει ἀκεραίαν καὶ ἀλώβητον τὴν παράδοσιν, τασσομένη ἐναντίον τῆς ἀποτεφρώσεως τῶν νεκρῶν

Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος καὶ ὁμότιμος καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν π. Γεώργιος Μεταλληνός, εἰς δηλώσεις του, εἰς τὸν διαδικτυακὸν ἱστότοπον NEWS 247, ἐτόνισεν ὅτι συμφωνεῖ ἀπολύτως μὲ τὴν πρόσφατον ἐγκύκλιον τῆς ΔΙΣ διά τὴν ἀποτέφρωσιν τῶν νεκρῶν (δὰ τίδεται ἐκτὸς Ἐκκλησίας καί δὲν δὰ τελῆται ἐξόδιος Ἀκολουθία καὶ Ἱερὸν Μνημόσυνον). Ἡ Ἐκκλησία «φυλάσσει δερμοπύλας» καὶ προσ - παδεῖ νὰ κρατήση ἀκεραίαν καὶ ἀλώβητον τὴν Ἑλληνορθόδοξον Παράδοσιν:

«Ἡ ἀποτέφρωση δὲν ἔχει καμία σχέση μὲ τὴν ὀρθοδοξία καὶ τὸν ἑλληνισμό. Οἱ Ἕλληνες δὲν ἀποτεφρώναμε στὴν ἀρχαιότητα. Οἱ Ἕλληνες ἐκηδεύαμε. Ἐάν πᾶτε στὸν τύμβο τοῦ Μαραθῶνος, θὰ βρεῖτε σκελετούς. Κάνουν ἀνασκαφὲς πολλὲς φορὲς ἐδῶ στὴν Ἀθήνα καὶ βρίσκουν ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα σκελετούς. Πρὶν μερικὰ χρόνια, στὴν ὁδὸ Πατησίων, πάνω ἀπὸ 170 σκελετοὺς βρῆκαν ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα" τόνισε ὁ π. Μεταλληνός.

Καὶ πρόσθεσε: "Πότε ἔκαιγαν ἢ κυρίως ἔφηναν ἄταφο τό σῶμα. Ἦν ὅταν εἴχαμε προδοσία ἢ μολυσματικὲς νόσους. Τότε καίγανε. Ἀλλὰ κυρίως στὴν προδοσία. Ἄρα ὅταν καῖμε ἕνα ἄνθρωπο εἶναι σὰν νὰ λέμε ὅτι εἶναι προδότης καὶ τὸν καῖμε. Ἡ κηδεία εἶναι τὸ σῶμα. Ἐμεῖς εἴμαστε ὀρθόδοξοι Ἕλληνες. Ἀνατολίτες καὶ λοιπά, ἃς κάνουν ὅ,τι θέλουν. Εἶναι μιὰ παράδοση καὶ μετὰ θεολογία.

Θὰ σᾶς πῶ ἕνα παράδειγμα. Ἐγὼ εἶμαι Κερκυραῖος. Στὴν Κέρκυρα ὑπάρχει ἀκέραιο καὶ θαυματουργό το σῶμα τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος. Στὴν Κεφαλονιά, ὁ Ἅγιος Γεράσιμος. Ἂν κάψουμε, δὲν θὰ ξέρουμε ποιὸς εἶναι Ἅγιος μετά, γιατί τὸ λείψανο εὐωδιάζει καὶ μένει ἄφθαρτο. Εἶναι ἀπόδειξη τῆς ὀρθοδοξίας ὅτι ὁ Θεὸς κατοικεῖ μέσα στὸ λείψανο. Ἑπομένως εἶναι πάρα πολλοὶ λόγοι ποὺ ἡ ἑλληνορθόδοξη παράδοση καὶ ὅλων τῶν ὀρθοδόξων δὲν καίει".

Καὶ κατέληξε: "Τὸ ἴδιο ἴσχυε καὶ στὸν δυτικὸ χριστιανισμό. Τώρα μπῆκαν μέσα ἡ ἀθεΐα καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ὁδηγοῦν σὲ ἄλλες ἀποφάσεις. Ἔ, δὲν θὰ ἀκολουθήσουμε καὶ ἐμεῖς τὸν ἴδιο δρόμο"».

Διορισμὸν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων θὰ ζητήση ἡ ΔΙΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴ συνεδρίαν τῆς 4ης Νοεμβρίου:

«Ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Ἀκολούθως συζητήθηκε τὸ θέμα τοῦ νομικοῦ καθεστῶτος τοῦ Πανελληνίου Ἱεροῦ Ἱδρύματος Εὐαγγελιστρίας Τήνου, τὸ ὁποῖο παραμένει Νομικὸ Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου ἐποπτευόμενο ἀπὸ τὸ κράτος, ἀλλὰ θὰ ἔχει ὅλα τὰ προνόμια κάθε Ἐκκλησιαστικοῦ Ἱδρύματος καὶ Προσκυνήματος.

Ἡ Δ.Ι.Σ. σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ἑλληνικὴ Πολιτεία πέτυχε νὰ μὴ τροποποιηθεῖ ὁ Νόμος 349/1976 καὶ νὰ διασφαλιστεῖ τὸ ἰδιότυπο καθεστὼς τοῦ Πανελληνίου Ἱεροῦ Ἱδρύματος Τήνου ἀμετάβλητο.

Ἐπίσης ἀποφάσισε λόγῳ ἐλλείψεως ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων νὰ ἀπευθυνθεῖ στὸν Ὑπουργὸ Διοικητικῆς Μεταρρύθμισης ζητώντας τὴν τροποποίηση τῆς διαδικασίας διορισμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων λόγῳ τῆς ἰδιαιτερότητος τῆς θέσεως αὐτῶν.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Πρόνοιας καὶ Εὐποιίας γιὰ τὴν συνάντηση τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τοῦ λεκανοπεδίου Ἀττικῆς ποὺ πραγματοποιήθηκε στὶς 23 Ὀκτωβρίου, ὅπου ἐνημερώθηκαν γιὰ διάφορα φιλανθρωπικὰ προγράμματα (συσσίτια, κοινωνικὰ ἰατρεῖα, κοινωνικὰ παντοπωλεῖα κ.ἄ.) σὲ περίοδο ποὺ ἡ Ἐκκλησία στηρίζει τὸν δοκιμαζόμενο λαό.

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε ὅπως παρόμοιες συναντήσεις ἐνημερώσεως τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας πραγματοποιηθοῦν καὶ στὶς πόλεις Καβάλα, Θεσσαλονίκη, Ἰωάννινα, Πάτρα, Ἀθήνα, ὅπου θὰ συμμετέχουν οἱ ὅμορες Ἱερὲς Μητροπόλεις.

Ἀκολούθως κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Συνεδρίας, ἀνεγνώσθησαν εὐχαριστήριες ἐπιστολὲς ὑποτρόφων τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι περάτωσαν τὶς μεταπτυχιακὲς σπουδές τους στὸ ἐξωτερικό.

Διά τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν ἐκφράζουν τὶς εὐχαριστίες τους στὸν Μακαριώτατο καὶ στὴν Ἱερὰ Σύνοδο καὶ δηλώνουν ὅτι θὰ εἶναι πάντοτε πρόθυμοι νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους στὴν Ἐκκλησία.

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Πολιτιστικῆς Ταυτότητας γιὰ τὸ Γ' Διεθνὲς Συν - έδριο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιὰ τὰ 200 χρόνια ἀπὸ τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821, τὸ ὁποῖο θὰ πραγματοποιηθεῖ στὶς 14 Νοεμβρίου στὴν Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης καὶ στὶς 15 Νοεμβρίου στὴν Στοὰ Βιβλίου.

Τέλος ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ θέματα».

Συνεκρότησαν «κοινὸν μέτωπον» ὑπὲρ τῆς Ἱ. Μονῆς Βατοπαιδίου

Κοινὸν «μέτωπον» ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου συνέπτυξαν Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Ἱερὰ Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὄρους, διά νὰ ὑποστηρίξουν τὸ «συμφέρον» τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπαιδίου τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ὡς ἀπεκάλυψεν ἡ «Κυριακάτικη δημοκρατία» τῆς 9ης Νοεμβρίου:

«Σημαντικὴ ἐξέλιξη στὸ μέτωπο τῆς Μονῆς Βατοπαιδίου, ἡ ὁποία πέρασε ἀπαρατήρητη λόγῳ τῶν ἐξελίξεων: ἡ δικαστικὴ ἐκκρεμότητα τῆς μονῆς -ἐκδικάστηκε στὸ Ἐφετεῖο Θράκης ἡ προσφυγή της γιὰ τὶς παραλίμνιες ἐκτάσεις τῆς Βιστωνίδας, στὶς 24 Ὀκτωβρίου- ἔνωσε τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη Βαρθολομαῖο, τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο καί τήν Ἱερή Κοινοτητά τοῦ Ἁγίου Ὄρους!

Ὅπως ἀποκάλυψε ὁ δικηγόρος τῆς μονῆς Στέργιος Γιαλάογλου, κατὰ τὴν ἀκροαματικὴ διαδικασία συνασπίστηκαν ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου Πατριαρχεῖο, Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ Ἅγιο Ὄρος, σὲ μία σπάνια ἐπίδειξη ἑνότητας καὶ ὁμοφωνίας. Γιὰ διαφορετικοὺς λόγους, βεβαίως, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἀλλάζει τὴν οὐσία.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος στὴν παρέμβασή της ἀποδέχθηκε πλήρως ὅλους τούς ἰσχυρισμοὺς τῆς Μονῆς Βατοπαιδίου γιὰ τὸ ἰδιοκτησιακὸ καθεστὼς τῆς συγκεκριμένης ἔκτασης, ἐνῶ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἔδειξε νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴ νομικὴ ἰσχὺ τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας ἐπὶ βυζαντινῆς καὶ ὀθωμανικῆς περιόδου (χρυσόβουλοι λόγοι καὶ πατριαρχικὰ σιγίλια), δεδομένου ὅτι καὶ τὸ ἴδιο εἶναι κύριο ἄλλων ἐκτάσεων μὲ βάση τοὺς ἴδιους τίτλους ἰδιοκτησίας».

Ἔκκλησις τοῦ Πατριάρχου Μόσχας διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν Χριστιανῆς εἰς τὸ Πακιστάν

Συμφώνως πρὸς πληροφορίας τοῦ «Ἀγιορειτικοῦ Βήματος», ὑπὸ ἡμερομηνίαν ἰην Νοεμβρίου:

«Ὁ Πατριάρχης Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ρωσιῶν Κύριλλος ἔκανε ἔκκληση πρὸς τὸν Πρόεδρο τῆς Ἰσλαμικῆς Δημοκρατίας τοῦ Πακιστάν Μαμνοὺν Χουσαΐν νά δώσει χάρη στὴ φυλακισμένη καὶ καταδικασμένη σὲ θάνατο Χριστιανὴ Asia Bibi.

"Μὲ μεγάλη θλίψη πληροφορήθηκα τὴν εἴδηση ὅτι τὴν 16η, Ὀκτωβρίου 2014, τὸ Ἀνώτατο Δικαστήριο τῆς Λαχώρης ἐνέκρινε τὴν προηγουμένως ἐπιβληθεῖσα ἀπὸ κατώτερο δικαστήριο ποινὴ τοῦ θανάτου γιὰ μία χριστιανὴ μητέρα πέντε παιδιῶν, τὴν Asia Bibi, ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ καιρὸ στὴ φυλακή. Ἡ ποινὴ τῆς Α Bibi θὰ ἀποτελέσει ὄχι μόνο μία ἀναντικατάστατη ἀπώλεια γιὰ τὴν οἰκογένεια, τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς φίλους της, ἀλλὰ ἐπίσης θὰ προκαλέσει μεγάλη ζημιὰ στὸ διάλογο Χριστιανῶν-Μουσουλμάνων καὶ μπορεῖ νὰ γίνει ἀφορμὴ γιὰ μία ὤθηση στὴν αὔξηση τῶν ἐντάσεων μεταξὺ χριστιανῶν καὶ μουσουλμάνων στὸ Πακιστάν καὶ σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἡ πολιτικὴ ἡγεσία κάθε σύγχρονου κράτους ἔχει εὐθύνη γιὰ τὴν τύχη τῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων" ἀναφέρει ὁ κ. Κύριλλος μεταξὺ ἄλλων καὶ τέλος τονίζει: "Ἐκ μέρους ὅλων τῶν πιστῶν τῆς Ρωσικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας , κύριε Πρόεδρε, σᾶς παροτρύνω, νὰ δώσετε χάρη στὴν Asia Bibi."».

Ὁ Μόσχας εἰς τὴν Σερβίαν

Ὁ Πατριάρχης τῆς Μόσχας κ. Κύριλλος θὰ πραγματοποιήση ἐπίσημον ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Σερβίας τὴν 15ην Νοεμβρίου. Πρὸ μερικῶν ἑβδομάδων εἶχεν ἐπισκεφθῆ τὴν Σερβίαν ὁ ἡγέτης τῆς Ρωσίας κ. Πούτιν.

ΥΠΕΓΡΑΜΜΙΣΕΝ Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΕΙΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Ἀσυμβίβαστοι μὲ τὴν Εὐαγγελικὴν μαρτυρίαν καὶ τὸ Ὀρθόδοξον φρόνημα αἱ ἀποκρυφιστικαί, συγκρητιστικαὶ καὶ νεοεποχίτικαι δοξασίαι

Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΤΩΝ ΝΑ ΑΛΛΟΙΩΣΟΥΝ Ἢ ΝΑ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΟΥΝ Ἢ ΚΑΙ ΝΑ ΑΚΥΡΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΑΝΔΡΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΜΙΑΝ ΑΚΟΜΗ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΝ ΕΚΔΟΧΗΝ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΑΝΟΜΙΑΣ.

Εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Φθιώτιδος ἐπραγματοποιήθησαν αἱ τρίημεροι ἐργασίαι τῆς 26ης Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ἐκκλησιῶν διὰ θέματα τῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκείας. Συμφώνως πρὸς τὸ «Ἁγιορειτικὸν Βῆμα» ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4ην Νοεμβρίου.

«ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β', μὲ τὴν φιλοξενία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου, καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ Ἐντεταλμένων ἐννέα Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἑβδομήντα ἕξι Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Κρήτης καὶ τῆς Δωδεκανήσου, ἄρχισε χθές, 3η Νοεμβρίου ἐ. ἔ., στὸ Πνευματικὸ καὶ Διοικητικὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, τὶς ἐργασίες της ἡ "ΚΣΤ' Πανορθόδοξος Συνδιάσκεψις Ἐντεταλμένων Ὀρθο - δόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων διά θέματα αἱρέσεων καὶ παραθρησκείας", μὲ θέμα: "Ἐξωχριστιανικές, αἱρετικὲς καὶ ἀποκρυφιστικὲς θεωρήσεις περὶ τοῦ Χριστοῦ", ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γλυφάδας κ. Παύλου, Μέλους τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων.

Τὸν Ἁγιασμὸ ἐτέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπηύθυνε χαιρετισμὸ πρὸς τὴν Συνδιάσκεψη. Μετὰ τὸν Ἁγιασμὸ ἀνεγνώσθησαν τὰ Μηνύματα τῶν Προκαθημένων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἐχαιρέτησε τὴ Συνδιάσκεψη ὁ Δήμαρχος Λαμιαίων κ. Νικόλαος Σταυρογιάννης.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Στὸ μήνυμά του ὁ Μακαριώτατος μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὑπογράμμισε καὶ τὰ ἑξῆς:

"Κάθε ἀπόπειρα ποὺ ἀποπειρᾶται νὰ ἀλλοιώσει ἢ νὰ παραμορφώσει ἢ καὶ νὰ ἀκυρώσει τὴ μοναδικότητα τοῦ Θεανδρικοῦ Προσώπου τοῦ Κυρίου, τὴν καταγεγραμμένη καὶ ζῶσα διαχρονικῶς ἀποστολικὴ ἐμπειρία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος, ὅτι: "οὐκ ἐστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὐδὲ γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς" (Πράξ. 4, 12), πρέπει ἀναμφιβόλως νὰ θεωρηθεῖ ὡς μία ἀκόμα ἀντιχριστιανικὴ ἐκδοχὴ τοῦ μυστηρίου τῆς ἀνομίας...

Καὶ ὁ Μακαριώτατος κατέληξε ἐπισημαίνοντας ὅτι στὴν ἐποχή μας "Μία ποικιλία νεογνωστικῶν, ἀποκρυφιστικῶν, συγκρητιστικῶν καὶ νεοεποχίτικων δοξασιῶν προσπαθεῖ νὰ ἀντικαταστήσει σὲ διάφορα ἐπίπεδα τὴν ἐκκλησιαστικὴ Χριστολογία, μὲ "διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις" (Ἑβρ. 13, 9), ἀπολύτως ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν εὐαγγελικὴ μαρτυρία καὶ τὸ Ὀρθόδοξο φρόνημα".

Στὴ συνέχεια ὁμίλησε καὶ κήρυξε τὴν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνδιασκέψεως ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γλυφάδας κ. Παῦλος, Μέλος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς.

Στὴν ἐναρκτήρια τελετὴ παρέστησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Λαρίσης κ. Ἰγνάτιος, Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, Γλυφάδας κ. Παῦλος, Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου κ. Δαμασκηνός, Νευροκοπίου (Βουλγαρίας) κ. Σεραφεὶμ καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Καρπασίας (Κύπρου) κ. Χριστοφόρος.

Ὁ Καρπασίας

Ἀκολούθησε ἡ πρώτη εἰσήγηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Καρπασίας κ. Χριστοφόρου μὲ θέμα: "Ὁ Χριστὸς καὶ ὁ σύγχρονος θρησκευτικὸς συγκρητισμός". Ὁ εἰσηγητὴς μεταξὺ τῶν ἄλλων ὑπογράμμισε ποία εἶναι ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἀλήθειας Ὀρθοδοξίας καὶ αἱρεσης. Πῶς οἱ αἱρετικοὶ διαστρέφουν τὴν χριστιανικὴ διδασκαλία καὶ τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐτόνισε καὶ ἐχάραξε τὴν εὐθύνη τῆς Ἐκκλησίας νὰ διαφυλάξει, νὰ διακηρύξει καὶ νὰ προβάλλει τὴν ἀληθινὴ περὶ τοῦ Προσώπου Του διδασκαλία. Ἔτσι θὰ ἀποβῆ ἡ Ἐκκλησία θεραπευτήριο ψυχῶν καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ βασικὸ ἔργο της.

Ὁ εἰσηγητὴς ἐπέμεινε στὴν ἀνάγκη ποιμαντικῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν Αἱρέσεων μὲ τὴν προσωπικὴ εὐαισθησία ὅλων τῶν πιστῶν, ἀλλὰ καὶ τὴ Συνοδικὴ διαγνώμη, ἀπέναντι στὴν κακοδοξία.

Αὐτὸ εἶναι μέσα στὴν πρακτικὴ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, διότι ἡ αἵρεση δὲν σώζει οὔτε ὁλοκληρώνει τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο καθότι τὸ ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ χάρη τοῦ Χριστοῦ.

Μόνο ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία σώζει καὶ θεώνει τὸν ἄνθρωπο διά τῆς Ἐκκλησίας».

Τὰ συμπεράσματα

Αἱ ἐργασίαι τῆς Συνδιασκέψεως ὁλοκληρώθησαν τὴν 6ην Νοεμβρίου καὶ ἐδόθησαν εἰς τὴν δημοσιότητα τὰ πορίσματα. Συμφώνως πρὸς αὐτά:

«Μετά τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν, συνέταξε καὶ ἐνέκρινε ὁμοφώνως κείμενο Πορισμάτων, στὰ ὁποῖα, μεταξὺ τῶν ἄλλων, τονίζει τὰ ἑξῆς:

Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, καθοδηγούμενη ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, πιστεύει καὶ ὁμολογεῖ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, σύμφωνα μὲ τὸν ὅρο τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, "τέλειον τὸν αὐτὸν ἐν θεότητι καὶ τέλειον τὸν αὐτὸν ἐν ἀνθρωπότητι, Θεὸν ἀληθῶς καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς τὸν αὐτὸν ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον τὸν αὐτὸν ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, κατὰ πάντα ὅμοιον ἡμῖν χωρὶς ἁμαρτίας...ἐν δύο φύσεσιν ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀδιαιρέτως, ἀχωρίστως γνωριζόμενον…".

Σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν πίστη καὶ τὴν μαρτυρία τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἐξωχριστιανικές, αἱρετικὲς καὶ ἀποκρυφιστικὲς θεωρήσεις περὶ τοῦ Χριστοῦ, στηρίζονται στοὺς ἔωλους συλλογισμοὺς τοῦ σκοτισμένου νοῦ τοῦ ἀνθρώπου τῆς πτώσεως, μὲ τοὺς ὁποίους σχετικοποιεῖται ἢ ἀλλοιώνεται καὶ διαστρέφεται ἡ ἀλήθεια γιὰ τὸ Θεανδρικὸ Πρόσωπο καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Σήμερα χαρακτηριστικὸ παράδειγμα ἀλλοιωμένης θεωρήσεως τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ ἀποτελοῦν οἱ διδασκαλίες τῆς Θεοσοφίας, τῆς Ἀνθρωποσοφίας, τῶν λεγομένων "μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ" καὶ τοῦ νεοπαγανισμοῦ.

Πίστις, ἐγρήγορσις, ὁμολογία

Αὐτὸ ἔχει ὡς συνέπεια τὸν ἀποπροσανατολισμὸ καὶ τὴν ἀπομάκρυνση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν κύριο σκοπὸ τῆς ὑπάρξεώς του, ποὺ εἶναι ἡ κατὰ χάριν ἕνωση καὶ κοινωνία του μὲ τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸν Ἀληθινὸ Τριαδικὸ Θεό.

Ἐνώπιον ὅλων αὐτῶν, παλαιοτέρων καὶ συγχρόνων παραχαράξεων τῆς ἀλήθειας γιὰ τὸ Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ἐκκλησία εὐαγγελίζεται τὴν μοναδικότητα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας, ἐπαναλαμβάνοντας τοὺς λόγους τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ὅτι "οὐκ ἔστι ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὐδὲ γὰρ ὄνομά ἐστι ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς" (Πρξ, 4,12). Ἡ Συνδιάσκεψη προτρέπει τὸ ὀρθόδοξο πλήρωμα νὰ πιστεύει, νὰ γρηγορεῖ καὶ νὰ ὁμολογεῖ τὴν πίστη τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι προϋπόθεση τῆς σωτηρίας μας».

ΤΙ ΛΕΓΕΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΑΡΓΙΑΝ, ΤΟΝ ΑΝΤΙΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟΝ ΝΟΜΟΝ, ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ

Αἱ θέσεις τοῦ Σεβ. Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου διά κρίσιμα ζητήματα

ΑΜΑΡΤΙΑ Η ΕΚΚΟΣΜΙΚΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. Η ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΣ, ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΩΣΥΝΗΝ. ΔΙΑΤΙ ΠΡΟΤΡΕΠΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΧΕΙ ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΘΥΤΑΣ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος ἐφέτος συμπληρώνει δεκατρία ἔτη εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, εἰς συνέντευξιν, τὴν ὁποίαν παρεχώρησεν εἰς τὸν Ἐμμανουὴλ Χατζηγιάννην, στενὸν συνεργάτην τοῦ «Ἁγιορειτικοῦ Βήματος» λαμβάνει δέσιν διά κρίσιμα πνευματικὰ κι ἄλλα θέματα, ὡς εἶναι ἡ ἐκκοσμίκευσις τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Κυριακὴ ἀργία, ὁ ἀντιρατσιστικός, ἡ ἀνάγκη διά πνευματικὴν φιλανθρωπίαν, ἡ Ριζάρειος Σχολή, ἡ ὁποία πρέπει νὰ λειτουργῇ μόνον διά ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Ἱερωσύνην κλπ. Παραθέτομεν τὰ κυριώτερα ἐρωτήματα καὶ τὰς ἀπαντήσεις, τὰς ὁποίας ἔδωσεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης.

Ἡ κοινωνική φιλανθρωπία

-Ἄπαντες ἀναγνωρίζουν τὸ τεράστιο κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας. Πόσο δύσκολο εἶναι ὅμως σὲ αὐτοὺς τοὺς χαλεποὺς καιροὺς νὰ ἀνταποκριθεῖ ἡ Ἐκκλησία στὸ ἔργο τῆς φιλανθρωπίας μὲ τὴν παροχὴ συσσιτίων, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴ στήριξη εὐπαθῶν ὁμάδων μέσῳ τῶν ἱδρυμάτων της;

Πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι σῶμα Χριστοῦ καὶ κοινωνία Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Ὅλοι, ὅσοι εἴμαστε μέλη Της, πρέπει νὰ εἴμαστε φιλόθεοι καὶ φιλάνθρωποι. Καθημερινὰ ἀσκούμεθα στὸ ἄθλημα τῆς ἀγάπης καὶ μαθαίνουμε νὰ χαίρουμε, μὲ ὅσους χαίρονται καὶ νὰ κλαῖμε, μαζὶ μὲ ἐκείνους ποὺ ὑποφέρουν. Οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας ἔχουμε καθοδηγητικὸ ρόλο, πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση. Καὶ φροντίζουμε, ὑπολογίζοντας στὴν ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ὑποστήριξη τῶν ἀνθρώπων μας, νὰ παρέχουμε στοὺς ἔχοντες ἀνάγκη, ὄχι μόνο πνευματικὴ τροφή, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα ὑλικὰ ἀγαθὰ γιὰ μία ἀξιοπρεπῆ διαβίωση. Οἱ ἀνάγκες εἶναι πράγματι πολλές, τὸ κόστος δυσβάστακτο, ἀλλὰ καὶ ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ παροῦσα, κάθε στιγμὴ καὶ κάθε ὥρα, ὅπως καί τό φιλότιμο τῶν ἀνθρώπων, ποὺ συνδράμουν, ἀμείωτο! Παρ' ὅλα αὐτά, τὸ "βάρος" αὐτῆς τῆς θεάρεστης δραστηριότητος, ὅπως καὶ ἡ λειτουργία τῶν Ἱδρυμάτων, εἶναι μεγάλο.

Ἐπιβαρυνόμεθα μέ φόρους

Θεωρῶ ὅτι πρέπει τὰ φιλανθρωπικὰ καὶ κοινωφελῆ Ἱδρύματα νὰ ἐνισχύονται ἀπὸ τὸ Κράτος Πρόνοιας καὶ ὄχι νὰ ἐπιβαρύνονται μὲ φόρους ἐνοικίων καὶ ΕΝΦΙΑ, ἀφοῦ, τὰ ὅποια ἔσοδα προκύπτουν ἀπὸ τὴν ἀξιοποίηση τῆς περιουσίας των, διατίθενται γιὰ τὴν βελτίωση τῶν ὅρων διαβιώσεως τῶν τροφίμων τους καὶ μόνον. Ὅταν, μάλιστα, καὶ κατὰ τὴν ὁμολογία τοῦ Κράτους, ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀναλάβει ὅλο τὸ προνοιακὸ ἔργο.

Ἡ πνευματική φιλανθρωπία

**-Ἀρκεῖ ἀπὸ πλευρᾶς Ἐκκλησίας τὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο ἢ μήπως κάποιοι ἔχουν παρεξηγήσει τὸν ρόλο της καὶ τὴν βλέπουν σὰν ὀργανισμὸ πρόνοιας; Δὲ θὰ πρέπει τὰ κάθε εἴδους συσσίτια νὰ συμπληρώνονται καὶ ἀπὸ